

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sosyalizm İçin

ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2010/23 • 11 Haziran 2010 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

**Emperyalizme hizmet edenler
ezilen halkların mücadelesini
savunamazlar!**

**Direnen halklar
kazanacak!**

İÇİNDEKİLER

Emperyalizme hizmet edenler ezilen halkların davasını savunamazlar!	3
Ankara'daki işbirlikçiler Filistin sorununu iç ve dış politikanın aracı olarak kullanıyorlar!	4
Sermayesi kan olan stratejik ortaklık devam ediyor!	5
Bir kez daha işçilerin birliği ve halkların kardeşliği... ..	6
Uluslararası İsrail'e Karşı Boykot Sempozyumu gerçekleşti... ..	7
Sempozyumda Türkiyeli sol hareketler tarafından sunulan ortak metin... ..	8-9
İsrail katliamı protestolarından... ..	10
Barzani ziyaretinden yansıyanlar... ..	11
Kürt hareketi devlet terörünü kınadı ..	12
Karadeniz'de Kürt işçilere kıskaç	13
İşçi ve emekçi hareketinden..	14-15
ÇHD İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu üyesi Zeycan Balcı Şimşek'le konuştuk...!	16-17
Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu Haziran Ayı Toplantısı Sonuçları.....	18-19
Devlet Memurları Kanunu'nda yapılacak değişikliklere karşı mücadeleye!	20
Eğitim emekçilerinden atamalara karşı eylemler	21
Türk-İş işsizliğin gerçek nedenini gizliyor!.....	22
SOKAK Üniversitesi'nde son ders işlendi!.....	23
Kamp-Üs'ten Nazım Hikmet, Ahmed Arif ve Orhan Kemal anması.....	24
BM Güvenlik Konseyi'nden İran'a yaptırım kararı... ..	25
UPS direnişiyle sınıf dayanışması büyüyor!	26
İsrail katliamı Avrupa'da eylemlerle lanetlendi	27
İspanya'da kamu çalışanları grevi	28
Filistin, İsrail, Türkiye, Kürdistan ve ikiyüzlülüğün sınırsızlığı - M.Can Yüce.....	29
Yağmur değil bu düzen bir felakettir!..	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2010/23 * 11 Haziran 2010
Fiyatı: 1 YTL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: <http://www.kizilbayrak.org>
<http://www.kizilbayrak.net>

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Aytay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Alaattin Karadağ'ın yargısız infaz sonucu katledilmesiyle ilgili dava açıldı. Dava 16 Haziran günü Bakırköy 9. Ağır Ceza Mahkemesi'nde saat 10.00'da görülmeye başlanacak. Geçtiğimiz günlerde dava süreci ile ilgili olarak biraraya gelen ilerici ve devrimci kurumlar, davayı hukuki ve siyasi açıdan takip etmek için harekete geçmiş bulunuyorlar. Başta ÇHD ve İHD olmak üzere ilerici ve devrimci tüm güçler, bu davaya sahip çıkarak işkenceye, yargısız infazlara, polis terörüne ve cinayetlerine karşı seslerini yükseltecekler.

Bu girişimin küçük ancak anlamlı bir ilk adımı olarak ÇHD İstanbul Şubesi'nin davayı tümüyle sahiplenmesi tutumu yol göstericidir. Bu sayımızda konu ile ilgili olarak, ÇHD İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu üyesi Avukat Zeycan Balcı Şimşek'le yaptığımız röportaj ile Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi Alaattin Karadağ Dava Takip Komisyonu'nun davaya çağrı amacıyla kamuoyuna yaptığı yazılı açıklamayı yayınlıyoruz.

Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi Alaattin Karadağ Dava Takip Komisyonu "Yargısız infaz yargılanıyor!" şiarı ile bir çağrı yayınlayarak şunları ifade etti:

"Bu sefer yargılamanın 'usulen' yapılmaması için, Karadağ'ın yaşama hakkını savunmak için ve adalet için; baroları, hukuk örgütlerini, tüm hukukçuları, demokratik kitle örgütlerini ve yargısız infaza karşı olan, yaşama hakkını savunan herkesi 16 Haziran 2010 günü Bakırköy 9. Ağır Ceza Mahkemesi'nde başlayacak yargılamaya müdahil olmaya çağırıyoruz." Ayrıca davanın uluslararası platformlara taşınması da gündemde. Davanın iç ve dış kamuoyuna mal edilmesi yukarıdaki çağırının her açıdan sahiplenilmesi ve desteklenmesi ile mümkündür.

Açık ki, bu dava şahsında sermaye devletinin işkenceci, katliamcı, infazcı kimliğinin açığa çıkarılıp yargılanması ve mahkum edilmesi bakımından büyük bir önem taşımaktadır. Böyle bir sonucun elde edilmesi ise tüm ilerici ve sol güçlerin dava sürecine sahip çıkması ve destek vermesiyle mümkün olacaktır. Ancak kimi ilerici-sol güçlerin tutumunun bu sorumluluğu üstlenmekten uzak olduğunu ifade etmek gerekir. Bu tutum sadece dava sürecine gösterilen ilgisizlikle sınırlı

kalmamaktadır. Öncesi de var. Alaattin Karadağ'ın 19 Kasım 2009 tarihinde sokak ortasında yargısız infaz edilmesi olayının yaşandığı an'da ve sonrasında da bu duyarsızlık yaşanmıştı. Cinayeti protesto eden ve haftalarca süren eylemli bir süreçten uzak durmak birileri için değişmez bir davranış çizgisi olmuştu. Devrimci bir işçinin, bir cinayet şebekesi tarafından sokak ortasında alçakça katledilmesi karşısında gösterilen bu sessizlik ve suskunluk birileri payına yüz ağartıcı olmasa gerek. Devrimci iddia, kimlik ve konumla bağdaşmayan bu tutumun, dava sürecinin başladığı bugünlerde de devam etmesi, böylelerinin kimliği konusunda yeni bir kanıt olur sadece. Umarız ki bu tutum daha fazla böyle sürdürülmez.

Sermaye devletinin kolluk güçleri, 31 Mart 2010 tarihinde 4 kentte eşzamanlı olarak gerçekleştirdikleri bir operasyonla 18 sınıf devrimcisini gözaltına almış ve ardından 5 BDSP'liyi tutuklamıştı. Tutuklu bulunan BDSP'lilerin ilk duruşması 18 Haziran günü Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülecek. Keyfi ve haksız bir saldırı sonucu tutuklanan sınıf devrimcileriyle dayanışmak için duruşma günü Ankara Adliyesi önünde buluşuyoruz.

Derleyen: H. Fırat

Parti
değerlendirmeleri-3

Derleyen: H. Fırat

Parti
değerlendirmeleri-4

Kitapçılarda...

Amerikancı rejim İsrail'in devlet terörünü demagoji malzemesi olarak kullanıyor...

Emperyalizme hizmet edenler ezilen halkların davasını savunamazlar!

İsrail'in Gazze'ye yardım taşıyan gemiye düzenlediği vahşi saldırının ardından Amerikancı AKP hükümetinin şeflerinin yaptığı açıklamalar tam bir riyakarlık örneği.

Varlık gerekçelerini, kimleri temsil ettiklerini, hangi güçlerin hizmetinde olduklarını, sekiz yıllık icraatlarını yok sayan bir söylem tutturmaya çalışan Tayyip Erdoğan ve müritleri, ırkçı-siyonist İsrail'in yalanlarına işaret ederken, onunla aynı eşiğe yuvarlandılar.

İsrail bu icraatlara yeni mi başladı?

İsrail savaş aygıtının katliam yaparak Mavi Marmara gemisini işgal etmesine “sert” tepki gösteren Erdoğan ile diğer AKP şefleri, siyonist rejime ağır ithamlarda bulundular. Devlet terörü estirmek, korsanlık yapmak, insanlık değerlerini ayaklar altına almak, uluslararası hukuk ve anlaşmaları hiçe saymak, Gazze'yi zalim bir ablukaya alarak Filistin halkını cezalandırmak vb...

İrkçı-siyonist rejimin iğrenç icraatları söz konusu olduğunda, kullanılan sıfatlar yapılanları tanımlamakta yetersiz dahi kalır. Zira İsrail'in Filistin halkına karşı giriştiği akıl almaz barbarlıkları kimi zaman tanımlayacak kavram bulmak bile güçtür.

Dolayısıyla, Türkiye bayrağı taşıyan bir geminin saldırıya uğraması dışında, siyonist rejimden yana ortada herhangi bir yenilik yoktur. Durum bu iken, AKP şefi, Mavi Marmara gemisini işgal eden İsrail'in “en yakın dostu”nu kaybetmek üzere olduğunu ilan etti.

Böylece, İsrail yıllardır Filistin halkına karşı iğrenç icraatlarını sürdürürken, bölgedeki en yakın dostunun Türkiye olduğu itiraf edilmiş oldu. Bu düpedüz bir suç ortaklığı itirafıdır. Siyonist rejim Filistin ve Lübnan halklarını katlederken, Türk sermaye devleti ve onun son sekiz yıldır icra kurulu olan AKP hükümetinin İsrail ile yakın bir dostluk ilişkisi sürdürmesi, onların Filistin halkının değil ırkçı-siyonistlerin dostu olduğunun göstergesidir. Nitekim Filistin sorununa ancak iç ve dış politikada işlevli olabildiği ölçüde AKP tarafından ilgi gösterilmektedir. İki Amerikancı rejim arasında yaşanan gerginlik bu gerçeğin üstünü örtmemektedir.

Aynı merkeze bağımlılar, rolleri aynı

Tayyip Erdoğan, emperyalist-siyonist güçlerin yürüttüğü halkları köleleştirme seferinin ya da Washington'daki savaş baronlarının söylemiyle “Büyük Ortadoğu Projesi”nin (BOP) bölgedeki “eşbaşkanı” olduğunu ilan etmişti.

Afganistan, Irak işgalleri, Lübnan, Gazze saldırıları, Suriye'nin taciz edilmesi, İran'a dönük tehditler, birtakım iğreti haklar karşılığında Kürt halkının ulusal özgürlük ve eşitlik özlemlerinin bastırılması... Tüm bunlar adı geçen projenin uygulanabilmesi için gerekli görülmüştü. İşte Erdoğan bu projenin “eşbaşkanı” olmakla övünüyor.

ABD-İsrail ikilisi BOP projesinin cellatları ise, Erdoğan ve AKP hükümeti ise papazıdır. Aynı amaç doğrultusunda herkes kendine uygun roller üstlenmiş

bulunuyor. Kimi çıkar veya hesap farklılığı nedeniyle ABD'nin iki tetikçisi olan Türkiye ile İsrail arasında bazı pürüzlerin ortaya çıkmış olması, olayın özünü zerre kadar değiştirmiyor.

Bu olgular, halkları köleleştirmek amacıyla geliştirilen BOP'a destek veren bir rejimin hükümeti olarak AKP ve şefi Erdoğan'ın ezilen halklardan değil, emperyalist-siyonist zorbalardan yana olduklarını gösteriyor. Zaten başka türlü olması da mümkün değil, zira dinci-gerici bir sermaye partisi olan AKP, doğası gereği ezilen halkların karşısında konumlanmıştır.

Ezilen halkların baş celladı ABD emperyalizmine hizmet etmeyi temel çizgi olarak benimseyen AKP, Kürt halkına karşı izlenen ırkçı-inkarcı devlet politikasının da icraatçısıdır.

AKP hükümetinin temel yönetme aracı devlet terörüdür!

Vahşi saldırganlığının ucu kendilerine dokunduğu için İsrail'in ırkçı-saldırgan politikalarını teşhir eden Tayyip Erdoğan, sivillerin silahlı güçler tarafından saldırıya uğramasını, çocukların katledilmesini ve Gazze'ye uygulanan ablukayı “devlet terörü” olarak niteliyor. Bu icraatlarıyla İsrail rejiminin insanlığa karşı suçlar işlediğini söyleyen AKP şefi, tüm bu zorbalıklara karşı çıkıyormuş havasına bürünüyor.

Elbette siyonist rejimin Filistin halkına reva gördüğü icraatlar en kaba biçimiyle devlet terörüdür. Fakat işbaşındaki AKP hükümeti de işçi sınıfına, emekçilere, ezilen Kürt halkına, ilerici ve devrimci güçlere aynı devlet terörü ile saldırmaktadır. Dolayısıyla AKP şefi kaba bir ikiyüzlülük sergilemektedir.

Kürt halkına karşı devlet terörünü resmi politika haline getiren ve bu halkın çocuklarını katleden, devrimcileri sokak ortasında infaz eden katil çetelerine yasal koruma sağlayan, “iş kazası” adı altında işçilerin toplu bir şekilde katledilmesini doğal gören, polis devletine doğru hızla yol alan bir rejimin hükümetidir

AKP.

Amerikancı rejimin işçilere, emekçilere, ilerici-devrimci güçlere, başta Kürtler olmak ezilen halklara uyguladığı baskı ve zorbalık, dinci gerici Filistin halkına uyguladıkları zulümden dolayı İsrail'e gösterdikleri tepkinin sahteliğini ortaya koyuyor. Üstelik siyonist rejim Filistin halkı ile tüm Arap halklarını açıkça düşman ilan ederken, Türk sermaye devleti “işçimiz, memurumuz, Kürt kardeşimiz” demagojileri eşliğinde icra ediyor devlet terörünü.

Emperyalizme hizmet edenler ezilen halkların davasını savunamazlar!

Sermaye sınıfının temsilcilerinin ezilen halklardan yana olamayacakları, İsrail saldırısının ardından yaşanan gelişmelerle de kanıtlanmıştır. Söylemde Filistin halkının davasını destekleyen AKP şefi ile müritleri, aynı süreçte Kürt halkına karşı devam ettirdikleri savaşı azdırmıyorlar. Kürt halkına savaş ilan edenler, söylemde Filistin halkına saldıran İsrail'i suçlayabilirler, fakat bunun adı ezilen halklardan yana olmak değil, tiksinti verici bir ikiyüzlülük olabilir ancak.

Her burjuva hükümeti gibi AKP'nin de bu kaba ikiyüzlülüğü bir tesadüf değildir. Temsil ettiği sınıfın insanlığın gelişimi önünde bir engele dönüşmüş olmasından kaynaklanmaktadır.

Burjuva gerici Filistin halkından yana olmak, ulusların kendi kaderini tayin hakkını savunmak gibi bir sorunu yoktur. Bugün hala ulusal/etnik kimliğinden dolayı baskıya maruz kalan halklar varsa, bunun tek sorumlusu emperyalist-kapitalist sistemdir. Emperyalist-kapitalist devletler ile işbirlikçi gerici rejimler çözümün değil, sorunun parçasıdır.

Ancak tutarlı bir anti-emperyalizmin savunucusu olan anti-kapitalist güçler ezilen halkların davasını samimiyetle savunabilirler. Bir ulusun diğer bir ulus tarafından baskı ve sömürüye maruz kalmasını her koşulda reddederler.

Ankara'daki işbirlikçiler Filistin sorununu iç ve dış politikanın aracı olarak kullanıyorlar!

İsrail savaş makinesinin, kuşatma altındaki Gazze'ye insani yardım taşıyan gemilere düzenlediği saldırı, ırkçı-siyonist devletin caniler şebekesi tarafından yönetildiğini bir kez daha kanıtlamıştır. Dünya halklarının gözleri önünde gerçekleştirilen bu katliam, sadece siyonist rejimin barbarlığını değil, her koşulda onun hamiliğini yapan emperyalist güçlerin de katliamcı/iğrenç yüzünü açıkça ortaya koymuştur.

İrkçı-siyonist devletin Mavi Marmara gemisini hedef seçmesi, Türk sermaye devleti ile icra kurulu AKP hükümetini olayın dolaysız tarafı haline getirdi. Saldırı sonrası sergilenen tutum, Ankara'daki Amerikancı rejimin, özelde son saldırıyı genelde ise Filistin sorununu iç ve dış politika malzemesi olarak kullandığını gözler önüne sermiştir.

Filistin halkından yana olduğunu iddia eden Tayyip Erdoğan ile müritlerinin tutumu, emperyalist şeflerinkinden de çirkindir. Zira ABD ile AB emperyalistlerinin safları nettir; onlar, AKP şefleri gibi Filistin halkının dostu olduklarını öne sürmüyorlar.

ABD-AB emperyalistleri cellatların “savunma hakkı”nı koruyor

İsrail savaş makinesinin yardım taşıyan gemilere saldırarak gerçekleştirdiği katliam, Ortadoğu başta olmak üzere dünya halkları tarafından yaygın bir tepkiyle karşılandı. Onlarca ülkenin farklı kentlerinde alanlara çıkan yüz binlerce kişi, ırkçı-siyonist rejimin barbarlığını protesto etti, Filistin halkıyla dayanışma içinde olduğunu haykırdı. İsrail'e karşı yürütülen boykot kampanyası çerçevesinde eylemler devam ediyor.

Halklar, farklı eylem biçimleriyle tepkisini ortaya koyarken, gerici Arap rejimleri dahil devletlerin tutumu, göstermelik kınama açıklamalarından öteye gitmedi. Emperyalist güçler ise, beklenene göre, bir kez daha katledilenlerden değil, cellatlardan yana olduklarını, tiksinti verici söylemler eşliğinde ortaya koydular.

Pek çok vesileyle vurguladığımız üzere, ABD-AB emperyalistlerinin sınırsız desteği ve özel himayesi olmasaydı, ırkçı-siyonist İsrail devletinin yasa/kural tanımayan bir haydutlar çetesi olarak hareket etmesi mümkün olmazdı. İsrail'e, “kurallar/yasalar/anlaşmalar üstü” bir statü tanıyan batılı emperyalistler, bu cinayet şebekesinin işlediği bütün suçların dolaysız ortakları olmakla kalmıyor, ihtiyaç duyduklarında siyonistleri tetikçi olarak da kullanıyorlar.

Demokrasi, insan hakları, özgürlük söylemlerini dillerinden düşürmeyen batılı emperyalistler, İsrail'in her tür insani değeri ayaklar altına alan icraatları söz konusu olduğunda, başka telden çalmaya başlıyorlar. Ancak onlar bununla kalmıyor; 2006 Lübnan ve 2009 Gazze saldırıları örneğinde görüldüğü üzere, yüzlerce çocuğun katledilmesine, sivil yerleşimlerin hava bombardımanıyla yerle bir edilmesine, halkın üzerine fosfor ve misket bombaları yağdırılmasına da destek sunuyorlar.

Emperyalist/siyonist işgal ve saldırganlığa karşı direnen halkların dize getirilmesi için İsrail savaş makinesini cellat olarak kullanan ABD-AB şefleri, bu vahşi devlet terörünü, “teröre karşı savaş” söylemiyle

mazur gösterme çabasına girecek kadar fütursuzlaşıyorlar.

Son saldırının bir yönüyle Türk sermaye devletini hedef almasından dolayı, demagojik sınırlarda olsa bile, İsrail'e karşı tutum almaları beklenebilirdi. Ne de olsa bu saldırının hedefinde sadece Filistin halkı değil, emperyalist güçlere 60 yıldır tetikçilik yapan Türk sermaye devleti de var. Fakat buna rağmen batılı emperyalistler, İsrail'i korumakta bir an bile tereddüt etmediler.

Sahte vaatler yayarak işbaşına gelen ABD'nin siyahi başkanı Barack Obama, yardımcısı Joe Biden, Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Philip Crowley gibi Washington'daki savaş baronlarının önde gelen şefleri, peşpeşe yaptıkları açıklamalarla, ırkçı-siyonist rejimin katliamına destek verdiler. Uluslararası karasularda seyreden yardım konvoyuna özel eğitilmiş ölüm timleriyle saldıran İsrail'in, “kendini savunma hakkı olduğu”nu buyuran savaş baronları, katledilenleri suçlamak için bahane arayışına çıktılar; öte yandan arada Türk sermaye devleti olmasına rağmen siyonist vahşete tam destek verdiler.

Demokrasi, insan hakları, uluslararası hukuk gibi alanlarda kendilerine olmadık meziyetler vehmeden emperyalist AB'nin şefleri de, Washington'daki savaş baronlarıyla aynı telden çaldılar. Her iki emperyalist güç hem İsrail'in barbar saldırılarını savundu hem bu terörist devlete karşı, BM'de herhangi bir yaptırım kararının çıkmasını önlemek için siper oldular. Emperyalist güçlerin bu tutumu, ABD ve AB'nin “uygar” kılıklı şeflerinin, gerçekte aşağılık katillerden başka bir şey olmadıklarının kanıtıdır.

AKP Filistin halkının acılarından siyasi rant devşirme derdinde

Son olaya kadar AKP hükümeti ile şefi Tayyip Erdoğan, siyonist rejimin bazı kirli icraatlarını kınıyormuş gibi görünüp, İsrail'le işbirliğini rahatlıkla sürdürüyordu. Yakın zamanda İsrail'in OECD üyeliğine destek veren Amerikancı AKP hükümetinin, katliamdan sonra iptal edildiği açıklanan üç askeri tatbikat planlanmış olması, medya önündeki söylemin aksine, Türk Ordusu-AKP hükümeti ile siyonist rejim arasındaki ilişkilerin düzeyi hakkında fikir veriyor.

Tayyip Erdoğan'ın vaazlarında farklı şeyler söylene de, ırkçı-duvar inşaatına, 2006'dan beri Gazze'nin vahşi bir abluka altında tutulmasına, Lübnan ve Gazze'deki akıl almaz kıyımlara rağmen, Ankara-Tel Aviv ilişkilerinde kayda değer bir değişiklik olmamıştı. Dahası, Beyaz Saray'daki efendinin girişimi ile iki rejim şeflerinin Washington'da buluşturulması yönünde mutabakat da sağlanmıştı.

Washington'un derin katlarından haber sızdırma becerisiyle tanınan Aslı Aydıntaşbaş'ın, ifşa ettiği anlaşmaya göre tablo şöyle: “*Baskının ertesinde, Washington'da çok özel ve son dakikaya kadar gizli tutulan bir toplantı planlanmaktaydı. 1 Haziran Salı günü Başbakan Erdoğan'ın gezisinden ayrılarak Arjantin'den ABD'ye uçuşu beklenen Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, Washington'da ABD Başkanı Hillary Clinton, ardından da Kanada'dan gelecek olan İsrail*

Başbakanı Binyamin Netanyahu ile bir araya gelecekti.

“Türk-İsrail ilişkilerini yeniden rayına oturtmayı amaçlayan bu görüşme ABD tarafından önerilmiş ve Ankara tarafından kabul edilmişti. Böylece iki başkent arasında Davos'tan beri ilk üst düzey siyasi diyalog sağlanmış olacaktı. Ancak Mavi Marmara'da olayların kontrolden çıkması sonucunda görüşme iptal edildi.” (Milliyet 5 Haziran 2010)

Görüldüğü üzere, son günlerde “Filistin davası bizden sorulur” havasına bürünen dinci gericiliğin şeflerinin gündeminde, Washington'daki efendilerin huzuruna çıkıp İsrail'le ilişkilerin yeniden rayına oturtulması meselesi vardı. Bu olgu Tayyip Erdoğan, Bülent Arınç, Ahmet Davutoğlu gibi dinci gericiliğin etkili şeflerinin, Filistin'e dair sarf ettikleri tüm sözlerin kaba riyakarlıktan başka bir şey olmadığını gözler önüne sermektedir.

Vurgulamak gerekiyor ki, AKP şeflerinin İsrail'e karşı esip güremeleri yapay değil, ama bu öfkenin Filistin halkının kuşatma altında tutulması ya da sistematik bir şekilde katledilmesiyle ilgisi yoktur. Tayyip Erdoğan'la müritlerini çileden çıkaran şey, Mavi Marmara gemisini işgal eden siyonist ordunun Türk sermaye devletini aşağılayan saldırısıdır.

Buna karşın Tayyip Erdoğan'ın, “İlişkilerin geleceği, İsrail'in tutumuna bağlı olacaktır” şeklindeki açıklamaları, AKP hükümetinin siyonist rejimle ilişkileri kesme niyetinde olmadığını gösteriyor.

Hal böyleyken, AKP hükümeti, İsrail saldırganlığını kullanarak, Filistin sorununu hem içte hem dışta siyasi rant elde etmenin verimli bir alanı olarak kullanmak istiyor. Bu sefil hedefine ulaşmak amacıyla son derece planlı bir hareket tarzı izlediği gözleniyor.

Arap dünyasında büyük yankı yarattığı bilinen AKP'nin bu tiksinti verici ikiyüzlülüğü, her fırsatta teşhir edilmelidir.

Sermayesi kan olan stratejik ortaklık devam ediyor!

İsrail siyonizminin dünyanın gözü önünde Gazze'ye giden yardım gemisine saldırma cüreti göstermesi zorba yüzünün bir kez daha görülmesine vesile oldu. Ancak İsrail'in hiçbir yasal sınıra takılmadan uluslararası sularda gerçekleştirdiği bu alçakça saldırı ile sadece kendi gerçek yüzünü göstermiş olmadı. Esasında bir kez daha tüm burjuva siyasal aktörlerin ve devletlerin maskelerinin düşmesini sağlamış oldu. Emperyalizmin ve siyonizmin işbirlikçilerinin gerçek yüzlerini, çizmeye çalıştıkları Filistin halkının yanındayız söylemi de tuz buz oldu. Hem de Erdoğan şahsında Davos'tan bu yana sergilenen tüm sahte çıkışlara rağmen. İşbirlikçilik öyle kirli bir yüzdür ki hiçbir yalan bu kiri saklayamaz. Çünkü bu "stratejik ortak"lığın sermayesi kandır. İşte mazlum halkların kanını dökerek biriktirilen bu sermayede Amerika ve İsrail ne kadar pay sahibi ise Türkiye de o kadar pay sahibidir.

Öte taraftan emperyalist-kapitalist düzenin sözcüleri meseleyi kendi çıkarlarına göre yorumlayıp arka arkaya görüş belirtmekte. Türkiye'nin işbirlikçi sermayesi ve hükümeti tarafından çeşitli açıklamalar yapılmaktadır. Beklendiği üzere İsrail siyonizmi Erdoğan'ın sözde hışmına uğrarken, AKP'nin Arıncı gibi diğer "akıl adamları" meseleye daha "objektif" yaklaşmaktadır. AKP için hem kanaat hem de cemaat önderi olan "Gülen hocaefendi" de vaazlarıyla bu koroda yerini almaktadır. Keza sermaye temsilcilerinin yaklaşımı da İsrail ile kâr ve kan ortaklığının sürmesine, bu durumu değiştirecek bir yönelimden uzak durulmasına yöneliktir.

Erdoğan'ın yaptığı Davos benzeri çıkışlar da şaşırtıcı değildir. Böylece İsrail siyonizmine yönelecek bir tepkiyi tekelinde toplayıp etkisizleştirerek, amacından sapması sağlanırken tabanın basıncı da dikkate alınmış olacaktır. Stratejik ortaklığın kapalı kapılar ardında sürdürülmesine de devam edilecektir.

Sermayesi kan olan bu stratejik ortaklığın mali bilançosu kısaca şöyledir:

Türkiye, geçen yıl İsrail'e 1 milyar 528 milyon 370 bin dolarlık ihracat gerçekleştirirken, 1 milyar 70 milyon 128 bin dolarlık da ithalat yapmıştır. Bu yılın dört ayında ise İsrail'e 415 milyon 979 bin dolarlık ihracat, 695 milyon 406 bin dolarlık da ithalat yapılmıştır. Bu kapsamda iki ülke arasındaki ticarete öne çıkan alışverişin başında savunma sanayi gelmesi şaşırtıcı değildir. Türkiye İsrail'den yüksek teknoloji gerektiren savunma sanayi ürünleri alırken, İsrail Türkiye'den daha çok askeri bot, üniforma benzeri malzemeler satın almaktadır.

İsrail siyonizminin Türkiye'den askeri üniforma gibi malzemeler satın aldığı düşünülürse dökülen kardeş kanındaki ortaklık daha iyi görülecektir. Yardım gemilerine operasyon düzenleyen siyonist katillerin üniformalarının Türkiye'den alınmış olması kuvvetle muhtemeldir ve tüyler ürpertici bir gerçektir bu. Aynı üniformalar Filistin halkının üzerine bombalar ve kurşunlar yağdırılırken de giyilmektedir. Ayrıca Erdoğan'ın adına "devlet terörü" dediği İsrail'in bu katliamlara harcanan paranın bir bölümü de alınan Heron'lardan ve diğer savaş araçlarından sağlanmıştır. Heron'lar için İsrail'e 188 milyon dolar verilirken, 2009 yılında silah ithalatına 675 milyon dolar ayıran Türkiye, İsrail'den 320 milyon dolarlık silah almıştır. Yani İsrail vahşetinin bir diğer finansörü de Türkiyeli

işbirlikçilerdir. Elbette bu kanlı işbirliğinden nemalanan başkalarının olmadığını düşünmek saflık olur. Türk müteahhitlik firmalarının İsrail'de bugüne kadar üstlendikleri projelerin toplam değeri de yaklaşık 583 milyon dolardır.

AKP hükümeti döneminde 60 küsur askeri ve ticari anlaşmanın imzalandığı düşünülürse ve yürürlükte olan önceki antlaşmalar da eklenirse, bu son katliamın ardından hiçbir antlaşmanın iptal edilmemesi herşeyi açıklamaya yetmektedir. Yani bu stratejik ikili birbirine sadık bir müttefiktir aynı zamanda. Hala daha geçerliliğini koruyan bu antlaşmalar (ortak eğitim uçuşu ve tatbikatlara, toplumsal basınç nedeniyle son süreçlerde sadece ara verilmiş olsa da) son saldırılara rağmen yürürlüktedir.

İşte bu antlaşmaların bilinenleri:

- Mayıs 1997'de imzalanan Serbest Ticaret Alanı Anlaşması.

- Ticari, Ekonomik, Sınai, Teknik ve Bilimsel İşbirliği Anlaşması.

- Çifte Vergilendirmenin Önlenmesi Anlaşması.

- Yatırımların Karşılıklı Teşviki ve Korunması Anlaşması.

- Gümrük İdarelerinin Karşılıklı Yardımlaşmasına İlişkin Anlaşma.

- Türkiye-İsrail Karma Ekonomik Komisyon Dönem Mutabakat Zabitleri.

Askeri eğitim alanında karşılıklı bilgi ve deneyimlerin değişimi,

- Askeri akademiler ve karargahlar arası karşılıklı ziyaretlerin yapılması,

- Savaş gemilerinin karşılıklı ziyaretler yapması,

- Askeri, sosyal ve kültürel alanlarda bilgi ve personel değişimi ile askeri tarih, müze ve arşiv konularında işbirliği,

- Ortak eğitim yapılması,

- İki ülke istihbarat birimlerinin işbirliği yapması,

- İsrail ve Türk donanmalarının Akdeniz'de ortak tatbikat düzenlemeleri,

- İsrail uçaklarının eğitim amaçlı olarak Türk hava sahasını kullanması.

“Kadın da olsa, çocuk da olsa gerekeni yapan” iki devlet: İsrail ve Türkiye!

Ancak bu iki stratejik ortağın, büyük ortak ABD emperyalizmiyle yarışarcasına, rekabet halinde oldukları tek bir alan vardır. Kan dökmek! Evet, İsrail “çocuk öldürmeyi iyi bilmektedir”. Fakat işbirlikçi Türk burjuvazisi ve hükümeti, ordusu, polisi de insan öldürmeyi çok iyi bilmektedir. Ne de olsa Erdoğan'ın vur emri hala daha yürürlüktedir ve “kadın da olsa, çocuk da olsa” gereken yapılmaktadır.

Tam da bu noktada Erdoğan'ın İsrail'in öldürdüğü masum insanlar üzerine yürüttüğü politika kurnazlığı akla gelmektedir. Ortada “tencere dibin kara, seninki benden kara” gerçeği var iken Erdoğan, Ortadoğu ve Filistin söz konusu olduğunda birden “barış adamı” olmaktadır. Tabii ki bu bir aldatmacadan ibarettir. Politik bir ilüzyonunun başarıyla gerçekleştirilmesinden başka bir şey değildir yaşanan.

Son 25 yılda 459 Kürt çocuğunun rastgele ateş açılmak suretiyle öldürülmüş olması İsrail ile Türkiye arasındaki büyük bir benzerliği anlatmaktadır. AKP

döneminde ise öldürülen çocuk sayısı 64'tür. 25 Mayıs 2010 tarihinde Van Özalp ilçesinde askeri birlik yakınında oyun oynayan 13 yaşındaki Oğuzcan Akyürek hayatını kaybetmiş, 4 çocukta da ağır yaralanmıştır. 3 Haziran'da Şırnak'ta Diren Basan, polis aracının altında kalarak hayatını kaybetmiştir. Yine 15 Şubat 2008 yılında Şırnak'ın Cizre İlçesi'nde polis, 15 yaşındaki Yahya Menekşe'yi panzerle ezmiş, daha önce de 12 yaşındaki Uğur Kaymaz 13 kurşunla katledilmişti.

Son 3 yılda öldürülen bazı çocukların isimleri şöyledir:

13 yaşındaki Uğur Kaymaz, 15 yaşındaki Yahya Menekşe, 9 yaşındaki Abdullah Duran, 7 yaşındaki Enes Ata, 8 yaşındaki İsmail Erkek, 17 yaşındaki Mehmet Akbulut, 3 yaşındaki Fatih Tekin, 17 yaşındaki Ahmet Araç, 17 yaşındaki Mahsuni Mızrak. Ceylan Önkol.

Hatırlanacağı gibi 2008 yılında Hakkari Yüksekova'da Newroz'a izin vermeyen polis, 14 yaşındaki Cüneyt Ertuş'un kolunu kameraların önünde kırdıktan sonra, tutuklayarak cezaevine gönderiyordu. 23 Nisan 2009 yılında Hakkari'de 15 yaşındaki Seyfi Turan yine kameralar karşısında öldüresiye dövülüyordu.

Öte taraftan TİHV verilerine göre 2000-2009 yıllarında faili meçhul cinayetlerin sayısı 144, yargısız infaz sonucu ölümler 431, gözaltında ya da cezaevinde ölümler 351'dir. Son 3 yılda polis tarafından sokak ortasında öldürülenlerin sayısı ise 255'tir.

Elbetteki tüm bu rakamlar Türkiye'de yaşanan devlet terörünü tek başına anlatmaya yetmeyecektir. Katillerin değil, katledilenlerin yargılandığı Türkiye, İsrail'le işte sadece bu konuda yarışmaktadır. İş cinayetlerine “kader” denilen bir yerde elbette gerçek adalet olmayacaktır. Daha yeni olarak Urfa'da gösterilere katıldıkları için 14 yaşındaki 2 çocuğa 20 yıl ceza isteniyor olması bu gerçeği işaret etmektedir. Bu durumda olan binlerce çocuk olduğu artık herkesçe bilinmektedir. Sermaye devleti tıpkı İsrail gibi çocuklardan intikam almaktadır.

Ancak tüm emperyalist-kapitalist devletler gibi Türkiye ve İsrail de beklenen sondan kurtulamayacaktır. Sömürünün olmadığı, kendi kaderlerini kendileri tayin eden halkların kardeşçe yaşadığı günler mutlaka gerçekleşecektir. Ezen ulusa mensup olan işçi sınıfı ve emekçiler de ancak bu sayede özgürleşebileceklerdir. Tek gerçek ve kalıcı çözüm bu nedenle devrim ve sosyalizmdir.

Bir kez, daha işçilerin birliği ve halkların kardeşliği...

Emperyalizmle hesaplaşmanın yegane yolu kapitalizmi hedef almaktır!

Siyonist İsrail devletinin Gazze’ye insani yardım götüren gemilere yönelik vahşi saldırısı, başta Türkiye olmak üzere dünya genelinde tepkiyle karşılandı. Siyonizme açıktan destek verme niyeti taşıyan kimi isimler dahi “*İsrail’in müdahalesi yanlıştı ama...*” ile başlayan sözler sarf etmek durumunda kaldılar.

Kuşkusuz ki İsrail’in katliamcı kimliği dünya kamuoyunca bilinmekteydi ve bu açıdan şaşırtıcı bir yan bulunmuyordu. Sorunu karmaşık hale getiren ise saldırının daha çok uluslararası ilişkilerde yarattığı dalgalanma oldu. Başta Türkiye olmak üzere pek çok ülke saldırının ardından ikiyüzlü tutumlar aldı, timsah gözyaşları döktü. İsrail’in de katıldığı bu oyun sırasında pek çok söz söylendi ama çok az iş yapıldı.

Tüm bu tartışmalara ve sözde restleşmelere rağmen gerçek olan tek şey, halkların İsrail terörüne karşı sokaklara çıkması oldu. Bu eylemlerde de başı İslami kesimler ile sol güçlerin çektiği görüldü. Ancak yapılan eylemler, siyonizmi dize getirecek ve işbirlikçilerin ikiyüzlülüklerini teşhir edecek minvalden uzak kalarak yalnızca tepkinin dile getirildiği platformlara dönüştü. Emperyalizmle mücadele ederek onu yere serebilecek yegane gücün dünya proletaryası olduğu ise hemen hiç akıllara gelmedi.

Ortadoğu ve dünya halklarının kardeşliği!

İsrail’in gerek emperyalizm ile gerekse Türkiye devleti ile ilişkilerinin derinliği ve geçmişi pek çok yazıya konu oldu. Ancak en az bunun kadar eski ve köklü olan bir ortaklık da Filistin direnişi ve dünya genelinde yükselen sol hareket arasındaki ilişkiydi. 68 kuşağının temsilcileri, THKO (Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu) ve RAF (Kızıl Ordu Fraksiyonu) örneklerinden de hatırlanacağı üzere bizzat El Fetih kamplarında eğitim alıyor; sol, İsrail siyonizmine karşı toplumsal muhalefeti uyandırıyor. Dünya genelinde Filistin sorunu “sol”un sorunu olarak görülüyordu. Filistin kurtuluş mücadelesinin de önderliği ilerici-devrimci güçlerin elindeydi.

Bu dönemde İsrail’in emperyalizmin uşağı olduğu ve anti-emperyalist mücadelenin bölgeden bu kanlı hançeri temizleyeceği sıklıkla ve ajitatif biçimlerde ifade ediliyordu. Ancak dünya genelinde sol hareketin taşıdığı zaafılar ve modern revizyonizmin çürütücü etkisi Filistin sorununda da kendini gösterdi. Emperyalizmin kapitalizmin bir aşaması olduğu ve kapitalist üretim ilişkilerinin zorunlu olarak emperyalizmi doğurduğu pek az dile getirildi. Aşamalı devrim tezleri, anti-emperyalist, anti faşist birlik çağrıları ve dünya sosyalist hareketindeki kutuplaşma bu eğilimi besledi.

Kapitalizmden yalıtılmış bir anti-emperyalizm kuşkusuz ki sınıfsal olarak da doğru temellere oturmaktan uzak kaldı. Kapitalizm hedeflenmediği ölçüde işçi sınıfının devrimci rolü ikinci plana itildi ve emperyalizme karşı mücadele sınıf mücadelesinden soyutlandı. Solun güç kaybetmeye başlaması ile birlikte ise tüm mevziler birer birer yitirildi. Bu dönemde Ortadoğu halklarının direnişinin önderliği de bizzat emperyalizm tarafından uygulanan planlar sonucu İslami hareketlerin denetimine geçti. Emperyalizm tarafından beklenmeyen ise kendi kurdurduğu örgütlerin de bir süre sonra denetimlerinden çıkarak

farklı mücadele odakları haline gelmeleri idi. Ancak bu kez sosyalist güçlerden farklı olarak mücadele dini eksenli ve Yahudi karşıtlığı üzerinden şekillenmekteydi.

Ortadoğu’daki bu değişim dünya genelinde de etki gösterdi ve Filistin sorunu sosyalist kamuoyunun meselesi olmaktan çıkarak İslami kesimlerin gündemine oturdu. Anti-semitizm ve islami gericilik ile harmanlanan etkinlikler, eylemler birbiri ardına yapılmaya başlandı, kimi zaman iş cihat çağrılarına kadar vardı.

Ortadoğu halklarının kurtuluşu işçi sınıfının omuzlarındadır!

Bugün gelinen yerde Filistin sorunu ve Ortadoğu halklarının mücadelesinde İslami örgütler önemli bir yer tutuyor. İlerici ve devrimci güçler ise geçmişin politikalarına sıkı sıkıya sarılmak ve ‘70’lerin popüler söylemlerini yinelemek dışında ortaya anlamlı politikalar koyamıyor. Bu durum mevcut güçsüzlük ile de birleşince Ortadoğu halklarının kurtuluşu için ortaya anlamlı bir katkı sunulamıyor. Üstelik bu politikasızlık zaman zaman İslami referanslı hareketlerle antiemperyalist birlikler kurmaya kadar varıyor.

Bu sınırları aşmak ve solun dar bakış açısı ile islamcı güçlerin gerici cenderesini kırmak için ise yeni arayışlara girmek yerine marksist-leninist külliyata dönmek ve sosyalizmin temel ilkelerini ele almak yeterli.

Kuşkusuz ki, sorun böyle tanımlandığında ve kapitalizm-emperyalizmin ilişkisi doğru biçimde tanımlandığında sıra kapitalizmi yıkabilecek olan yegane güce yani işçi sınıfına geliyor. Tüm ara katmanların ötesinde emek-sermaye çatışmasında doğrudan taraf olan emek cephesinin emperyalist saldırganlığa karşı seferber edilmesi ve çürümüş kapitalist sistemi hedef alarak yıkıcı gücünü açığa çıkarması önem taşıyor.

Bugün ne yazık ki dünya genelinde bu noktadan hayli uzağız. Ekonomik krizin faturasını ödememek için alanlara çıkan, haklarını sokaklarda arayan dünya proletaryası ne yazık ki İsrail siyonizmine ve emperyalizme karşı mücadelenin, sermaye sınıfına karşı mücadele ile bütün olduğunu halen daha kavramış

değil. Oysa bugün dinci-gerici ve milliyetçi-şoven söylemin öne çıktığı İsrail karşıtı eylemler karşısında, bu gerici havayı dağıtacak temel güç olan işçi sınıfının, hedefine sermayeyi de çakan bir biçimde sürece müdahil olması gerekiyor.

İzmir’de TÜMTİS üyesi ambar işçilerinin İsrail siyonizmine karşı gerçekleştirdikleri eylem sırasında UPS patronu şahsında sermayeyi hedef almaları, yine İsveç’te Liman İşçileri Sendikası’nın İsrail’e boykot uygulayarak gemilere bir hafta süreyle yükleme yapmayacaklarını açıklamaları sınıf cephesinden atılan cılız ama anlamlı örnekler olarak karşımız çıkmaktadır. Bu örnekleri çoğaltılması ise işçi sınıfının doğru bir bakış ile süreci kavramasından geçmektedir.

İşçi sınıfı görev başına!

Proletarya yalnız İsrail’i lanetleyen ya da Filistin halkının yanında olduğunu beyan eden herhangi bir toplumsal katman değil, Filistin halkının kurtuluşunu sağlayabilecek ve emperyalizmin çanına ot tıkayacak tek güçtür, sınıftır. Bunun bilinci ve sorumluluğu ile işçi sınıfı tarihsel rolünü kuşanmalı, üretim ve tüketim boykotları, uyarı grevleri, militan sokak gösterileri ile Ortadoğu halklarının kurtuluş mücadelesindeki rolünü oynamalıdır. Öncü işçilere de bu süreçte büyük görev düşmektedir. Sınıfın emperyalizm karşısındaki görev ve sorumluluğu her fırsatta dile getirilmeli, işyeri toplantıları, sendikal eğitimler, seminerlerle perçinlenmelidir.

İşçi sınıfı tarih bilinci ile sahneye çıktığı zaman ise artık ne dinsel gericiliğin masalları, ne ulusalcı safsatalar, ne düzen cephesinin timsah gözyaşları, ne de geleneksel solun popülist söylemleri kendine yer bulabilecektir. İşçi sınıfı tarihsel rolünü oynamak için seferber olmadığı sürece siyonist vahşete karşı tepkiler sönümlemeye mahkumdur. Sistemin belkemiğini yani üretim araçlarını vuran bir mücadele hattı ise hükümetlere adım attırmaktan başlayarak pek çok kazanım elde edilmesin ve Filistin halkının kurtuluş yönünde yol almasını sağlar. Bu mücadele emperyalist saldırganlığın dize getirilmesi ve ABD-İsrail-Türkiye “şer” ekseninin geriletilmesi de yegane güvencesidir.

Z. Us

Ambar işçileri siyonist katliama lanetledi

TÜMTİS üyesi ambar işçileri Siyonist İsrail’in Gazze’ye insani yardım götüren gemi filosuna yönelik kanlı katliamını protesto etti.

TÜMTİS İzmir Şubesi önünde toplanan işçiler buradan, Amerikan Konsolosluğu’na yürüdü. İzmir’de işten atma saldırısına karşı direnişlerini sürdüren UPS işçilerinin de katıldığı yürüyüşte TÜMTİS üyeleri alkışlar ve ıslıklar eşliğinde coşkulu bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Çevreden geçen araçların kornalarla destek verdiği eylemde ambar işçileri “Kahrolsun İsrail siyonizmi Filistin halkının yanındayız! / TÜMTİS İzmir Şubesi” pankartı taşıdı.

Alsancak’ta bulunan ABD Konsolosluğu önüne gelindiğinde ilk sözü TÜMTİS İzmir Şube Başkanı Şükrü Günseli aldı. Konuşmasında mazlum halkların yıllardır katledildiğini vurgulayan Günseli, hükümetin de Amerika’nın da bu katliamların arkasında olduğunu ve onayladığını ifade etti. Dökülen gözyaşlarının timsah gözyaşı olduğunu belirten Günseli, halkları katledenlerin, ezenlerin bugün UPS’de de işçi kıyımı ve sendika düşmanlığı gerçekleştirdiğini vurguladı. UPS işçilerinin direnişini ve haklı mücadelesini anlattı.

Günseli’nin ardından basın açıklamasını okumak üzere TÜMTİS İzmir Şube Sekreteri Cafer Kömürcü sözü aldı.

Siyonist katliama yönelik öfkelerini İsrail bayrağı yakarak gösteren TÜMTİS üyesi ambar işçileri slogan, alkış ve ıslıklarla eyleme son verdiler. Açıklamanın ardından sendikaya geri dönüş sırasında da zaman zaman sloganlar atıldı.

Sol güçlerin de destek verdiği eyleme BDSP’liler flamaları ile katıldı. Yürüyüşe 200’ü aşkın işçi ve emekçi katıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Uluslararası İsrail'e Karşı Boykot Sempozyumu gerçekleşti...

5-6 Haziran tarihlerinde yapılan **Uluslararası İsrail'e Karşı Boykot Sempozyumu** Beyoğlu'ndaki Muammer Karaca Tiyatrosu'nda gerçekleştirildi.

İlk oturumda, Filistin sorunu tarihsel bir anlatım eşliğinde ele alındı. Boykot taleplerinin hangi eksende şekillendiği bu anlatımlarla beraber anlaşılmış oldu. Her ne kadar kendi kapsamlarında doyurucu sunumlar yapılsa da Filistin direnişinin ve boykot çalışmasının sınıfsal arka planına yeterince değinilmedi.

İkinci oturumda yapılan sunumlar ve sonrasındaki soru-cevap bölümü ise sınıf eksenli mücadelenin önemine işaret etti. Bu anlamda Güney Afrika deneyimleri üzerinden şekillenen anlatım oldukça ilgi çekiciydi.

Sempozyum açılış konuşmasıyla başladı. Oturumlardan önce Filistin Boykot Ulusal Komitesi'nden **Muhammed Jaradat**, BDP İstanbul Milletvekili **Sebahat Tuncel** ve İstanbul Tabip Odası Başkanı Prof. Dr. **Taner Gören** tarafından açılış kapsamında konuşmalar yapıldı.

Boykotun talepleri anlatıldı

Konuşmaların ardından **Filistin Halkının Temel Hakları ve BDS Kampanyası'nın Hedefleri** başlıklı birinci oturuma geçildi.

Bu bölümde FHKC Politik Büro'dan **Abu Ahmed Fuad** ve BADİL Araştırma Merkezi'nden **Muhammed Jaradat** sunumlarını gerçekleştirdiler.

Boykotun 3 talebinin Seyit Ümmetoğlu tarafından ifade edildiği ilk sunuş konuşmasında İsrail vatandaşı Filistinlilere uygulanan apartheidin sona erdirilmesi, mülteci Filistinlilere geri dönüş ve seçme hakkı tanınması ve İsrail işgalinin sona erdirilmesi talepleri sıralandı.

Abu Ahmad Fuad tarafından yapılan sunumda İsrail'in pervasızlığının temelleri üzerinde duruldu. ABD'nin ve Avrupa'nın tutumları eşliğinde İsrail'in kural tanımaz tavrının şekillendiği örneklerle beraber ifade edildi. İsrail'in tüm barbarlığına karşın ayakta kalabilmesini sağlayan olgunun emperyalizmin desteği olduğu belirtilerek İsrail'in emperyalistler tarafından uluslararası alanda korunduğunu, emperyalistlerden silah ve iktisadi yardım aldığını söyledi.

Bu oturumda son sunumu **Muhammed Jaradat** gerçekleştirdi. İsrail'in Filistinliler üzerinde uyguladığı apartheid yöntemlerini ele alan Jaradat, mültecilere seçme, geri dönme ve tazminat hakkının tanınması gerektiğini belirtti. Mültecilerin sürüldükleri yerde kalma, geri dönebilme ya da seçtikleri farklı bir ülkede yaşama taleplerinin karşılanabilmesi gerektiğine dikkat çekti.

Filistin direnişinin yaygınlaştırılmasının yanısıra İsrail'in hedef gösterilmesinin önemli olduğuna işaret etti.

Sunumları da bütünleyen bir biçimde cevaplarda da direnişin ve bu mücadelede kullanılan araçların ele alınışında sınıfsal bir bakış açısının ön plana çıkarılmadığı göze çarptı. Türkiye halklarının direnişin yanında olduğunun bilindiği söylenirken Arap devletlerine dönük açık eleştiriler yapıldı.

“Kime boykot ?” sorusu ve mücadelenin sınıfsal temelleri değerlendirildi

Siyonizm ve Apartheid – Neden BDS başlıklı 2. oturumda boykot atölyesinin çalışmalarını aktaran

Nikola Saafin siyonizm üzerinden gerçekleştirdiği sunumda kimi boykot ediyoruz sorusuna yanıt verdi. Siyonist İsrail devletinin kurulmasında temel rol oynayan kurumlara dikkat çeken Saafin'in sunumunda bu kurumlardan birinin sadece Yahudilerin üye olabildiği siyonist sendika Histadrut olduğunun altı çizildi. Saafin, siyonist İsrail devletini destekleyen tüm kurumların da boykot edilmesi gerektiğini dile getirirken sessiz kalan herkese boykotun desteklenmesi için çağrı yaptı.

Saafin'in sunumunu İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden **Erhan Keleşoğlu**'nun anlatımı izledi. Yard. Doç. Keleşoğlu'nun sunumunda İsrail'in kolonizasyonu sürecinde “sol” bir söylemin hakim olduğu vurgulandı. Bununla beraber İsrail devletinin kurulmasında diğer sömürgeci devletlerden farklı olarak “kutsal” bir durumun referans olarak gösterildiğini belirten Keleşoğlu, nüfus ve toprak dengesine değindi. İsrail'in işgal ettiği alanlarla kendi nüfusunun ilişkisini gözetttiği belirtirken tahakküm kurabilmesi için bunun gerekliliğine vurgu yaptı. Geçmişte gerçekleştirilen açık işgallerin ve sürgünlerin aksine bugün Filistinlilerin yalnızlaştırılarak, yaşamları güçleştirilerek yıldırılmak istendiklerini söyledi.

Tolga Tören ise Güney Afrika'da apartheid uygulamalarını ele aldı. Siyah işçi sınıfını üretim sürecinden dışalayan yasalara değinen Tören, emeğin baskı altına alınmaya çalışıldığını sözlerine ekledi. İsrail ile Güney Afrika'daki ırkçı rejim arasındaki ilişkiye de dikkat çeken Tören, ABD'nin Güney Afrika'daki sınıf uzlaşmacı sendikal hareket olan TUCSA'yı desteklediğini ifade etti.

Güney Afrika Komünist Partisi, Ulusal Özgürlük hareketi ve SACTU Sendikası'nın birlikte hareket etmesiyle beraber aparthaide karşı mücadelenin hız kazandığını belirtti. Ayrıca SACTU'nun etkinliğinin kırılması için bu süreçte ABD destekli alternatif siyah sendikanın da devreye sokulduğunu söyledi.

Birleşik Demokratik Cephe'nin kazanımında oynadığı role değinildi.

Bu bölümün ardından yapılan değerlendirmeler sınıf eksenli bir düzlemde ele alındı. İsrailli emekçilerin bu mücadelede nasıl konumlanacağı belirtildi.

Ayrıca siyasal islamın Yahudi düşmanlığını körükleyerek Filistin mücadelesine ihanet ettiği de vurgulanan noktalar arasında yer aldı.

Türk devletinin İsrail'le çok yönlü ilişkileri değerlendirildi

Filistin-Türkiye-İsrail; Devletler ve Halklar Arasındaki İlişki başlıklı son oturumda ise Türkiyeli sol hareketlerin ortak metni okundu. Boykot atölye çalışmalarının sunumunun da yapıldığı bu oturumda araştırmacı yazar Hüseyin Akyol ve Abu Ahmad Fuad'ın sunumları da yapıldı.

Abu Ahmed **Fuad**'ın anlatımlarında Arap devletlerinin ve Ürdün'ün kınandığı bunların ABD ile hareket ettiği vurgulandı. İsrail'e çok yönlü boykot uygulanması gerçekleştirildiği dile getirildi.

Akyol ise Türk devletinin kuruluş aşamasından itibaren İsrail'le olan ilişkilerine değindi. Menderes, Demirel ve Erdoğan dönemlerine işaret ederek çeşitli yönleriyle ilişkileri ele aldı.

Elif Berk ise atölye çalışmalarının sunumu ile

İsrail'le ilişkilerin partiler üstü bir seyir izlediğine işaret etti. ABD'nin Ortadoğu stratejisi ve Kürt sorunu da sunumda işlendi.

Sempozyumun ikinci günü...

Sempozyumun 2. gününde yapılan “Türkiye-İsrail Ekonomik İlişkileri ve Su, Tarım, Enerji Alanında Görülen Yeni Gelişmeler” başlıklı ilk oturumda, Ziraat Mühendisleri Odası'ndan **Ahmet Atalık** ve boykot atölyesinden **Ayşe Şebnem Çakır** birer sunum gerçekleştirdi. Modorotörlüğünü Ali Emre Demirkıran'ın yaptığı oturumda, İsrail'in işgalinin ardından, topraklarından sürgün edilen Filistinlilerin yaşadıklarına dair belgesel film gösterimi yapıldı.

Film gösteriminin ardından Ayşe Şebnem **Çakır**, Boykot Atölye Çalışmaları'nın sunumunu gerçekleştirdi. Çakır, İsrail'in tarımsal ve enerji alanında, Filistin halkına uyguladığı yaptırımlardan söz etti. Özellikle tarımsal, enerji, finans, danışmanlık ya da patent yoluyla dış ticarete de atılan İsrail'in bu alanlarda işbirliği yaptığı ülkeler arasında Türkiye'nin sekizinci sırada olduğunu söyledi. Sermayenin çıkarlarına bağlı bu hizmetlerin ekonomik ve siyasal gelişmeleri de beraberinde getirdiğini söyledi.

Çakır'ın sunumunun ardından, Ziraat Mühendisleri Odası'ndan Ahmet **Atalık** Türkiye-İsrail işbirliğine dair çarpıcı örnekler verdi. Atalık yaptığı sunumda, İsrail'i 1949 yılında “devlet” olarak tanıyan müslüman devletler arasında ilk devletin Türkiye olduğunu söyledi. İsrail - Türkiye su ve tarım ilişkilerine de değinen Atalık, İsrail'in en çok ihracat yaptığı ülkeler arasında Türkiye'nin 10. sırada olduğunu, en çok ithalat yaptığı ülkeler arasında ise 11. sırada olduğunu söyledi.

Ali Emre Demirkıran da oturumun sonunda yaptığı konuşmada, Filistin İçin İsrail'e Boykot Girişimi olarak bir süredir devam eden çalışmalarına, boykot edilmesi gereken burjuva basının da sansür uyguladığını belirterek, faaliyetlerinin birkaç duyarlı, emekten yana basın kuruluşunda yer aldığını ifade etti.

Sempozyumun 2. oturumunda “Akademik ve Kültürel Boykot” başlığı ele alındı.

Sempozyumun 3. oturumunda ise “Filistin'le Dayanışmada Yeni bir Strateji Olarak Boykot - BDS Hareketinden Deneyimler” başlığı tartışıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Sempozyumda Türkiyeli sol hareketler tarafından sunulan ortak metin...

Filistin davası davamızdır!

Filistin davası, Türkiye sol hareketi açısından herhangi bir ülkede gelişen mücadeleyle gösterilmesi gereken enternasyonal dayanışmanın bir örneğinden ibaret olmamıştır. Türkiye sol hareketinin belli başlı geleneklerinin harcında Filistin kurtuluş hareketinin adıyla, mücadele stratejisi ve yöntemleriyle verdiği ilham önemli yer tutmaktadır.

Bu ilişki basit bir esinlenmenin ya da duygudaşlığın da ötesindedir. Bir silah arkadaşlığıdır. 1968’lerde yükselişe geçen ve daha sonra Türkiye solunun şekillenmesinde önemli yer tutacak olan anti-emperyalist gençlik hareketi, Filistin kurtuluş mücadelesini hem bir dayanışma cephesi hem de bir okul olarak görmüştür. Denizler, Mahirler, İbrahimler silahlı mücadeleye başlarken esinlendikleri en önemli kaynaklardan biri, Filistin özgürlük mücadelesidir.

Askeri eğitim kamplarına giderek Filistin Kurtuluş Örgütü saflarında silah tutan Deniz Gezmişler, silahlı mücadeleye başladıklarında örgütlerinin adını FHKC’den esinlenerek koyan ve ilk eylemlerinden birinde İsrail Başkonsolosu Efraim Elrom’u hedef alan Mahir Çayan’lar... 1970’lerde başlayan bu bağ dönem dönem zayıflasa da her zaman varlığını sürdürmüştür.

Tüm bunların da ötesinde gerek Türkiye solu gerekse Türkiye halkları Filistin davasına özel bir yakınlık hissetmektedir. Bu yakınlığın, nostaljik göndermelerle anılan 1970’li yıllardaki mücadelelerin ötesinde, geçmişten geleceğe uzanan somut temelleri vardır.

Ezilen sınıflarla egemen sınıflar arasındaki çelişkinin Ortadoğu’daki açığa çıkış biçimi, bizleri Filistin davasına kayıtsız kalamayacağımız bir çatışmayla yüz yüze getirmiştir. ABD emperyalizmi ile ekonomik ve askeri bütünleşmeleri gereği, Ortadoğu’da İsrail’le stratejik ittifaklar kuran Türkiye egemenleri, kendi çıkarlarını İsrail ve ABD’nin çıkarları ile bütünleştirirken, Türkiye halklarının çıkarları da Filistin halkının çıkarları ile bütünleşmektedir.

İsrail ve Türkiye egemenlerinin stratejik ittifakını biçimlendiren şey, iktidarların niyeti ve söylemleri değil, hizmet ettikleri sınıfsal egemenlik ilişkileridir. ABD emperyalizminin Ortadoğu’daki iki tarihsel ittifakını temsil eden İsrail ve Türkiye egemen sınıflarının politikalarına yön veren şey de bu bölgedeki emperyalist hâkimiyet planlarıdır.

Emperyalizm, Ortadoğu’yu enerji kaynakları ve ucuz emek potansiyeli ile talan etmek istemektedir. Bunun öncelikli gereği de Ortadoğu halklarına diz çöktürülmesi ve emperyalizm açısından sorun teşkil eden istikrarsızlık unsurlarının ortadan kaldırılmasıdır. İsrail’in işgal ve saldırı siyaseti bu diz çöktürme operasyonunun temel unsurlarından biridir ve bu nedenle de ABD emperyalizmi tarafından güvence altına alınarak süreklileştirilmek istenmektedir. ABD-Türkiye-İsrail askeri ittifakı bu çerçevede anlam kazanmakta ve ortak tatbikatlar, istihbarat paylaşımı, silah ticareti ve üretimindeki ortaklıklarla sürmektedir.

Bu ittifak basitçe askeri alanda kalmamakta, sermaye hareketlerini de kapsamaktadır. Ortadoğu’nun enerji, su ve ucuz işgücü kaynaklarının emperyalist yağmaya açılmasında Türkiye ve İsrail sermayesi önemli hizmetler görmektedir. Enerji nakil hattı projeleri, uluslararası su ticareti projeleri, TÜPRAS’tan HES’lere enerji alanında özelleştirmeler, silah sanayi ve

tarım gibi stratejik alanlarda Türkiye-İsrail sermayesinin özellikle 2000’lerde hız kazanarak gelişen ortaklıkları söz konusudur.

Bu emperyalist bağımlılık ve sınıfsal çıkarlar temeli Türkiye’de hükümet partilerinin, söylemleri her ne olursa olsun İsrail ile ikili ilişkilerin kesilmesi talebi karşısındaki tavizsiz tutumunu açıklamaktadır.

“Ulusal çıkar” bahanesine sarılan Türkiye hükümetleri, geçmişten bu yana bu ilişkileri ilerletmiştir. Tansu Çiller ve Necmettin Erbakan hükümetleri döneminde İsrail-Türkiye askeri ilişkileri bir üst düzeye taşınırken Bülent Ecevit hükümeti döneminde Türkiye, İsrail Hava Kuvvetlerinin katılımıyla Konya’da *Anadolu Kartalı* kod adlı tatbikatların ilkinin düzenledi. Türkiye parlamentosunda, hala varlığını sürdüren Türkiye-İsrail Parlamentolararası Dostluk Grubu, 183’ü AKP’li olmak üzere 289 parlamenter üyeliğiyle bütün hükümet dönemlerinde olduğu gibi AKP hükümetinin ilk yılında da oluşturuldu. Gazze saldırısının ardından birçok milletvekili bu gruptan istifa ederken, gerek AKP’li gerekse CHP’li kimi milletvekilleri grup üyeliğini ısrarla sürdürdü. Grubun başkanı AKP’li Nursuna Memecan, CHP’li Onur Öymen gibi isimler tuhaf gerekçelerle görevde kalmalarını açıklamaya çalışırken yoğun halk muhalefeti sonucu grup sessiz sedasız ortadan kalktı. AKP hükümeti ise İsrail’le tüm düzeylerdeki ilişkileri geliştirirken “Gazze’de kardeşlerimiz ölüyor; one minute!” söylemini başarılı bir ikiyüzlülükle iç politikaya yönelik olarak kullanıyor.

Türkiye ve Filistin sol hareketleri arasında 1970’li yıllarda kurulan sıcak ilişki de Türkiye-İsrail stratejik ittifakının henüz bu kadar olgunlaşmadığı ancak temellerinin atıldığı; iki ülke sol hareketlerinin ise yükselişte olduğu bir dönemin izlerini taşımaktadır.

Filistin ve Türkiye solunun ilişkileri 1980 sonrasında farklı bir boyut kazanmıştır. 12 Eylül darbesinin ardından önemli sayıda kadrosu yurtdışına çıkmak zorunda kalan Türkiye solu açısından başlıca adreslerden biri de Lübnan-Filistin alanı olmuştur. Filistinli devrimci örgütler, binlerce Türkiyeli devrimciyi misafir etmiş, çok kısıtlı imkânlarını

paylaşmıştır. Bu dönem, Filistin halkıyla Türkiyeli devrimcilerin kader birliği yaptığı ve İsrail’e karşı omuz omuza savaştığı bir dönemdir. Özellikle 1982’de Lübnan’ın büyük bölümünü işgal edip Beyrut’u kuşatan İsrail’e karşı çok sayıda Türkiyeli devrimci Filistinli yoldaşlarıyla birlikte savaştı, şehit oldu veya tutsak düştü.

Kürt Özgürlük Hareketinin bölgedeki varlığı kesintisizce sürerken, Türkiyeli devrimcilerin çoğunluğu 1980’lerin ortalarına doğru bölgeden ayrılarak Avrupa ülkelerine gitti. Ancak 80’li yılların sonlarına doğru kimi yapılardan Türkiyeli devrimciler bir kez daha bölgeye gelip Filistinli yoldaşlarınca misafir edildi. Bu durum, 90’lı yılların ortalarına kadar sürdü. Dünyadaki ve bölgedeki siyasi koşullarda yaşanan değişiklerin bir sonucu olarak Ortadoğu (Türkiye dâhil) sol hareketleri gerilerken, kendi aralarındaki ilişkiler de zayıfladı.

Buna rağmen Türkiye solunun kolektif hafızasından ve mirasından Filistin davası silinmemiş, ilişkiler sınırlı ölçülerde sürdürülmüş, Türkiye solu Filistin hareketiyle yeniden gelişkin bağlar kurma fırsatını yakaladığında harekete geçecek bir niyeti daima canlı tutmuştur.

2000’li yıllar, emperyalist sistemin genel krizi içinde bir yandan sınıfsal çelişkilerin derinleştiği, bir yandan da emperyalist-kapitalist sistem karşısında solun yenilgi duygusundan sıyrıldığı gelişmelere sahne olmuştur.

Emperyalist saldırganlık tırmanışa geçmiş ve bu saldırganlık içinde kurulmuş olan ittifaklar pekiştirilmiştir. Emperyalizm ve işbirlikçileri askeri, ekonomik ve politik araçlarını halklara diz çöktürmek, doğal kaynaklarını ve emeklerini sömürmek için seferber etmektedir.

ABD-Türkiye-İsrail ittifakı Filistin’de, Lübnan’da, Irak’ta, Kürdistan’da halklara karşı yürütülen savaşlarda ikiyüzlü bir şer ittifakı olarak daima birbirini kollamıştır. Irak’ın işgali öncesinde ABD askerlerinin Irak’a Türkiye üzerinden girmelerine izin veren tezkerenin çıkması için elinden geleni yapan egemen sınıflar kendi aralarındaki çatlıklar ve halk muhalefeti nedeniyle bunu başaramamıştır. Ancak daha sonra TSK ve parlamentodaki diğer partilerin de onayını alarak

ABD askerlerinin Türkiye topraklarını kullanmasına izin veren yeni tezkereler geçirmiş ve işgali desteklemiştir. Lübnan’da yenilen İsrail’i direnişçilerden korumak için bölgeye yerleştirilen BM Barış Gücü adı işgal kuvvetlerine, bölge halkı gözünde işgalcilere bir tür meşruiyet de kazandıracağı düşüncesiyle, Türkiye ordusu da katılmıştır. Gazze’yi vuran pilotlar Konya’da eğitilmiştir. Suriye’yi vuran İsrail uçakları Türkiye hava sahasını kullanmıştır. Türk Silahlı Kuvvetleri’nin Kürdistan’a yönelik sınır ötesi operasyonları ABD ve İsrail’in istihbarat desteği ile gerçekleşmekte, operasyonlarda daha fazla kan dökülmesi için İsrail’in insansız casus uçakları kullanılmaktadır. Köyleri bombalayan, Kürt çocuklarını sokak ortasında kurşunlayan Türk devleti; Kürt halkına karşı kullandığı vahşi yöntemlerinde İsrail’in akıl hocalığına başvurmuştur.

Bu kanlı ittifak Türkiye halklarının emperyalizmden bağımsızlık mücadelesini, barış mücadelesini, Kürt hareketinin özgürlük mücadelesini ve Filistin kurtuluş mücadelesini bütünleştiren bir zemin sunmaktadır. Düşman ortaktır, halkların özgürlüğü hedefi de ortaktır, bize düşen bu ortak mücadele gerekliliğini bilince çıkararak gerçek hayata taşımak, Ortadoğu’ya umut veren bir enternasyonalist, anti-emperyalist hattı örebilmektir.

Kanlı ittifak yalnızca askeri alanda değil ekonomik alanda da sürmektedir. Enerji kaynaklarının ve sektörünün emperyalist yağmaya açılmasında boru hattı projelerinden enerji santrallerine, HES’lere, TÜPRAŞ gibi dev rafineri tesislerinin özelleştirilmesine dek pek çok alanda Türkiye ve İsrail sermayelerinin uluslararası tekellerin projelerine eklemeliği görülmektedir. Hatta egemenler İsrail sermayesine TÜPRAŞ hisselerini ve limanlarını yok pahasına Ofer grubuna satmıştır. Filistinlilerin suyuna ve zeytinine, yani yaşamına el koymaya çalışan işgalci zihniyet; Türkiye halklarının da derelerine ve topraklarına yönelik sermaye yağmasına ortak olmaktadır. İsrail sermayesi kimi zaman doğrudan ama daha çok da teknoloji, know-how ihracıyla ve finans kanallarıyla tarım ve su alanındaki yağmaya katılmaktadır. Türkiye’yi büyük ekonomik güç masallarıyla bir ucuz ve güvencesiz emek cehennemine çeviren Türkiye egemenleri, kapitalizmin en vahşi uygulamalarının kural haline geldiği “serbest bölgeleri” Filistinlilere barış götürecek proje diye sunmaya çalışarak bir halkın ezilmişliğini ve yoksunluklarını fırsata çevirmeye çalışmaktadır. Bu serbest bölge projelerini de Ortadoğu’da emekçileri rakip haline getirip birbiri ile tehdit ederek daha ucuza çalışmaya razı etmek için kullanmaktadır.

Emperyalist saldırganlıktan güç alan bu sermaye ittifakı Filistinli ve Türkiyeli emekçilerin sermayeye karşı mücadelesini bütünleştiren bir zemin sunmaktadır. “Dünyanın bütün işçileri birleşin!” diyen bizlere düşen görev de bu enternasyonal mücadelenin somut örneklerini yaşama geçirebilmektir.

Böylesine kirli ve onursuz bir ittifak ilişkisi Türkiye siyasal iktidarı açısından da açıktan savunulabilir değildir. Önemli bir meşruiyet sorunu yaratmaktadır. İktidar bu politik krizi bastırabilmek için ikiye bölünmüş söyleme sarılmaktadır. Emperyalizmin bölgesel işbirlikçiliği gerçeği “bölgesel güç” söylemleri ile maskelenmeye çalışılırken, İsrail ile ilişkilerde de ekonomik, askeri, diplomatik ilişkilerin tavizsiz sürdürülebilmesi kitlelerin İsrail karşıtı duygularını okşayan demagogik şovlarla gerçekleşebilmektedir. AKP iktidarının, özel olarak Tayyip Erdoğan’ın İsrail karşıısındaki sözlü çıkışları kitleleri coşturmakta, gündem belirlemekte ve İsrail-Türkiye ilişkilerinin gelişimi bu illüzyonla gözlerden kaçırılmaya çalışılmaktadır. Suç ortaklığının dozu yükseldikçe, söylemin ve şovların da dozu yükselmektedir. Ancak son OECD oylamasında Türk devletinin İsrail’e en zor durumunda el uzatması gibi örnekler, bu şovların ne kadar işe yarayacağını da sorgulatmaktadır.

İsrail saldırganlığını sınırlandırmanın sözle mümkün olmadığına, bu sözlerin örttüğü gerçek ilişkilere son verilmesi gerektiğine inanan bizlere düşen görev, kanlı ittifakın sürmesine hizmet eden bu ikiye bölünmüş siyaseti teşhir etmektir.

Sonuç olarak günümüzde Türkiye ve Filistin sol hareketleri arasında pratik bir dayanışmayı dayatan nesnel bir çelişkiler zemini açığa çıkmıştır. İsrail ile ikili ilişkilerin kesilmesi talebiyle örgütlenen boykot kampanyası da bu pratiği örgütlemek açısından önemli bir olanak sunmaktadır. Mahirlerin, Denizlerin, Filistin ve Türkiye halklarının ortak kurtuluşu için çarpışmış sayısız devrimcinin anısına sahip çıkan bizler Filistin davasını bir nostalji unsuru ya da dış mesele olarak değil, Türkiye solunun öz davası olarak görüyor, “mücadeleniz mücadelemizdir” diyoruz.

Bu mücadeleyi yükseltmek bugün hem daha gereklidir hem de daha mümkündür. İsrail; kanla yazdığı tarihinde uluslararası hukuk ve sözleşmeleri de hiçe sayarak işgal ettiği Filistin topraklarındaki Filistin halkını tecrit altında tutmaya, her gün yeni katliamlara imza atmaya devam ediyor. Bir yandan da işgalini yaygınlaştırıyor, yeni yerleşimler açıyor, Batı Şeria’ya küçük parçalara bölüyor ve Filistinlileri bir açık hava hapishanesinde yaşamaya mahkûm kılan ayırım duvarını büyütüyor. Yıllardır Gazze’de bir buçuk milyon Filistinliyi temel ihtiyaçlarından mahrum bırakarak insanlık tarihinin en utanç verici ablukalarından birini uyguluyor. Filistinli mültecilerin geri dönüşünü engelleyerek, Filistin halkının kendi kaderini tayin etme hakkını elinden alıyor. İsrail hapishanelerinde on bini aşkın Filistinli esir, işkence ve tecrit uygulamalarına tabi tutuluyor. Aynı zamanda İsrail, Filistin halkının liderleri ve seçilmiş milletvekillerini hapse atarak Filistin halkının demokratik temsili baltalıyor.

Tüm bunlarla birlikte hepimizin bildiği üzere geçtiğimiz hafta başında abluka altındaki Gazze’ye yardım ulaştırmak için yola çıkan filo ya İsrail’in gerçekleştirdiği saldırıda 9 insan hayatını kaybederken,

çok sayıda insan da yaralandı. İsrail, katliamlarına bir yenisini daha eklemiş oldu. AKP hükümeti bu saldırı karşısında bildik tutumunu sürdürerek bir yandan sözde “sert” bir şekilde kınamış, NATO’ya şikayet etmek gibi trajikomik yollara başvurmuş, diğer yandan da somut hiçbir adım atmamıştır. AKP hükümetinin diplomatik şovlar dışında hiçbir şey ifade etmeyen ikiye bölünmüş tavrının benzer bir yansımasını da CHP’de görmek mümkündür. İsrail’in kınanmasından, diplomasinin yetersizliğinden dem vuran, bir yandan da ilişkilerin zedelenmemesi için dikkatli olunmasını isteyen CHP, “işte van minütün sonucu” diyerek acizliğini sergilemiştir.

Bu katliam aynı zamanda önemli bir tepkiyi de açığa çıkardı. Bu tepkiden hareketle Filistin’in özgürlüğü için mücadeleyi yükseltmek ve Siyonizmle suç ortaklığını hedeflemek hem zorunludur hem de mümkündür.

Mücadelenin çok çeşitli biçimleri olduğu aşikâr. Filistin için İsrail’e karşı boykot da Siyonist saldırganlık, ayrımcılık ve işgal karşısında bir dayanışma stratejisi olarak büyük önem taşımaktadır. Ortadoğu’nun tümünü gözeterek ve Ortadoğu halklarının çıkarlarının önceliğini halkların kardeşliği ekseninde ilke edinerek Türkiye-İsrail devletleri arasındaki ittifakı hedef almak Filistin’le dayanışmada bize düşen bir görevdir. Bu görevin yükü ve onuru omuzlarımızdadır.

Her yer Filistin, hepimiz Filistinliyiz!

(Alinteri, **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu**, Demokratik Haklar Federasyonu, **Emek ve Özgürlük Cephesi**, Emekçi Hareket Partisi, **Eşitlik ve Demokrasi Partisi**, Filistin Halkıyla Dayanışma Derneği, **Halk Cephesi**, Halkevleri, **Kaldıraç**, Öğrenci Kolektifleri, **Liseli Genç Umut**, Özgürlük ve Dayanışma Partisi, **Partizan**, Sosyalist Dayanışma Platformu, **Sosyalist Demokrasi Partisi**, Sosyalist Gelecek Parti Hareketi, **Sosyalist Parti**, Sosyalist Umut, **Toplumsal Özgürlük Platformu**, Türkiye Gerçeği, **Ürün Sosyalist Dergi**, Yeşil ve Sol)

Devrimci ve ilerici kurumlardan Filistin’deki özgürlük mücadelesini büyütme çağrısı...

Filistin İçin İsrail’e Karşı Boykot Girişimi’nin, devrimci ve ilerici kurumların da katılımıyla Muammer Karaca Tiyatrosu’nda düzenlediği “İsrail’e Karşı Boykot Sempozyumu”nun ilk günü programının ardından eylem gerçekleştirildi. İstiklal Caddesi boyunca gerçekleştirilen yürüyüşle İsrail’e karşı boykot çağrısı yapıldı. Eyleme Filistin Halk Kurtuluş Cephesi Politik Büro üyesi **Abu Ahmad Fuad** ve İsrail Ürünlerini Boykot Yanlısı Yahudiler’den **Mike Cushman** katıldı.

Muammer Karaca Tiyatrosu önünde kortej oluşturarak Taksim Meydanı’na gerçekleştirilen yürüyüşte “İsrail’le tüm ilişkiler kesilsin / Filistin İçin İsrail’e Karşı Boykot Girişimi” pankartı açıldı.

Basın açıklaması öncesinde, Filistin Halk Kurtuluş Cephesi Politik Büro üyesi **Abu Ahmad Fuad** bir konuşma yaptı. Fuad, Filistin halkının yanında duruşundan dolayı Türkiye devrimci hareketini selamladı.

“*Filistin halkının kurtuluşu için hep beraber mücadele edeceğiz*” diyen Fuad, Ortadoğu halklarına karşı saldırıların her geçen gün artarak devam ettiğini belirtti. Boykot çağrısını yükseltme gerekliliğini dile getirdi.

Fuad’ın konuşmasının ardından, Jews for Boycotting Israeli Goods (J - BIG) / İsrail Ürünlerini Boykot Yanlısı Yahudiler’den **Mike Cushman** bir konuşma gerçekleştirdi. Cushman, İsrail’e Karşı Boykot Sempozyumu için Londra’dan geldiğini, İsrail ürünlerini boykot eden bir örgütten geldiğini vurgulayarak şunları söyledi: “*Bugün burada yalnız, Mavi Marmara’da öldürülenler için değil, Filistin ile dayanışmak ve Filistin’de yaşanan cinayetlerin hesabını sormak için toplandık*”

Konuşmaların ardından basın açıklamasını Nicola Saafin gerçekleştirdi. Saafin, yaşanan katliamın aynı zamanda önemli bir tepkiyi de açığa çıkardığını belirterek, bu tepkiden hareketle Filistin’in özgürlüğü için mücadeleyi yükseltmenin ve siyonizmle suç ortaklığını hedeflemenin hem zorunlu hem de mümkün olduğuna dikkat çekti.

İsrail elçiliğinin kapatılmasını, hükümetin ikili anlaşmaları iptal etmesini talep eden Saafin, bu anlaşmalar uyarınca şimdiye kadar yürütülen bütün gizli faaliyetlerin, İsrail’in bu topraklarda gerçekleştirdiği örtülü tüm operasyonların açıklanmasını istedi.

Eylemde, Alinteri, **Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu**, Demokratik Haklar Federasyonu, **Ekim Gençliği**, Emek ve Özgürlük Cephesi, **Emekçi Hareket Partisi**, Eşitlik ve Demokrasi Partisi, **Filistin Halkıyla Dayanışma Derneği**, Halk Cephesi, **Halkevleri**, İşçi Cephesi, **Kaldıraç**, Öğrenci Kolektifleri, **Özgürlük ve Dayanışma Partisi**, Partizan, **Sosyalist Dayanışma Platformu**, Sosyalist Demokrasi Partisi, **Sosyalist Gelecek Parti Hareketi**, Sosyalist Parti, **Toplumsal Özgürlük Platformu**, Türkiye Gerçeği, **Ürün Sosyalist Dergi**, Yeşil ve Sol, **Sosyalist Umut**, EMEP ve **Türkiye Komünist Partisi** yer aldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İsrail katliamı protestolarından...

Bilgi Üniversitesi çalışanları siyonist vahşeti kınadı

Sosyal-İş'te örgütlenme mücadelesi veren İstanbul Bilgi Üniversitesi çalışanları, 8 Haziran günü yaptıkları yazılı açıklama ile İsrail saldırganlığını kınadılar.

Sendikal örgütlenme mücadeleleri yüzünden işten atma da dahil türlü saldırı ve baskıyla karşı karşıya gelen Bilgi Üniversitesi çalışanları, siyonist İsrail devletinin katliamını kınayan açıklama yayınladılar. Metinde, işten atılan işçilerin yanısıra aralarında akademisyenlerin de bulunduğu 100'ün üzerinde çalışanın imzası bulunuyor.

“İsrail'in Filistin halkına yönelik onyıllardır sürdürdüğü işgal, baskı ve resmi devlet ideolojisi siyonizm üzerinden yürüten sistematik ırkçılık politikasının son halkası olan bu saldırı hiç bir şekilde mazur gösterilemez; en ağır şekilde kınıyoruz.” denilen açıklamada, siyonizm karşıtlığı ile anti-semitizm arasındaki ayrıma dikkat çekildi.

Açıklamada şunlar söylendi: *“Bir tür ırkçılık olan siyonizmin hiç bir şekilde kabul edilemeyecek olan eylemleri/politikaları, diğer bir tür ırkçılık olan anti-semitizmi meşrulaştırmak için bir gerekçe olarak kullanılamaz. Eleştirinin ve yaptırımın hedefi, İsrail devleti ve bu haydut devleti destekleyen veya göz yumanlardır; genel olarak Yahudiler değil”*

KESK Şubeler Platformu'ndan eylem

KESK İstanbul Şubeler Platformu, 6 Haziran günü Taksim Tramvay Durağı'nda gerçekleştirdiği oturma eylemi ile Kürt ve Filistin sorunlarını Ortadoğu halklarının değil, emperyalizmin yarattığını belirterek çözümün; Ortadoğu'da hakim olan gerici ve statükocu anlayışlarda değil, emek eksenli demokratik ve barışçıl zihniyetin gelişip güçlenmesinde olduğunu söyledi.

“Susmadık, susmayacağız barışı haykıracağız!” pankartının açıldığı eylemde basın açıklamasını KESK İstanbul Şubeler Platformu Dönem Süzcüsü Mehmet Demir gerçekleştirdi. Demir yaptığı açıklamada, ülkede halklar arasında yaşanan binlerce yıllık kardeşliğin kopmaması için, sivil demokratik kuruluşlar ile siyasi parti ve hareketlerin derhal çok güçlü, kitlesel, demokratik bir barış ve kardeşlik hareketi örgütleyerek savaşa ve militarizme dur demesi gerektiğini söyledi.

Kürt ve Filistin sorunlarını Ortadoğu halklarının değil, emperyalizmin yarattığını belirterek, çözümün; Ortadoğu'da hakim olan gerici ve statükocu anlayışlarda değil, emek eksenli demokratik ve barışçıl zihniyetin gelişip güçlenmesinde olduğunu söyledi. Demir açıklamanın sonunda savaşa geçit vermeme çağrısı yaptı.

Eyleme, 100'ü aşkın kişi katıldı.

Su Platformu'ndan direniş çağrısı

Suyun Ticarileştirilmesine Hayır Platformu, 5 Haziran günü Galatasaray Lisesi önünde gerçekleştirdiği basın açıklaması ile Filistin'de suya erişim konusunda yaşanan sıkıntılara dikkat çekti. *“Halkların ve doğanın katili Filistin'den defol!”* pankartının açıldığı eylemde, platform adına açıklamayı yapan Semra Ocak okudu.

Ocak, İsrail'in kuruluşundan beri, Filistin halkını sistematik olarak yok ettiğini, beslenme, su ve geçim kaynaklarını kuruttuğunu ifade etti.

“Emperyalizmi ve İsrail'i insanlığa davet” yerine emperyalizme karşı direniş çağrısı yapılması gerektiğini söyleyen Ocak, İsrail devletinin 1947'lerden günümüze kadar oluşturulan hukuki yapıyla, işgal altındaki bölgelerdeki tüm su kaynaklarını ulusallaştırarak, Filistin kanal sistemlerini imha ederek, kaynakları yerleşimciler için oluşturulan kanal sistemine bağladığını belirtti. Tüm sulama ve yeni kuyu açma işlemlerini İsrail askeri otoritesinden alınacak izne tabi tuttuğunu da söyleyen Ocak, Filistinlilerin 10 metrenin altındaki sulara kuyularla erişiminin yasaklandığını, hatta yağmur sularının toplanmasına dahi izin verilmediğini belirtti. İsrail'de kişi başına düşen su tüketimi miktarının Filistinlilerin 7 katı olduğunu söyleyen Ocak, bu adaletsiz dağıtımın, Batı Şeria'da yapımı devam eden duvar nedeni ile daha da yıkıcı bir hal aldığını sözlerine ekledi.

Ocak, platform olarak; suyu Filistin halkı üstünde şantaj malzemesine dönüştüren, Filistinlileri yok etmek için bir silah olarak su vanalarını kapatan İsrail'i ve ona karşı ancak sembolik eylemlerle tavır koyan iktidarı kınadıklarını belirtti.

GOP'ta İsrail protestosu

Siyonist İsrail devletinin operasyonu, 4 Haziran günü Eğitim Sen İstanbul 4 No'lu Şube ve Gaziosmanpaşa Haber-İş İşyeri Temsilciliği tarafından GOP'ta gerçekleştirilen eylemle lanetlendi.

GOP Bağlarbaşı Caddesi'nde toplanan bileşenler, *“Katil İsrail işbirlikçi AKP!”*, *“Katil ASD Ortadoğu'dan defol!”*, *“Yaşasın halkların kardeşliği!”* ve *“Filistin halkı yalnız değildir!”* pankartları açarak GOP Meydanı'na yürüdüler. Yürüyüş sonunda basın açıklamasını Eğitim Sen 4 No'lu Şube Başkanı Mehmet Sarı gerçekleştirdi.

Sarı, AKP hükümetinin de bu katliamın ortağı olduğu vurgu yaptı. İsrail devletinin Ortadoğu'da barışa engel olduğunun bir kez daha görüldüğünü söyleyen Sarı açıklamasını şu sözlerle sonlandırdı: *“İsrail devletine karşı yürütülecek bu mücadele Yahudi yurttaşlara yönelik bir tepkiye dönüştürülmemelidir. İnsanlığa karşı açılan bu savaşa insanlığın temel değerlerini savunarak karşı durabiliriz. Filistin halkına*

Haziran 2010 / Bilgi Üniv.

yapılanlar unutulmayacaktır ve bu büyük trajedinin hesabı bir gün mutlaka sorulacaktır.”

Eyleme BDSP de destek verdi.

ÇHD Bursa Şubesi'nden İsrail protestosu

ÇHD Bursa Şubesi 3 Haziran günü Bursa Adliyesi önünde gerçekleştirdiği eylemle, Siyonist İsrail'in katliamını protesto etti.

Bursa Adliyesi önünde yapılan eylemde *“Filistin'e özgürlük! / Çağdaş Hukukçular Derneği”* pankartı açıldı. Basın açıklaması gerçekleştiren Şube Başkanı Av. Aslı Evke Yetkin, insanlık dışı katliamın tek sorumlusunun İsrail olmadığını, saldırının emperyalizmin bölgede yürüttüğü gerilim ve süreklileştirilmiş savaş hali politikalarının bir uzantısı olduğunu ifade etti.

“İsrail ile gizli askeri anlaşmalar imzalayan, İsrailli askerlere eğitim veren ve İsrail'le her türlü işbirliğini sürdüren siyasal iktidar, hiçbir ciddi yaptırım kararı almadan şova devam etmektedir. İsrail'e karşı şovun ötesine geçmeyen kararlar ve yaptırımlar alınmadıkça, İsrail'in katliamlarına devam edecektir. Bu nedenle İsrail ile yapılan gizli anlaşmalar açıklanmalı, yapılan tüm askeri, ticari, siyasal anlaşmalar derhal iptal edilmelidir” denilen açıklamada Evke Yetkin, İsrail saldırganlığına, emperyalizme, işbirlikçileri ile destekçilerine karşı mücadele çağrısı yaptı.

Kızıl Bayrak / İstanbul - Bursa

Barzani'nin Türkiye ziyareti...

Kürt hareketini tasfiye planları hayata geçiriliyor

Sermaye devletinin Kürt halkına yönelik kapsamlı saldırıları, operasyonlar ve tutuklama terörü sürerken, 3 Haziran'da Kürdistan Federe Devleti Başkanı Barzani Türkiye'ye bir ziyaret gerçekleştirdi. Barzani, Başbakan Tayyip Erdoğan, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül, Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu, BDP Eşbaşkanı Salihattih Demirtaş ve TUSİAD Başkanı Ümit Boyner ile görüştü.

Dışişleri Bakanı Davutoğlu, Barzani ile görüşmesi sonrasında, son dönemlerde gelişen işbirliğinden memnun olduklarını ve PKK'ye karşı "Iraklı Kürt kardeşlerinden tam işbirliği" istediklerini dile getirdi. Barzani de "açılımı" desteklediklerini belirterek şunları söyledi: "Şiddetin sürmesinden yana değiliz. Türkiye'nin güvenliğini ayrı görmüyoruz. Üzücü olan durumların sona ermesi için çaba göstereceğiz."

Gerek Ankara'daki karşılama, gerekse Başbakan ve Dışişleri Bakanı ile yaptığı görüşmede Irak ya da Kürdistan bayrağının bulunmaması, Barzani'ye sıradan bürokrat muamelesi yapıldığını gösteriyor. Daha önceki ziyaretler ile dünyanın başka yerlerinde yaptığı gezilerde ulusal kıyafetlerle giden Barzani'nin Türkiye ziyaretinde "usule" uyması da dikkat çekti.

Barzani'nin ziyareti uzun zamandır bekleniyordu. Görüşmenin, "sınır ötesi harekât" ve PKK'nin tasfiyesi, ikinci bir sınır kapısının açılması, Türkiye ile Güney Kürdistan arasındaki ticaretin geliştirilmesi vb. önemli gündemleri vardı.

Türk devleti ile Güney Kürdistan yönetimi arasında uzun süredir yürütülen gizli ve açık görüşmelerin PKK'nin tasfiyesine endeksli yürütüldüğü artık netleşmiş bulunuyor. Veriler, PKK üzerinde yürütülen pazarlıklarda sonuca yaklaşıldığını da gösteriyor.

Türkiye'de içinden çıkılmaz hale gelen Kürt sorunu özellikle 2007'den beri Güney Kürdistan yönetimine de önemli bir rol yükliyordu. Kürt hareketinin tasfiyesi için Türkiye-Irak-ABD üçlü görüşmeleri çerçevesinde Güney Kürdistan yönetiminin rolünün önemi daha artmıştı. Barzani'nin de bu kirli işe ikna edilmesi önem taşıyordu.

31 Mayıs'tan itibaren Abdullah Öcalan'ın "süreçten çekilmesi" ve PKK'nin tek taraflı olarak

sürdüğü ateşkes kararını kaldırdığını açıklamasından sonra ise, Türk devleti için Güney Kürdistan yönetiminin alacağı tutum daha da önem kazandı. Bunlara, ABD'nin Irak'tan askeri geri çekilişi tarihinin yaklaşmasını da (Ağustos 2010) eklemek gerekiyor.

Türk devleti, Güney Kürdistan yönetimi ile yürüttüğü gizli pazarlıkların ardından sınırötesi operasyon hazırlıklarına başladı. Türkiye'nin sınır hattında yaptığı yoğun yığınak ve sınırötesi operasyon için gerçekleştirdiği planlamanın önemli ayaklarından birisini Güney Kürdistan yönetimi oluştuyordu.

Türk ordusu, sınır hattı boyunca yaptığı yığınağa paralel, Güney Kürdistan'da bulunan Bamerne, Kanimasi, Amediye ve Gire Biye'deki askeri üslere asker, ağır silah ve teknik malzeme takviyesini gerçekleştirdi. Askeri yığınak devam ediyor. MİT ve JİTEM'in uzun süredir Güney Kürdistan kentlerinde istediği gibi hareket edebilmesi de işbirliğinde ulaşılan noktayı gösteriyor.

Bilindiği üzere, Türk devleti ile Güney Kürdistan yönetimi arasındaki ilişkiler uzun süre inişli-çıkışlı bir seyir izledi. Sermaye devleti, Güney Kürdistan yönetimini istikrarlı bir işbirliğine yöneltmek için havuç ve sopa politikasını oldukça etkin kullandı. Güney Kürdistan yönetiminin iradesini kırıp kendine yedeklemek için Mesut Barzani'yi hedef alan psikolojik bir savaş yürüttü. Burjuva medya aracılığıyla her fırsat "aşiret ağası", "haddini bilmeyen adam" kampanyasına dönüştürüldü ve tehditler savruldu.

Bu politikanın sistemli yürütüldüğü bir dönemde, Kasım 2009'da, Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu'nun Hewler'e gerçekleştirdiği ziyaret, ikili arasında yeni bir süreci geliştirdi. Davutoğlu, Güney Kürdistan yönetiminin her kademesi ile yoğun görüşmelerde bulundu. Bu ziyaretin temel konusunun PKK'nin tasfiyesi olduğu artık biliniyor.

Ziyaret sonunda özellikle Neçirvan Barzani'nin, Türkiye'nin güvenliğine yönelik tehditleri kendilerine yönelik bir tehdit olarak gördüklerini ifade etmesi dikkat çekmişti. Türk heyetinin ziyaretini tarihi bir

olay olarak değerlendiren Neçirvan Barzani şunları söylemişti: "Bağdat'ta imzalanan anlaşmalar sonrası yapılan bu ziyareti bir başlangıç olarak görüyoruz."

Bu ziyaret, Türk devleti ve Güney Kürdistan yönetimi arasında PKK'nin tasfiyesi konusunda anlaşma sağlamada dönüm noktası oldu. Tasfiye yönteminin nasıl olacağı askeri ve istihbarat yetkilileri arasındaki görüşmelerle kararlaştırılacaktı. Davutoğlu'nun Hewler ziyareti ile Güney Kürdistan yönetimiyle PKK'ye karşı ortak tutum almada vardı ilke anlaşması, İçişleri Bakanı Beşir Atalay'ın ziyareti ile de resmîyete kavuşturuldu.

Son dönemlerde Güney Kürdistan topraklarında Türk ordusunun gerçekleştirdiği yığınak ve askeri teçhizat takviyesi yanında, çok sayıda korucu da bölgeye aktarılıyor. Habur sınır kapısından resmi kimlikleriyle Güney Kürdistan'a giriş yapan korucuların yeni provokasyon ve komploları uygulamak için gönderildiği anlaşıyor. Kuzey Kürdistan'da uzun süre her türlü kirli yöntemi uygulamak için oluşturulan Hançer Timi benzeri yeni timler de Güney Kürdistan'da görevlendiriliyor.

Açıktır ki, Güney Kürdistan yönetiminin rızası olmaksızın asker takviyesi yanında, korucuların Güney Kürdistan topraklarına bu denli rahat girip faaliyet göstermesi söz konusu olamaz.

Türk devleti cephesinde yapılan hazırlıklardan anlaşılmaktadır ki, militarist önlemler artırılacak ve operasyonlar hız kazanacaktır. Çatışmaların büyüyüp ölümlerin artmasına bağlı olarak ırkçı-şoven güçler emekçileri daha fazla kışkırtacaklardır. Halihazırda ırkçı-şoven kışkırtmalar sürüyor ve son günlerde üniversitelerde Kürt öğrencilere yöneliyor. Kürt öğrenciler üniversitelerde ve yurtlarında barınamaz duruma getiriliyor.

Yaşanan gelişmeler, tehlikeler barındıran karmaşık bir sürecin içine girildiğini gösteriyor. Bu da işçi sınıfı ve emekçi kitlelere, devrimci ve ilerici güçlere önemli sorumluluklar yüklüyor. Kürt halkına yönelik saldırganlığa, ırkçı-şoven kışkırtmalara karşı durma, dayanışmayı daha üst bir boyuta taşıma sorumluluğunun gerekleri yerine getirilmelidir.

Kürt hareketi devlet terörünü kınadı

Silopi’de gerçekleştirilen yürüyüşte estirilen devlet terörüne dair 4 Haziran günü Kürt hareketinin temsilcilerinden çeşitli açıklamalar geldi. Tazyikli su, gaz bombaları ve coplarla kitleye akıl almaz bir saldırı gerçekleştirildiğinin belirtildiği açıklamalarda Türk devletinin çocuk katili olduğu söylendi.

Şırnak’ta 3 Haziran akşamı Diren Basan isimli Kürt çocuğun katledilmesine yönelik tepkilerin de dile getirildiği açıklamalarda AKP hükümetinin Filistin ve Gazze üzerinden şov yaptığı söylendi. KCK Yürütme Konseyi Başkanlığı, BDP Grup Başkanvekili Bengi Yıldız ve BDP Eşbaşkanı Gülten Kışanak Kürt halkının bu tür saldırılarla yılmayacağını altını çizdi.

Kürtlere karşı devlet terörü uygulanıyor

BDP Grup Başkanvekili **Bengi Yıldız**, TBMM’de düzenlediği basın toplantısında Türkiye’nin kendi Gazze’sini, Filistin’ini görmek zorunda olduğunu belirtti. Yıldız, Türkiye’nin de Kürtlere karşı devlet terörü uyguladığını ifade etti.

Başbakanın İsrail için sarfettiği “*Masum insanları katletmek, sivil insanlara terörist muamelesi yapmak; insanlık açısından büyük bir sukuttur, alçakça bir pervasızlıktır. İnsanlıktan bunların ne kadar nasibi olduğunu artık hiçbir şekilde dünyaya anlatmak mümkün değildir*” sözlerini hatırlatan Yıldız, “*Peki, Silopi’de sivil insanlara yapılan bu saldırının, bu barbarlığın İsrail’in saldırılarından bir farkı var mıdır? Sayın Başbakan bunu neyle izah edecektir*” diye sordu.

Diren Basan’ın katledildiğini söyleyen Yıldız şunları ifade etti: “*İsrail Cumhurbaşkanı’na ‘Siz çocukları katletmeyi iyi bilirsiniz’ diyen Sayın Başbakan’a sormak istiyoruz: Fırat Basan’ı kim katletti? İsrail askerleri mi? Türk güvenlik güçleri mi? O çocuğun feci şekilde öldürüldüğü yer Gazze mi, Şırnak mı? Buna ne diyeceksiniz? Çocukları, sokaklarda, gençlerimizi üniversitelerde, kırsallarda öldüren kimler? İsrail’in masum insanlara saldırılarını kınayan Sayın Başbakan kendi ülkesinde çocukların katledilmesini, sivil insanlara fütursuzca saldırılmasını da kınayacak mı? Türkiye Büyük Millet Meclisi, kendi üyelerine yapılan ve yaralanmayla sonuçlanan diinkü saldırıyı kınayacak mı*”

KCK’dan temsilcilere ve çocuklara sahip çıkma çağrısı

KCK Yürütme Konseyi Başkanlığı, Türk devletinin tek taraflı olarak öldürme ve şiddet yöntemleriyle sonuç almaya çalıştığına işaret ederek saldırının AKP hükümetinin Kürt halkını sindirme, ezme ve iradesizleştirme kararının bir uygulaması olduğunu ifade etti. Bu saldırıda özel olarak milletvekillerinin seçilmiş olmasının önemli bir husus olduğu, Kürt milletvekillerinin şahsında Kürt halkının onurunun kırılmaya, sindirilmeye çalışıldığı belirtildi.

Barzani’ye uygulanan “küçük düşürücü protokol sistemi”nin, aynı gün Silopi’deki Kürt halk temsilcilerine dönük küçük düşürücü saldırının ve Şırnak’ta bir Kürt çocuğunun katledilmesinin tesadüf olmadığının altını çizen KCK, “*Türk devletinin Ankara’da, Silopi’de ve Şırnak’ta Kürt temsilcilerine karşı geliştirdiği bu uygulamalar sadece Kuzey Kürtleri için değil, tüm Kürtlere dönük bir uyarı, tehdit ve küçük düşürücü bir politikanın pratikleşmesi olmuştur.*” dedi.

Açıklamada Kürt halkının temsilcilerine, Diren

Basan şahsında tüm çocuk şehitlere ve çocuk tutuklulara sahip çıkma çağrısı yapıldı.

Çocuk katili AKP hükümeti

Diren Basan için kurulan taziye çadırını ziyaret eden BDP Eşbaşkanı **Gülten Kışanak**, AKP hükümeti döneminde 64 çocuğun devlet güçleri tarafından öldürüldüğünü belirtti. Bu ölümlerin Kürt halkına dayatılan zulmün bir parçası olduğunu ifade eden Kışanak şunları söyledi: “*AKP hükümeti dönemine rastlayan bu katliamın sorumlularından hiç birinden hesap sorulmamıştır. Geçen yıl Cizre’de bir buçuk yaşındaki çocuğumuz Mehmet Uytun’u attığı gaz bombasıyla öldüren uzman çavuş görevinin başında, Yahya Menekşe’yi ezen polis görevinin başında. Ve dava bile açılmadı. Ama polise taş attı gerekçesiyle Berivan’a ilk celsede 8 yıl ceza veriliyor*”

AKP’nin tarihe çocukları katleden bir hükümet olarak geçeceğini dile getiren Kışanak, başbakanın Ankara’da Gazze’deki çocukların yaşadığı dramı siyaset malzemesi olarak kullandığını ve timsah gözyaşları döktüğünü ifade etti.

Şırnak’ta bir Kürt çocuğu katledildi

Kürt halkına yönelik inkar ve imha saldırılarına hız veren sermaye devleti 3 Haziran günü Şırnak’ta 10 yaşındaki bir Kürt çocuğunu katletti. **Diren Basan** adlı Kürt çocuğu, saat 21.00 sıralarında ‘akrep’ olarak bilinen zırhlı polis aracının altında ezilerek yaşamını yitirdi.

Şırnak Cumhuriyet Caddesi’nde aşırı hız yapan polis aracı Diren Basan (10) isimli çocuğu ezdi. Çarpmanın etkisiyle metrelerce uzağa fırlayan Basan, çevrede bulunanlar tarafından Şırnak Devlet Hastanesi’ne kaldırılırken yaşamını yitirdi. Basan’ın ölüm haberini alan yakınları ve çok sayıda kişi olay yerine akın etti. Basan’ın yaşamını yitirdiği haberinin gelmesi üzerine olay yerinde bulunan özel hareket timleri ve çevik kuvvet polislerinin üzerine yürünerek tepki gösterildi. Öfkeli kalabalığa cop ve gaz bombaları ile saldıran polise taş ve sopalarla karşılık verildi.

Bir polis aracının camları kırıldı. Olay yeri inceleme aracını yakan, 1 polis aracının ise camlarını kıran kalabalık, “Kahrolsun TC!”, “Biji PKK!” sloganlarıyla devlete yönelik öfkesini dile getirdi. İlköğretim Okulu 4. sınıf öğrencisi Diren Basan’ın cenazesi Şırnak Devlet Hastanesi’nde yapılan otopsinin ardından ailesi tarafından alınarak defnedildi.

Silopi’deki polis terörü protesto edildi

BDP: Silopi terörü İsrail teröründen farksızdır!

BDP İstanbul İl Başkanlığı, 5 Haziran günü Galatasaray Lisesi’nden Taksim Tramvay Durağı’na gerçekleştirdiği yürüyüşle Silopi’de uygulanan devlet terörünü kınadı.

“Silopi terörü İsrail teröründen farksızdır - Kınıyoruz!” pankartının açıldığı eylemde BDP İstanbul İl Başkanı Mustafa Avcı yaptığı açıklamada, bu ülkenin temel sorununun Kürt sorunu olduğunu belirtti. AKP hükümetinin açılım ve benzeri oyalayıcı, tasfiyeyi esas alan paketlerinin deşifre olduğunu ve yeniden silahların konuşulduğu, kanın gözyaşının aktığı bir sürece girildiğini ifade etti.

Avcı, 3 Haziran günü operasyonlara dur demek için eylem gerçekleştiren kitlenin güvenlik güçlerinin terörüne maruz kaldığını hatırlatarak BDP’li Milletvekili Sevaahir Bayındır’ın doğrudan hedef alındığını ve ağır şekilde yaralandığını söyledi. Avcı, BDP Şırnak İl binası önünde devlet terörünü protesto etmek üzere toplanan kitlenin üzerine polis panzerinin sürüldüğünü ve 14 yaşındaki Fırat Basan’ın ezilerek şehit düştüğünü de ekledi.

Avcı açıklamanın sonunda şunları ifade etti:

“*Başbakanın Gazze için, Filistin barışı için gösterdiği duyarlılık kendi ülkesinin iç barışı ve Kürt vatandaşları için de göstermesini ve iki yüzlü politikasından bir an önce vazgeçmesini bekliyoruz*”

Basın açıklamasının ardından, BDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel bir konuşma yaptı. Tuncel, 30 yıldır Kürdistan’da bir savaş yaşandığını ve bu ülkede 500’e yakın Kürt çocuğunun güvenlik güçlerince öldürüldüğünü hatırlattı. “*Siz bu ülkede 20 milyon Kürdü tanımadığınız, haklarını tanımadığınız koşulda, bu ülkede demokrasi olmaz. İçişleri Bakanı’nı görevden alacak mısınız? Barışı gerçekleştirecek iradeniz var mı?*” diye soran Tuncel, Erdoğan’ın Hamas’ı terör örgütü olarak görmediğini ifade ettiği açıklamalarını hatırlatarak, “*Biz de PKK’yi terör örgütü olarak görmüyoruz*” dedi.

İHD’den Silopi protestosu

İHD İstanbul Şubesi, Galatasaray Lisesi önünde 5 Haziran günü gerçekleştirdiği basın açıklaması ile Silopi’de barış yürüyüşüne yönelik polis terörünü protesto etti.

“Barışa el uzatın, şiddeti ve ölümleri durdurun” pankartının açıldığı eylemde, basın açıklamasını İHD İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu Üyesi Özgür Başaran okudu. Başaran hükümetin Gazze’ye gösterdiği ilgiyi Kürt halkının taleplerine de göstermesini istedi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Karadeniz’de Kürt işçilere kışak

Kirli savaşıñ faturası Kürt işçilerine kesilmeye devam ediyor. İleri boyutta işsizliğıñ yaşandığı Kürdistan’dan yaz sezonunda güç koşullar altında Karadeniz’e fındık toplamaya gelen Kürt işçileri için bu umut kapısı da kapandı.

Son yıllarda Ordu, Giresun, Samsun’da ırkçı uygulamalara maruz kalan Kürt işçilerin yerine fındık toplamak için Gürcistan’dan işçi getirilmesine karar verildi. Her şeye rağmen gelecek Kürt işçiler için ise sıkı denetim uygulanacak. Buna göre, fındık bahçesi sahipleri çalışacak işçilerin kimlik bilgilerine önceden Tarım İl Müdürlükleri’ne bildirecek. Buradaki bilgiler valiliklere iletilecek.

Fındık işçilerine yönelik bu karar mayıs ayında Giresun’da vali ve askeri yetkililerin katıldığı “PKK Zirvesi”nde alındı. 5 Mayıs’ta Giresun’da düzenlenen “PKK zirvesi”ne Tokat, Giresun, Samsun, Ordu, İstanbul, Dersim, Sivas ve Bingöl’den emniyet, istihbarat ve askeri yetkililerinin yanı sıra Amasya, Sivas, Giresun, Ordu, Gümüşhane ve Tokat illerinin üst düzey askeri ve sivil yetkililerinin katılımıyla bu illerin tek tek analizi yapılarak bir dizi karar alınmıştı.

Karadeniz bölgesinde istihbarat, koruculuk ve köylülere silah dağıtımı ile askeri operasyonların arttırılması kararının yanında, Kürt illerinden gelecek fındık işçileri için de bazı kararlar alındığı açığa çıkmış bulunuyor.

Şüpheli bir asker ölümü daha

Şüpheli asker ölümlerine bir yenisi daha eklendi. Terhis olmasına 40 gün kala intihar ettiğı iddia edilen Kürt askerin ölümü hakkında yapılan açıklamalar ise birbiriyle örtüşmüyor.

Mardin/Kızıltepe’de bulunan 10. Hudut Bölüğü’nde askerliğini yapan Ağrı nüfusuna kayıtlı 1989 doğumlu Emrah Demirel’in intihar ettiğı iddia edildi.

Demirel’in ölümüyle ilgili aileye yapılan açıklamalar ise ölümün intihar olup olmadığıyla ilgili kafalarda soru işaretleri bıraktı.

Demirel’in dayısı Seyithan Alican ile İstanbul Merkez Komutanlığı’nda bağı askerler arasında geçen diyalogda rütbeli bir asker Demirel’in birliğinde bulunan Vanlı bir er tarafından öldürüldüğünü belirtti. Buna inanmayan Alican, “Neden bir Vanlı öldürsün benim yeğenimi, ben buna asla inanmam, neden sahip çıkmadınız?” sorusuyla tepkisini dile getirirken bu tutum karşısında yapılan açıklamalar da değışti. Bunun üzerine aynı rütbeli kişi söylediklerini değıştirerek, “intihar etmiş sanırım karnına sıkmış” diyerek diyalogu kesti.

Alican ise yeğeninin intihar ettiğine inanmadığını şu sözlerle ifade etti: “Benim yeğenim asla intihar edecek biri değildi. Daha bir gün önce yengesini arayıp televizyonda bizim karakolun ismi geçebilir, merak etmeyin ben iyiyim, zaten bitirdim 40 gün sonra yanınızdayım”

Askerlerin resmi tören yapmak istemesine tepki gösteren Demirel’in ailesi resmi töreni kabul etmeyerek cenazeyi Ağrı’ya götürdü. Amca Nusret Demirel ise, Kürtlerin askere gitmemesini istedi.

Kürtçe konuşan Türk’e dava

Kapatılan DTP’nin siyasi yasaklı eski Eşbaşkanı Ahmet Türk’e “Siyasi Partiler Kanunu’na muhalefet” suçundan cezalandırılması istemiyle dava açıldı.

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından açılan dava için Ahmet Türk’ün, partisinin meclisteki grup toplantısında yaptığı Kürtçe konuşma gerekçe olarak gösteriliyor.

Basın Suçları Soruşturma Bürosu’nda görevli Cumhuriyet Savcısı Levent Savaş tarafından açılan davanın iddianamesinde, Türk’ün, 24 Şubat 2009 tarihinde, Türkçe başladığı konuşmasına, “21 Şubat Dünya Dil Bayramı ve halklar kendi dilleri ile kendi duygu ve fikirlerini dile getirmeleri gerekir” şeklinde ileri sürdüğü gerekçesiyle Kürtçe olarak devam ettiğı belirtiliyor.

Siyasi partilerin kongrelerinde, açık veya kapalı salon toplantılarında, mitinglerinde, propagandalarında Türkçe’den başka dil kullanmalarının önünde engel oluşturan 2820 sayılı Siyasi Partiler Kanunu’na aykırı davrandığı ileri sürülen Türk’ün 6 aydan az olmamak üzere hapis cezası ile cezalandırılması isteniyor.

Ankara 3. Asliye Ceza Mahkemesi’ne sunulan iddianame kabul edilirken, Türk’ün yargılanmasına önümüzdeki günlerde başlanması bekleniyor.

Hakkari’de gözaltılara karşı kitlesel protesto

Hakkari’de 9 Haziran günü gece yarısı gerçekleştirilen ev baskınlarıyla aralarında BDP’li yöneticilerin ve DİHA Hakkari temsilcisinin bulunduğu 10 kişi gözaltına alındı. Gerçekleştirilen gözaltı terörü ve BDP il binasının basılması 9 Haziran günü öğlen saatlerinde kent merkezinde yapılan oturma eylemiyle protesto edildi. Yüzlerce kişinin katıldığı eylemde Kürt halkının iradesinin kırılmaya çalışıldığı ifade edildi.

BDP binası önünde toplanan ve aralarında Hakkari Belediye Başkanı ve ile belediye başkanlarının da bulunduğu kitle, Bulvar Caddesi üzerinde bulunan belediye binası önüne yürüdü.

BDP İl Başkan Yardımcısı Orhan Koparan tarafından burada yapılan açıklamada, bu tür baskılarla Kürt halkının iradesinin kırılmaya çalışıldığı ifade edildi. Bugüne kadar BDP’ye ve Kürt halkına yönelik yapılan bütün saldırılara ve tutuklamalara karşı dimdik ayakta durulduğunu söyleyen Koparan, bundan sonra da aynı tutum içerisinde olacaklarını vurguladı.

“Arkadaşlarımız serbest bırakılana kadar demokratik ve meşru tüm eylemlerimiz devam edecektir.” diyen Koparan’ın ardından sözü Hakkari Belediye Başkanı Dr. Fadıl Bedirhanoğlu aldı. Bedirhanoğlu şunları söyledi: “Hakkari’de bir taraftan bizi şenliklere davet ediyorlar bir taraftan ise bu şenlikleri bize zıkkım ediyorlar. Onlar Hakkari’nin huzurunu bozmak istiyorlar. Arkadaşlarımız serbest bırakılana kadar demokratik eylemlerimiz devam edecektir.”

Basın açıklamasının ardında 5 dakikalık oturma eylemi yapılırken, açıklamadan sonra bazı mahallelerde polis ile eyleme katılanlar arasında çatışmalar yaşandı.

İşçi ve emekçi hareketinden..

Samka işçilerine dayanışma ziyareti

Samka Metal'de 1 aydır direnişte olan Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi işçileri 4 Haziran günü DİSK yöneticileri ziyaret etti. DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'in de yer aldığı dayanışma ziyareti sırasında Samka işçileri "Atılan işçiler geri alınsın Samka işçileri / DİSK-Birleşik Metal-İş" pankartı açıldı.

Ziyarete konuşan DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi, DİSK olarak direnen işçilerin sonuna kadar yanlarında olacaklarını dile getirdi.

Asıl sorunlarının işten atılmalar, işsizlik, yoksulluk ve yolsuzluklar olduğunu söyleyen Çelebi, "Artık Türkiye'de işten atılmaların hangi noktaya geldiğini göstermek DİSK'in boynunun borcu olacak" dedi. Dayanışma ziyareti atılan sloganlarla sona erdi.

Patron talimatıyla gözaltı...

Tekirdağ Çorlu'daki Yeşil Kundura fabrikasında sendikalaştıkları için işten atılan Deri-İş üyesi işçiler ve işçilerin yanında bulunan Deri-İş Sendikası yöneticileri 3 Haziran günü patron talimatıyla gözaltına alındılar.

Patronun, fabrika önünde direnişlerini sürdüren işçilerin üretimi engellediklerini iddia ederek jandarmaya şikayette bulunması üzerine 3 kadın işçiyle beraber Deri-İş Çorlu Şube Başkanı Ali Bayram ve Deri-İş Örgütlenme Uzmanı Nuran Gülenç ve sendika çalışanı Ali Barmanıç saat 15.00 sıralarında gözaltına alındı.

Konuyla ilgili açıklama yapan Deri-İş Sendikası, Yeşil Kundura işverenin yasaları çiğnediğini ifade ederek Yeşil Kundura'nın sendika karşıtı tutumuna son verme çağrısı yaptı.

Çorlu'da eylem

Deri-İş Sendikası üyesi işçiler 9 Haziran günü basın açıklaması gerçekleştirdi. Eyleme Deri-İş Sendikası Genel Başkanı Musa Servi de katıldı.

Musa Servi eylemde yaptığı açıklamada, işçilerin, işverenin kötü tutumu nedeniyle, mayıs ayından itibaren sendikalarına üye olmaya başladığını belirterek bunu öğrenen işverenin fabrikada çalışan 3 kadın işçiyi, işçi azaltma bahanesiyle bir ay önce işten çıkarttığını ifade etti. Atılan işçilerden biri olan Kezban Elmas eylemde yaptığı konuşmada, sendikaya üye olduğu için işten atıldığını belirterek işverenin kendilerini sürekli olarak tehdit ettiğini ve çalışan arkadaşlarının üzerinde de baskı kurduğunu söyledi.

Real'de grev kararı

Tez-Koop-İş Sendikası, Real Hipermarketler Zinciri A.Ş. ile devam eden TİS görüşmelerindeki uyuşmazlık nedeniyle grev kararı aldığını açıkladı.

Açıklamada, TİS görüşmelerinin 22 Mart günü yapılan oturumunda, uyuşmazlık tutanağı düzenlenerek görevli makama gönderildiği ancak görevli makamca atanan resmi arabulucunun görev süresi içerisinde yapılan toplantılarda da uyuşmazlık maddeleri üzerinde herhangi bir anlaşma sağlanamadığı belirtildi.

Tez-Koop-İş Sendikası Genel Yönetim Kurulu tarafından 2 Haziran tarihinde, Real Hipermarketler Zinciri A.Ş. Genel Müdürlüğü ve bağlı işyerlerinde grev kararı alındığı ifade edildi. Alınan kararın ardından, 60 günlük süre içerisinde herhangi bir

anlaşma sağlanamazsa grev kararı pratik olarak uygulamaya konulacak.

Mahle Mopisan'da baskılar sürüyor

Almanya merkezli Mahle Mopisan'ın İzmir'deki fabrikasında, sendikal baskı ve ücretlerin yetersizliği nedeniyle işten ayrılmalar yaşanıyor.

Fabrikada sendikal örgütlenme nedeniyle işten atılan Birleşik Metal-İş üyesi işçilerin işe iade davaları ise İzmir İş Mahkemesi'nde görülmeye başlandı. Bilirkişi aşamasında bulunan işe iade davaları kapsamında son olarak 5 işçinin davaları görüldü.

Genellikle meslek lisesi mezunu olan ve kalifiye eleman olarak çalıştırılan işçiler, çalışma koşulları ve ücret yetersizliği gibi nedenlerle haklarını içeride bırakarak işten ayrılma yolunu seçiyorlar.

Mahle'deki son gelişmelere ilişkin bilgi aldığımız Birleşik Metal-İş Sendikası İzmir Şube Başkanı Ali Çeltek, fabrikada çalışan işçilerin baskılar nedeniyle çeşitli sorunlar yaşadıklarını, işten ayrılan sendika üyesi işçilerden Ayla Özkan'ın maruz kaldığı baskılar nedeniyle psikolojisinin bozulduğu bilgisini verdi. Mahle Mopisan işçisi Özkan'ın, kalp ritminde bozulma olduğunu belirten Ali Çeltek, bu durumun doktor raporlarıyla da belgelendiğini sözlerine ekledi. Çeltek, "Düşmana inat Mahle Mopisan'daki mücadelemize devam edeceğiz" dedi.

Türk-İş'te görev dağılımı

Türk-İş, Tek Gıda-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Türkel'in TEKEL'deki direniş sürecinde Türk-İş Genel Sekreterliği görevinden istifasının ardından yeni yönetim kurulu üyesini belirledi.

Türk-İş yaptığı toplantıda yönetim kurulu birinci yedek üyesi TOLEYİS Sendikası Genel Başkanı Cemal Bakındı'yı göreve getirdi.

TÜMTİS'te genel kurullar...

TÜMTİS İzmir ve Bursa Şube genel kurulları gerçekleştirildi. TÜMTİS İzmir Şubesi 8. Olağan Genel Kurulu 23 Mayıs 2010 tarihinde İzmir Hakemler Lokali'nde yapıldı. Genel Kurul sonucunda Şükrü Günseli yeniden şube başkanı seçildi.

Divan Başkanlığını TÜMTİS Genel Sekreteri

Gürel Yılmaz'ın yaptığı genel kurula TÜMTİS Genel Başkanı Kenan Öztürk ile sendikanın Merkez Yönetim Kurulu üyeleri, şube başkan ve yöneticileri, emek örgütlerinin temsilcileri ile üyeler katıldı. Genel Kurul sonucunda TÜMTİS İzmir Şube yönetim kurulu şu isimlerden oluştu:

Şube Başkanı: Şükrü Günseli, Şube Sekreteri: Cafer Kömürcü, Mali Sekreter: Abdulcebar Karataş Yönetim Kurulu: Cengiz Bildirici, Coşkun Bimgöl, Sinan Bingöl, Kadir Dereli

TÜMTİS Bursa Şubesi'nin 6. Olağan Genel Kurulu, 6 Haziran günü Bursa Ahmet Vefik Paşa Devlet Tiyatrosu Salonu'nda gerçekleştirildi.

Genel kurula, TÜMTİS Genel Merkez yöneticileri, şube başkanları ve sendika üyeleri katılım sağladı.

Genel kurulda konuşan TÜMTİS Genel Başkanı **Kenan Öztürk** küresel krize ve krizin sonuçlarına değindi. Öztürk, krizin faturasının işçi-emekçilere çıkarıldığını belirterek işsizlik, özelleştirme ve taşeronlaşmanın olumsuz sonuçlarını aktardı.

TEKEL işçilerinin direnişiyle birlikte emekçilerde mücadele eğiliminin yeniden yeşerdiğini söyleyen Öztürk, sendikal bürokrasinin tutumuna değinerek konfederasyonların ve sendikaların TEKEL, 1 Nisan ve 26 Mayıs süreçlerinde tabanda samimi bir çalışma yürütmediklerini belirtti.

UPS'deki örgütlenme sürecini ayrıntılarıyla aktaran Öztürk, UPS'deki mücadelenin mutlaka kazanımla sonuçlanması gerektiğini vurguladı.

Çarşaf listeyle yapılan seçimler sonucunda, 187 delegeden 102'sinin oyunu alan Özdemir Aslan şube başkanlığına seçilirken, Yaşar Dündar şube sekreterliğine, Hasan Yetan ise şube mali sekreterliğine getirildi.

TEKEL işçilerinden Özak'a protesto

6 Haziran Pazar günü İstanbul Cevizli'deki TEKEL arazisini görmeye gelen Spordan Sorumlu Devlet Bakanı Faruk Özak, TEKEL işçilerinin protestosuyla karşılaştı.

Özak'la görüşmek isteyen TEKEL işçilerinin bu talebine Özak'ın korumalarının müdahalesiyle karşılaştılar. Korumaların müdahalesi sırasında Türkiye Askar isimli kadın TEKEL işçisi aldığı

yumruk darbeleriyle yaralanırken saldırıya tepki gösteren işçiler Özak'ın makam aracına tekme ve yumruk attılar.

Sloganlarıyla Özak'ı ve AKP'yi protesto eden TEKEL işçileri kapıları kapatarak Özak'ın tesislerden çıkışına bir süre izin vermediler.

TGS İstanbul Şubesi'nde yeni yönetim

Türkiye Gazeteciler Sendikası (TGS) İstanbul Şubesi'nin Olağan Genel Kurulu, 30 Mayıs 2010 tarihinde Burhan Felek Konferans Salonu'nda gerçekleştirildi. Genel kurulda seçilen şube yönetim kurulu ilk toplantısını yaptı.

Toplantıda yapılan görev dağılımına göre, şube başkanlığına Uğur Güç, başkan yardımcılığına Emel Soy, şube sekreterliğine Andaç Hongur ve mali sekreterliğe Şehriban Kırac getirildi.

Bilgi Üniversitesi işçilerine KESK'ten ziyaret

Sosyal-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılan ve üniversite kampüsünde direnişte olan Bilgi Üniversitesi işçilerine, KESK İstanbul Şubeler Platformu tarafından 7 Haziran günü dayanışma ziyareti gerçekleştirildi.

“İşten atılanlar geri alınsın!” ve “Sendikalaşmak anayasal haktır, engellenemez!” pankartlarıyla direniş alanına gelen kamu emekçileri adına KESK İstanbul Şubeler Platformu dönem sözcüsü Mehmet Demir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Üniversite yönetimini, antidemokratik-hukuksuz uygulamalara son vermeye, sendikalaşma hakkına saygı göstermeye ve atılanları derhal işe geri almaya çağıran Demir, Bilgi Üniversitesi çalışanları ile dayanışma içerisinde olacaklarını ilan etti.

Assan Gıda'da direniş sürüyor

Balıkesir-Susurluk yolu üzerinde kurulu Assan Gıda'da sendikal örgütlenme çalışması yürüten Tek Gıda-İş Sendikası'nın direnişi sürüyor.

Sendikaya üye oldukları için 11 Mayıs günü işten atılan 23 işçi işe geri alınma ve sendika hakkı talebiyle fabrika önündeki bekleyişlerine devam ediyorlar.

Assan Gıda'daki direnişlerinde birinci aylarını doldurmaya hazırlanan işçileri Tek Gıda-İş Sendikası Genel Eğitim Sekreteri Mustafa Akyürek ziyaret etti.

Koşuyolu Hastanesi'nde direniş başladı

26 Mayıs eylemi kapsamında Kartal Koşuyolu Kalp Hastanesi'nde iş bırakma eylemi gerçekleştiren DİSK'e bağlı Dev Sağlık-İş Sendikası üyesi taşeron işçiler 8 Haziran günü hastane önünde direnişe başladı.

İşten atılan 4 işçi için 28 Mayıs günü hastane önünde basın açıklaması gerçekleştirilmiş, DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi'nin de katıldığı protestoda konuyla ilgili hastane başhekimisi ile görüşülmüştü.

Beşiktaş Belediyesi'nde grev kararı

Beşiktaş Belediyesi'nde örgütlü Genel-İş Sendikası İstanbul Avrupa Yakası 1 No'lu Şube, 8 Haziran günü gerçekleştirdiği eylemle 18 yıl aradan sonra Beşiktaş Belediyesi'ne grev kararı astı.

Belediye yönetimi ile 2010 yılının Ocak ayından bu yana devam eden toplu iş sözleşmesi görüşmelerinin tıkanması nedeniyle yasal prosedür gereği grev kararı asan Genel-İş üyesi işçiler belediye binası önünde toplanarak sloganlar attılar.

Grev kararının asılışı sırasında konuşan Genel-İş Sendikası Avrupa Yakası 1 No'lu Şube Başkanı

Hikmet Aygün, toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde tüm çabalarına rağmen, 10 ekonomik ve idari madde üzerinde anlaşma sağlayamadıklarını ifade etti. Bu yüzden grev kararını astıklarını sözlerine ekledi. Sendikası üyesi 280 işçi adına yürütülen TİS görüşmelerinde Genel-İş Sendikası, farklı kıdemlerde bulunan işçilerin günlük yevmiyelerinde taban ücretinin 80 TL'ye çekilmesini istiyor.

İzmit Belediyesi'nde TİS görüşmeleri başladı

İzmit Belediyesi ile DİSK'e bağlı Genel-İş Sendikası arasında yürütülecek olan görüşmelerin ilk oturumu 8 Haziran günü yapıldı. Hizmet-İş Sendikası'nın yetki itirazı nedeni ile 6 ay sonra başlayan görüşmelerin ilk oturumu işveren sendikası Yerel-Sen ve Genel-İş yöneticilerinin katılımı ile yapıldı.

Son yerel seçimlerde Kuruçeşme, Bekirpaşa,

Akmeşe, Saraybahçe belediyelerinin İzmit Belediyesi çatısı altında birleşmesi nedeniyle ücretleri farklı olan bütün işçilerin taban yevmiye ücretlerinin önce 57 TL'de eşitlenmesini isteyen Genel-İş Sendikası, ilk yıl için bu ücretlere 10 TL zam verilmesini istiyor. Genel-İş, sosyal haklarda da artışlar talep ediyor.

Lastik TİS görüşmelerinde anlaşma

Kocaeli ve Adapazarı'nda kurulu bulunan Goodyear, Pirelli ve Brisa lastik fabrikalarında, DİSK'e bağlı Lastik-İş tarafından yürütülen Ocak 2010-2012 TİS görüşmelerinde, greve sayılı saatler kala anlaşma sağlandı.

Grev kararının uygulanmasına sayılı saatler kala, 12 saat süren görüşmelerden sonra sabah saat 07.00'de anlaşma sağlandı. Eşit işe eşit ücret ilkesini ve diğer maliyet maddelerini koruyan sendika ilk 6 ayda yüzde 4.6 oranında zam alırken, diğer 6 aylık dönemlerde ise enflasyon oranında zamlarla anlaşmayı sağladı.

Hey Tekstil'de sendikalı işçiye tahammülsüzlük

Sömürü cehennemi Hey Tekstil'de işçiler üzerindeki baskılar her geçen gün artıyor. Hey Tekstil patronu, son olarak TEKSİF üyesi iki işçiyi işten çıkardı.

Ağır sömürü koşullarına karşı işçilerin örgütlenme çalışmaları, Hey Tekstil patronu tarafından her türlü yol, yöntem kullanılarak bertaraf edilmeye çalışılıyor.

Dışardaki güvenliklerine ek olarak “iç güvenlik” adı altında işçileri baskı altında tutmak için yeni bekçi köpekleri devreye sokarak işçilerin arasına ispiyoncular yerleştiriliyor. Böylelikle ciddi bir güvensizlik ortamı yaratarak işçileri de birbirinden uzaklaştıran patron, işten atma saldırısına da sıklıkla başvuruyor. Yaklaşık 2 yıldır mesai ücretleri ve maaşlar zamanında ödenmezken, maliyeti yüksek olan eski elemanlar çeşitli gerekçelerle bir bir işten çıkarılıyor.

Bu olumsuz koşullara karşı sesini çıkaran, örgütlenme girişiminde bulunan işçiler ise işten atma saldırısına maruz kalıyorlar. Hey Tekstil'de uzun zamandan beri bırakın örgütlenme girişiminde bulunan işçileri, ücreti ödenmediği için mesaiye kalmayan işçiler bile işten çıkarılıyor.

Son olarak ise 2 işçi Teksif Sendikası'na üye olduğu için işten atıldı. İşçilerin yasal haklarını bile kullanmasına tahammül edemeyen Hey Tekstil patronu, bu durumu gizlemek içinse yalana başvuruyor. Yalancı şahitler göstererek masa başında yalana dayalı tutanaklar hazırlıyorlar. Bu şekilde sendika üyesi işçiler üzerinde basınç oluşturarak işten kendilerinin ayrılmasını istiyorlar. Bu oyuna gelmeyen 2 işçi de 4857 Sayılı İş Kanunu'nun 25. maddesine dayanarak tazminatsız olarak işten atıldı.

Bu haksız ve dayanaksız iddiaya karşı ise işçiler Çalışma Bölge Müdürlüğü'ne şikayet dilekçesi verdiler. Hemen ardından da hukuki süreci başlatmak için girişimlerde bulundular. Hey Tekstil patronuna öfkeli olan işten atılan işçiler önümüzdeki günlerde haklarının aramak için başka yolları da deneyeceklerini ifade ediyorlar.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

DİSK, 15-16 Haziran'ın yıldönümünde Kartal'da!

15-16 Haziran 1970 Büyük İşçi Direnişi'nin 40. yıldönümünde DİSK İstanbul Kartal'da işçi kürsüsü kuracak.

15-16 Haziran'ın Türkiye işçi sınıfı için bir direniş ve zafer günü olduğuna dikkat çeken DİSK, 16 Haziran günü saat 20.00'de Kartal Meydanı'nda miting düzenleyecek. Sadece DİSK'e bağlı sendikaların üyelerini değil, tüm ezilen ötekileştirilenleri 16 Haziran'da yapılacak buluşmaya davet eden DİSK, çeşitli bölgelerde direnişlerini sürdüren işçileri de Kartal Meydanı'ndaki buluşmaya getirecek.

ÇHD İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu üyesi Avukat Zeycan Balcı

“Herkesi Alaattin Karadağ sahiplenmeye”

- Özellikle son yıllarda daha da artan bir biçimde, yüzlerce kişi yargısız infazlarla ya da karakollarda-cezaevlerinde işkencelerle yaşamını yitirdi. Yine yüzlerce kişi, polis terörü uygulamalarının türlü biçimleriyle karşı karşıya kaldı. Bu tablodan hareketle, tüm toplumu baskı altına alan polis devleti uygulamaları sizce hangi ihtiyacın ürünü olarak devreye sokuluyor? Polis terörü ve cinayetlerinin son süreçte oldukça artış göstermesinin arkasında sizce ne yatıyor?

- AKP'nin, demokratikleşme söylemine karşın esasen 24 Ocak 1980 Kararları ve 12 Eylül 1980 operasyonları ile başlatılan ekonomik-siyasal saldırılara karşı yeniden yükselmeye başlayan toplumsal muhalefeti etkisizleştirmenin anayasal ve yasal zeminini oluşturma amacını güttüğü bugün herkes tarafından açıklıkla görünmektedir. Bunu en somut şekli önce Terörle Mücadele Kanunu, ardından PVSK ve CMK'da yapılan değişikliklerde görünür hale gelmiştir. İşte bu kanunlarda yapılan değişikliklerle, toplumsal muhalefeti sindirmek ve etkisizleştirmek adına sokak ortasında infazlar, cezaevlerinde işkenceler artmış ve polis terörü ulaşabileceği en üst noktaya varmıştır.

PVSK Ulus'taki bombalama eyleminin hemen ardından gündeme geldi ve apar topar Meclisten geçirildi. Polisin yetkilerinin budandığı, bu nedenle “terör ve suçluluğun arttığı” gibi söylemler yaygınlaşırken, aslında amaç sadece güvenlik konusunda toplumsal duyarlılığın artırılması değil, artan suçlulukta tüm faturayı özgürlüklere çıkaran bir toplumsal algılamayı öne çıkarmaktı. Biz biliyoruz ki; polisin yetkileri ile suçluluk arasında istatistiksel bir ilişki bugüne kadar kurulamadığı gibi suçluluğun hak ve özgürlüklerin kötüye kullanılmasından doğduğuna ilişkin hiçbir bilimsel veri de yoktur. Buna rağmen, çıkan her olay, işlenen her suç sonrasında bu ülkede akla önce özgürlüklerin kısıtlanması gelir. Suçluluğu özgürlüklerde aramak bir akıl tutulmasıdır. Bomba bahane edilerek çıkartılan PVSK, bu ruh halinin hukuk alanına yansımalarıdır...

Bugün mücadele etmemiz gereken bizim polis terörü olarak tanımladığımız kiminin polis şiddeti olarak tanımladığı uygulamaların öncelikle bir sapma olmadığını belirtmemiz gerekir. Devletin zor aygıtının işlevi zaten budur. Devlet, yaşamak için öldürüyor. Tabii küçük bir azınlığın devleti olunca da adeta toplumun tamamına savaş açarak yapıyor bunu. Son süreç, hücre tipi cezaevleriyle başladı. Tüm birey ve kurumları izleme-denetleme-fişleme yasaları internet sansürleri ve MOBESE projesiyle devam etti. En son PVSK geçti. Ve ortaya bugünkü tablo çıktı.

Kitlesel yoksullaşma ile parasal zenginliğin uçlarda biriktiği tarihsel süreçlerle merkezi iktidar ve güç yoğunlaşmasının kaçınılmaz olduğuna bir kez daha tanık oluyoruz. Yoksullaşan orta sınıflara enjekte edilen milliyetçilik yükseltirken baskı yasalarına hız verilmesi bilinen bir faşizm klasiğidir.

- Şimdiye kadar, polis terörü ve cinayetleri üzerinden gelişen yargı süreçlerinde, ya bir şekilde sorumlular aklandı ya da çok düşük cezalarla önemli dava süreçleri örtbas edildi. ÇHD böylesi süreçlerin birçoğunda, hukuki boyutunu da içine alacak biçimde çok yönlü olarak yer aldı. Bu süreçteki konumunuzu nasıl görüyorsunuz? Farklı örneklerle beraber düşünüldüğünde, bu alanda ne gibi sorunlarla karşılaşıyorsunuz?

- Yargının, polis terörü noktasındaki işlevi küçümsenmeyecek düzeydedir. Polis terörü sonrasında yürütülen adli süreç incelendiğinde yargının işlevinin, bu terörü koruma ve aklama olduğu anlaşılmaktadır. Bu nedenle yargıyı polis terörünün dışında düşünmek mümkün değildir. Açılmayan soruşturmalar, açılan davalarda verilen beraat kararları, yahut zamanaşımı yoluyla cezasız bırakma girişimleri bunu açıklıkla ortaya koymaktadır. Çağdaş Hukukçular Derneği geçmişten aldığı ve de ileri taşımak konusunda ısrarcı olduğu bir geleneğin doğal sonucu olarak bu tip davalarda hep

ezilenlerin, yoksulların ve katledilenlerin yanında oldu. Siyasal iktidarın en güçlü, devrimcilerin, ezilenlerin en zayıf olduğu hukuk sahasında hiç sakınmasız toplumsal muhalefetin savunmanlık görevini üstlendi. Bu görevi üstlenirken de adalet mücadelesini duruşma salonlarından ibaret görmedi, meşru gördüğü her yol ile mücadeleyi yükseltmeye çalıştı, yürütülen mücadelenin bir parçası olmaya gayret gösterdi.

Tabii bu pratiğimizin bizi, bu ülkede mücadele eden herkesin karşılaştığı sorunların muhatapları haline getirdiğini söyleyebilirim. Biz avukatlar da devlet aygıtının doğrudan hedefi haline geldik. İşte geçmiş dönemlerde Fuat Erdoğan örneğinde olduğu gibi bazı meslektaşlarımız katledildi, Faik Candan ve Metin Can örneğinde olduğu gibi bazı meslektaşlarımız kaybedildi. Onlarca meslektaşımız tutuklandı. Hakkımızda yüzlerce dava açıldı, açılmaya devam ediyor. Ama tüm bu baskılara karşı bizim avukatlığa bakış açımızda bir değişiklik yok. Bu halkın bir parçası olarak, mücadelenin de parçasıyız.

- Geçtiğimiz günlerde sonuçlanan Engin Çeber davası, geçmişteki örneklerine nazaran daha yoğun bir biçimde gündemde kaldı. Bu süreç eylemli bir hatta da sokularak, ilerici ve devrimci kurumların, emek ve meslek örgütlerinin desteğiyle ele alındı.

Çeber davası kapsamında 4 kişi hakkında verilen müebbet hapis kararı, şimdiye kadarki benzer süreçler açısından daha özel bir yerde duruyor. Bu noktaları ile ele alındığında, ortaya çıkan bu sonuç polis terörü-cinayetlerine ve işkence uygulamalarına karşı yürütülen mücadeleye nasıl bir katkı sağlayacak?

- Engin Çeber davası, toplumsal, siyasal ve sendikal muhalefet açısından önemli bir değere sahip. Devlet terörüne karşı hukuksal sahada nasıl mücadele edilmesi gerektiği noktasında hepimize önemli bir deneyim sunuyor. Bu deneyimin ilki adaleti mahkeme salonlarında aramaya hapsedmemektir. İkincisi ise birlikte yürütülen hukuksal mücadelenin de önemli kazanımlar yaratacağı gerçeğidir. Doğrusu hukuksal sahaya hapsedilmiş olan ezilenlerin mücadelesinin mutlak kazanıma kavuşması hayaldir. Ancak hukuk sahası gerçek bir mücadele sahası olarak ezilenlerin yürüttüğü iktidar, demokrasi mücadelesinin bir parçasıdır. İşte bu davada elde edilen sonuç bu imkanı göstermektedir. Bir yandan katiller küçümsenmeyecek cezalar alırken diğer yandan, işkencenin bir devlet politikası olarak devam ettiği herkese gösterilmiştir.

- Devrimci bir işçi olan Alaattin Karadağ'ın, 19

Şek ile işkence, polis terörü ve cinayetleri üzerine konuştuk...

Karadağ cinayeti davasını çağırıyoruz!”

Kasım 2009 tarihinde Esenyurt-Avcılar polisi tarafından sokak ortasında kurşunlanarak katledilmesinin ardından bir polis hakkında açılan davanın ilk duruşması 16 Haziran günü Bakırköy Adliyesi'nde görülecek. Dava sürecine ÇHD olarak siz de müdahil oluyorsunuz. Bu sürece ilişkin nasıl bir mücadele hattı izlemeyi düşünüyorsunuz?

- Çağdaş Hukukçular Derneği, bu topraklarda yaşanan diğer yargısız infazlarda olduğu gibi bu davada da yerini alacaktır. Hem kurumsal olarak davaya müdahil başvurusunda bulunacak hem de Karadağ ailesinin avukatlığını üstleneceğiz. Burada asıl olarak hem polis infazının açığa çıkarılması, hem de bu infazın mahkum edilmesi amacını taşıyoruz. Bu infazın mahkum edilmesinden kasıt yargılanan polis veya polislerin etkisiz bir ceza alması veya cezasının ertelenmesi değildir, yani amaç usulen bir yargılama değildir. Amaç; devrimci bir işçi olan Alaattin Karadağ'ı sokak ortasında katledenlerin gerçek cezalara mahkum edilmesidir. Çünkü dernek olarak yürüttüğümüz, takip ettiğimiz birçok davada sanık sandalyesindeki kamu görevlilerinin adalet mekanizması tarafından aklandığına şahit olduk. Bunun için davanın her aşamasında yargılamanın etkili yürütmesi için mücadele edeceğiz. Tabii bunun gerçek bir mücadele ile kazanılabileceğini biliyoruz. Bu amaçla da tüm demokratik kitle örgütleri, devrimci örgüt ve kurumlarla birlikte duruşma salonunda ve dışında bir mücadele hattı belirleyeceğiz.

- Geçmiş dönemin bıraktığı dersler gözönüne alındığında, polis terörü ve cinayetlerine karşı yürütülecek mücadele nasıl bir eksenle ele alınmalı? İlerici-devrimci güçler, emek-meslek örgütleri ve duyarlı kurumlar bu süreçte nasıl bir rol oynamalı? Neler yapılmalı?

- Siyasal, toplumsal, sendikal muhalefet terör suçlamasıyla hareket edemez hale getirilirken, hepimiz dizlerimize kadar kendi çocuklarımızın kanına batırılmış durumdayız. Durmadan, bu ülkenin şehirlerinde, sokaklarında, hapishanelerinde insanlarımız katlediliyor. Bunu durdurmalıyız. Bunu durdurmak için birlikte mücadele etmeliyiz. Bu amaçla toplumsal, siyasal ve sendikal muhalefetin her bir bileşeni bu mücadelenin içerisinde yer almalıdır.

Akıl ve vicdan; insanların başlarına gelmeyen acıları paylaşabilmelerini ve bu acıları yaratan mekanizmaya birlikte karşı çıkabilmelerini sağlar. İkisinden birisi yönünden eksikseniz sesinizi yükseltebilmek için önce felaketin başınıza gelmesini beklemeniz gerekir. Biz bunun beklenmemesi gerektiğini düşünüyoruz Ve herkesi bu davayı sahiplenmeye çağırıyoruz.

Alaattin Karadağ 19 Kasım 2009'da polis tarafından vurularak öldürüldü...

Yargısız infaz yargılanıyor!

19 Kasım 2009'da Esenyurt-Saadetdere Mevkii'nde Alaattin Karadağ isimli bir devrimci polis tarafından infaz edildi. Hem bacağına, hem de göğsünde kurşun girişleri bulunan Karadağ'ın ölümünün ardından yapılan açıklamalarda önce dur ihtarına uymadığı ileri sürüldü, ardından ise ölüm orucu direnişine katıldığına ve devrimci oluşuna dikkat çekilerek, “öldürülmeyi hak etti” mesajı verilmek istendi.

Bu ülkede Karadağ'dan önce de onlarca devrimci aynı şekilde katledildi. Ve bugüne kadar bu infazlar hep aynı senaryolarla perdelenmek istendi. Polis Selahiyatları Kanunu'nda yapılan değişikliklerin ardından ise hem bu tür infazlar sayıca arttı, hem de kapsamı toplumun örgütlü-örgütsüz bütün kesimlerini hedef alır bir biçimde genişledi.

Avcılar ve Esenyurt bölgesi ise özellikle son yıllarda polis terörünün sistematikleştiği bölgelerden biri olarak dikkat çekmekte. Feyzullah Ete'nin öldürülmesi, Güney Tuna'nın hastanelik edilmesi, Karadağ'ın infazından kısa bir süre önce dur ihtarına uymadıkları gerekçesi ile iki devrimcinin (Özkan Gerçek ve Ömer Adıgüzel) silahla yaralanması ve son olarak Aralık 2009'da Osman Aslı'nın Avcılar Firuzköy Karakolu'ndaki ölümü bu bölgede yaşanan polis terörünün ilk anda akla gelen örnekleri...

Türkiye'de yargısız infazlar yaşandı, yaşanıyor!

Türkiye'de durmaksızın yargısız infazlar yaşandı, yaşanıyor! Ve maalesef bu infazlar ya tümünden cezasız kalıyor ya da etkisiz cezalarla geçiştiriliyor. Yargı mekanizması, yargısız infazları aklama mekanizması gibi işliyor. Bugüne kadar onlarca örnekte yaşanan budur ve yargısız infazlara karşı yürütülecek adalet mücadelesinin yanında saf tutulmazsa bundan sonra da farklı bir sonuç elde edilmeyecektir. İşkence karşısında yürütülen etkin bir mücadele sayesinde Engin Çeber davasında elde edilen sonuç, muhalefet etkili bir tarzda sürdürüldüğü taktirde işkencecilerin cezalandırılmasının mümkün olduğunu gözler önüne sermiştir. Şimdi aynı mücadeleyi yargısız infazlara karşı yürütmek gerekmektedir. Zira yargısız infaz yaşama hakkına karşı işlenmiş en ağır suçlardan biridir ve bu infazlar karşısında yargı mekanizmasının işletilmemesi ise bu suça iştiraktan başka bir anlama gelmemektedir.

16 Haziran günü bir yargısız infazın yargılanmasına daha başlanacaktır. Bu sefer yargılamanın “usulen” yapılmaması için, Karadağ'ın yaşama hakkını savunmak için ve adalet için; Baroları, hukuk örgütlerini, tüm hukukçuları, Demokratik Kitle Örgütlerini ve yargısız infaza karşı olan, yaşama hakkını savunan herkesi 16 Haziran 2010 günü Bakırköy 9. Ağır Ceza Mahkemesi'nde başlayacak yargılamaya müdahil olmaya çağırıyoruz.

**Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi
Alaattin Karadağ Dava Takip Komisyonu**

Tarih: 16 Haziran 2010

Saat: 10.00

Yer: Bakırköy 9. Ağır Ceza Mahkemesi

Metal İşçileri Birliği Merkezi Yürütme Kurulu Haziran Ayı Toplantısı Sonuçları

MİB MYK Haziran ayı toplantısı gerçekleştirildi. Toplantının gündemi şu başlıklardan oluşuyordu:

- 26 Mayıs üzerine değerlendirme
- 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi
- MESS Grup TİS süreci üzerine değerlendirme ve planlama
- Bülten üzerine değerlendirme ve planlama

- 26 Mayıs üzerine değerlendirme:

TEKEL Direnişi'ni bitirmek için konfederasyon yönetimleri tarafından vaat edilen 26 Mayıs eylemi ihanete uğradı. Sendika yönetimleri, bu eylemi kararın alındığı tarihten itibaren unutmaya bıraktılar. İleri ve öncü işçiler ile, mücadeleci sendikacılar eylemi gündemde tutmaya ve örgütlemeye çalıştılar. Bu çaba 26 Mayıs'ın bir "genel grev" olarak örgütlenmesine yetmedi. Ama ihanet de karşılıksız kalmadı. TEKEL işçileri, bu kez ihanetin hesabını sormak üzere Türk-İş'in kapısına dayandılar. Birçok ile yayılan bu eylemler oldukça etkiliydi. Sendika ağaları bu eylemlerden dolayı korkuya kapılırken, işçi sınıfı heyecanla karşıladı.

Bu ileri inisiyatif bundan sonra sendikalarda işlerin eskisi gibi yürüyemeyeceğinin çok önemli bir işaretidir. Bundan böyle hiçbir ihanet cezasız kalmayacak, sendika bürokratları koltuklarında rahat rahat oturamayacaklardır.

MİB MYK, bu anlayışla TEKEL işçilerinin sendika bürokratlarından hesap soran tutumunu sahiplenmekte ve onu metal işçileri arasında yaymayı görev bilmektedir. Bu, her defasında ihanete uğradığımız MESS Grup TİS sürecine girdiğimiz bir anda özellikle önemlidir. Metal işçileri TEKEL işçilerinin izinden ilerleyerek olası bir ihanetin hesabını soracaklardır. Mücadelemiz sendikal ihanet çetelerini sendikalarımızdan defedinceye kadar devam edecektir.

- 15-16 Haziran Büyük İşçi Direnişi:

İşçi sınıfının büyük 15-16 Haziran Direnişi'nin 40. yılını kutlayacağız. Üzerinden 40 yıl geçmesine karşın hala da aşılamayan bu büyük direniş, aynı zamanda bugüne de ışık tutuyor. Zira, işçi sınıfının yeni 15-16 Haziran direnişlerine ihtiyacı var. Yüz binlerce işçinin bir sel gibi fabrikalarından sokaklara aktığı bu büyük militan direniş, sermaye iktidarına ve onun sendikalardaki uşaklarını karşısına alan bir hareketti. DİSK'i kapatmaya çalışan sermaye sınıfına karşı işçi sınıfı, DİSK yönetimine rağmen ayağa kalktı ve direniş Türk-İş üyelerinin de yoğun katılımına sahne oldu.

Kazanmanın militan bir yoldan, taban inisiyatifinin ürünü olarak mümkün olabileceğini gösteren bu büyük direnişin yıldönümünü, tarihsel önemi ve güncel derslerinden hareketle ele alarak eylem ve etkinliklere konu edeceğiz. 15-16 Haziran'ın ışığını işçi sınıfına taşıyacak ve bu ruhu eylemlerimizle yaşatacağız.

Bu anlayışla MİB MYK, 15-16 Haziran ile ilgili olarak yapılacak yerel etkinlikler dışında MESS temsilciliklerinin önünde eylemler gerçekleştirecektir. Böylelikle 15-16 Haziran direnişinin militan ve öncü bölümü olan metal işçileri olarak mücadele bayrağını yükseltecek, MESS'in kapısına dayanacağız.

MESS Grup Toplu Sözleşme süreci üzerine:

Bugün işkolunda tüm diğer her şeyin de bir biçimde bağlandığı MESS Grup TİS süreci başlamış bulunuyor. MYK, TİS süreciyle ilgili olarak son durumu değerlendirmiş, sürece ilişkin çalışma planını gözden geçirerek çeşitli sonuçlara ulaşmıştır.

TİS süreci konusunda halihazırda sendikalar cephesinden yeni bir gelişme görülmemektedir. Daha önce de belirtildiği üzere bu durum, **MESS ve Türk Metal** cephesinden metal işçilerinin uyanmaması amacıyla, TİS sürecini kapalı kapılar ardında tamamlamak düşüncesiyle bilinçli olarak hazırlanıyor. **Birleşik Metal-İş** cephesinden ise yine TİS kurullarını oluşturmak üzere toplantılar yapıldığı ve taslak hazırlıklarının sürdüğü bilinmektedir. Ancak çok güçlü ve sistematik bir sürece hazırlıktan bahsedemeyiz.

Bu koşullarda metal işçilerini yeni bir ihanet beklemektedir. İhanete geçit vermeden TİS sürecini kazanmak için tabandan örgütlü bir hazırlık şarttır. Bu hazırlık ise özelde ileri ve öncü metal işçilerinin omuzlarındadır.

Metal İşçileri Birliği, bu görev bilinciyle hareket ederek sürece çok yönlü bir hazırlık yapma iddiasını sürdürmektedir. MİB, öncü bir taban örgütlenmesi olarak bir yandan metal işçilerini uyarıp bilinçlendirecek, öte yandan taban örgütlenmelerinde bir araya getirmek için çalışacak ve eylemli bir mücadele yürütecektir.

Bu temel görev alanlarına ilişkin sürecin bütününün ve tüm aşamalarının özgünlüğünü dikkate alarak bir çalışma ve mücadele hattı belirlenmiştir. Buna göre:

1. Çalışma alanıyla ilgili net bir bilgiye sahip olmak kritik önemdedir. Bunun için kapsam dahilindeki fabrikaların tam olarak tespit edilmesinden, bizzat fabrikalar hakkındaki ayrıntılı bilgilerin toparlanmasına kadar bir dizi görevi yerine getirmekle işe başlamalıyız.

2. Çalışma ve mücadele hattının en önemli ayaklarından birisi, aydınlatma faaliyetidir. En başından itibaren tüm süreç boyunca aydınlatma-uyarma ve bilinçlendirme çalışmasını sistematik biçimde yürütmek durumundayız. Özellikle ihanet çetelerinin süreç hakkında tüm bilgileri saklamak ve tabanı uyuracak her türlü açıklamadan uzak durmak biçimindeki tutumları düşünülürse, bu çalışmaların son derece hayati olduğu kendiliğinden anlaşılır.

MİB, bu anlayışla tüm süreç boyunca bildiri, broşür, afiş, ozalit gibi araç ve kullanacaktır. Ayrıca metal işçilerinin sesinin ve öfkesinin taşıyıcısı olacak biçimde bültenimizi daha etkin biçimde çıkaracağız.

3. Çalışma ve mücadele hattının diğer ayağı

örgütlenmedir. Örgütlenmenin fabrikalardaki somut biçimi **TİS Komiteleri**'dir. Fabrikalar arasında, havza ve il düzeyinde ise ortak mücadele platformlarını oluşturmaliyiz. MİB birimleri, şu durumda bu tür platformların çekirdekleri olacak biçimde çalışacaklardır. Örgütlenme sürecinde güçlü bir adım atmak üzere **TİS Sempozyumu**'nun birikimlerini de toparlayacak biçimde sempozyumdan hemen sonra geniş katılımlı işçi toplantıları düzenlemeli ve bu toplantıları süreklileştirmeliyiz.

4. TİS sürecini MESS'e ve ihanet çetesiine karşı büyüyecek eylemli bir süreç olarak örgütlenme perspektifiyle bugünden başlayarak sürecin seyrine uygun eylemleri gerçekleştireceğiz. 15-16 Haziran eylemleri bu kapsamda düşünülmelidir. Ayrıca sanayi havzalarında biçimi yerel birimler tarafından kararlaştırılacak eylemler gerçekleştirilecektir. Tüm süreç boyunca yapılacak eylemler, ihanete geçit vermemek, gerektiğinde hesap sormak ve grev hedefini göstermek amacına bağlı olarak gündeme getirilmelidir. Yoğun bir eylemli mücadele ve grev ajitasyonu yürütecek, aynı zamanda olanaklar ölçüsünde süreci hızlandıracak iradi eylemler gerçekleştirilecektir.

5. TİS süreci henüz taslakların oluşturulması aşamasındadır. Bu aşamada talepler belirlenecektir. **MİB MYK**, metal işçilerinin bugün kırmızı çizgilerini oluşturan taleplerini altı madde olarak belirlemiştir. Bu talepler şunlardır:

İnsanca yaşanacak bir ücret düzeyi,
Ücret makasının kapatılması,
İşgüvencesi, esnek çalışma uygulamalarına son verilmesi,
Taşeronluk uygulamasının kaldırılarak taşeronda çalışan işçilerin kadroya alınması,
İşçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinin alınması.

6. Çalışmalar kapsamında hazırlanmış olan anket kullanılmaya başlanmıştır. Son derece işlevsel bir araç olduğu görülmüştür. Daha yaygın biçimde kullanmak üzere çalışmamızı güçlendirmeliyiz.

7. TİS sürecini gündeme sokmak ve yayınlarımızı bir tartışma platformu haline getirmek hedefiyle, sürece ilişkin olarak işçiler, temsilciler ve sendika yönetimleriyle röportajlara devam edilecektir.

8. TİS sürecine yönelik olarak güçlü ilk müdahalemiz olan **TİS Sempozyumu**'na yönelik hazırlıklar gözden geçirilmiş ve kalan sayılı günleri en etkili biçimde değerlendirmek üzere yeni bir planlama yapılmıştır.

Bu kapsamda yapılan değerlendirmelerde ön hazırlık çalışmalarında kullanılması planlanan araçların (afiş, bildiri, ozalitler) kullanıma sokulduğu tespit edilmiştir. Bu araçların sistematik ve yoğun biçimde kullanılması gerekmektedir. Bunlara ek olarak bir el ilan çıkarılacaktır.

Sempozyumda yapılacak sunum başlıkları üzerine hazırlanan taslaklar değerlendirilmiştir. En kısa sürede bu taslaklara son biçimi verilecektir.

MYK tüm MİB bileşenlerini, **Sempozyum**'un metal işçilerinin kitlesel katılımına ve mücadele kararlılığına sahne olması için kalan kısa süreyi en verimli bir tarzda değerlendirmeye çağırılmaktadır.

- Bülten:

MYK, Bültenin bundan böyle TİS süresince etkili müdahalelerde bulunmak üzere ihtiyaca bağlı olarak daha sık çıkarmak gerektiğini düşünmektedir.

Haziran sayısı Sempozyum çalışmalarında kullanımını dikkate alarak en kısa zamanda hazırlanacaktır.

(...)

Metal İşçileri Birliği Yürütme Kurulu
 8 Haziran 2010

Metal işçileri TİS sürecine hazırlanıyor...

Metal sektöründe örgütlü sendikalar ile metal patronlarının örgütü MESS arasında başlayacak 2010-2012 Metal Grup TİS görüşmelerine yönelik hazırlıklarını sürdüren Metal İşçileri Birliği (MİB) Ümraniye Dudullu'da ve Küçükçekmece'de metal işçilerine yönelik faaliyetlerine hız veriyor.

Ümraniye'de metal işçilerine çağrı

Metal İşçileri Birliği Ümraniye Yürütmesi, haziran ayı toplantısını yaptı. Yürütme toplantısında öncelikli olarak 27 Haziran tarihinde yapılacak TİS Sempozyumu hazırlıkları değerlendirildi. Davetiyelerin kullanımı, çağrı afişlerinin kullanımı ve metal bülteninin kullanımı gözden geçirildi ve bunların planlaması yapıldı.

Haziran ayı içerisinde olunması ve işçi sınıfı tarihinde şanlı 15-16 Haziran eyleminin yıldönümü olması nedeniyle TİS hazırlıkları çerçevesinde bir toplantı yapılmasına karar verildi.

Dudullu'da metal işçilerine sesleniş

Dudullu Organize Sanayi Bölgesi içindeki ana yollar ve MESS'e üye olan fabrikaların önüne "MESS'i ezelim, çaldıklarını geri alalım!/ Metal İşçileri Birliği" yazılı ozalitleri yapan MİB çalışanları Metal İşçileri Bülteni'ni de sendikalı ve sendikasız fabrikalara ulaştırdılar.

Öncelikli olarak MESS üyesi işyerlerine yapılan dağıtımların yanısıra örgütsüz işyerlerinde çalışan işçilere de bültenin yeni sayısı ulaştırıldı.

Ümraniye'de TİS toplantısı

Ümraniye Metal İşçileri Birliği, 9 Haziran akşamı TİS Sempozyumu hazırlık toplantısını gerçekleştirdi. Sinter Metal direnişinden işçilerin de katıldığı toplantıda, TİS süreci ve 15-16 Haziran gündemleri ele alındı. "TİS sürecinde sendikal ihanete engel olmak için neler yapılmalı?" sorusunun tartışıldığı toplantıda, işçilerin kendi sorunlarına ve sendikalarına sahip çıkabilmelerinin önemine vurgu yapıldı. Sınıf mücadelesini işçi sınıfının kendisinin verebileceği, mücadelenin kimseye havale edilemeyeceği, bu bağlamda TİS sürecindeki mücadelenin de sınıfın kendi iradesi ve inisiyatifiyle sürmesinin gerekliliği dile getirildi. Sınıfın iradesinin TİS masalarına taşınabilmesi için önümüzdeki süreçte atılması gereken adımlar tartışılarak, TİS komiteleri oluşturabilmek için çalışmalar başlatılması önerildi.

27 Haziran'da gerçekleşecek sempozyuma yapılan çağrının ardından etkinlik, kısa bir şiir dinletisi ile sonlandırıldı.

Küçükçekmece'de metal işçilerine çağrı

Metal İşçileri Bülteni'nin son sayısı metal işçilerine gerek elden gerekse de fabrika çıkışlarında ulaştırılıyor. 27 Haziran tarihinde Metal İşçileri Birliği tarafından gerçekleştirilecek olan TİS Sempozyumu'na dönük hazırlıklar da devam ediyor. Bu çerçevede çıkartılan sempozyuma çağrı afişleri Halkalı fabrikalar Yolu, İkitelli OSB'nin yanısıra İkitelli ve İnönü mahallelerinde kullanıldı. Bununla birlikte sempozyum hazırlıkları kapsamında çağrı davetiyeleri de metal işçilerine ulaştırılıyor.

Bölgede etkin bir TİS süreci örgütlemek için başta TİS kapsamında olmak üzere sendikalı-sendikasız tüm metal işçileriyle birlikte ortak bir çalışma örgütlemek için adımlar atılmaya başlandı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye - Küçükçekmece

Devlet Memurları Kanunu'nda yapılacak değişikliklere karşı mücadeleye!

Devlet Memurları Kanunu'nda yapılmak istenen değişikliklerin içeriğine ilişkin bilgiler sermaye basınına yansımaya başladı. Taslak hakkında yansıyan bilgilere göre; sermaye hükümeti, ebeveynlik hakları ve bazı özlük hakları ile ilgili uzun süredir yapması gereken düzenlemelerin yanısıra performans, işbirliği, evde çalışma gibi olguları da ekleyerek güvencesiz esnek istihdamın yolunu açmaya çalışıyor.

Sermaye hükümeti her saldırı yasasında kullandığı klasik yöntemi kullanıyor. Bir yandan 657 sayılı yasada yapmayı planladığı değişikliklerin içine kamu emekçilerinin zaten kazanılmış olan haklarını yerleştirerek bunu bir lütuf gibi gösteriyor. Öte yandan aynı düzenlemelerin içine kamu emekçilerinin iş güvencesi de dahil birçok hakkını yok eden saldırı maddelerine yer veriyor.

Kamu emekçilerinin bugüne kadar yürüttükleri mücadelesi nedeniyle sermaye hükümeti, IMF ve Dünya Bankası gibi kurumlara söz verdiği halde yasallaştıramadığı güvencesiz ve esnek istihdama dayalı Kamu Personel Rejimi'ni parça parça, alakalı alakasız yasa tasarılarına serpiştirerek hayata geçirmeye çalıştı. Sermaye hükümeti son yıllarda sağlıkta, eğitimde çeşitli düzeylerde hayata geçirdiği performansla dayalı esnek çalışma biçimini kamu hizmetlerinin tümüne yaymak istedi. Ancak şu ana kadar kamu emekçilerinin mücadelesi nedeniyle düzenlemeleri istediği biçimde hayata geçiremedi.

Yapılması planlanan değişiklikler ve büyüyen ceza kısıncası...

657 Sayılı Kanunun Disiplin Cezalarının Çeşitleri ile Ceza Uygulanacak Fiil ve Haller başlıklı 125. maddesinde yapılması planlanan değişiklikler incelendiğinde birçok belirsizliği içerdiği görülüyor. Yapılması planlanan değişiklikler kamu emekçilerinin cezalara itiraz hakkını ortadan kaldırıyor. Kamu yararı yerine hizmetlerin metalaştırılması anlayışı değişikliklere damgasını vuruyor.

Mevcut 657 sayılı yasada kamu emekçilerinin aleyhine olan belirsiz ve temel insan haklarına aykırı disiplin hükümleri kaldırılmadığı gibi daha kötüleştiriliyor. Objektiflik kriteri tamamen yok edilmek isteniyor. Yöneticilerin zaten var olan denetimi pekiştiriliyor.

657'de yapılması hedeflenen değişikliklerle memur kadrosu tamamen yok ediliyor. Kamudaki genel müdür yardımcılıkları, şube müdürleri kadrosu kaldırılıyor. Genel müdür ve hemen altında daire başkanları ve bunların altlarında da uzmanların olacağı bir yapılanmaya gidiliyor. Genel müdür yardımcılar, şube müdürleri ve yukarıda sayılanlar dışındakilerin memuriyetine son veriliyor, sözleşmeli hale getiriliyor.

Sözleşmeli olacak kamu emekçilerinin sayısının 1.3 milyon olacağı belirtiliyor. Böylece kamu emekçilerinin iş güvencesi ortadan kalkıyor ve sözleşme sonunda yeterli görülmeyen veya disiplin suçu işleyenlerin işlerine son verilmesi uygulaması getiriliyor. Kısacası; kamu emekçilerinin yarısından fazlası güvencesiz çalışmaya mahkûm edilmek isteniyor.

Kamu emekçilerine yönelik ceza kısıncası büyüyor, örneğin; “hizmette gösterdiği yetersizlik sebebiyle

kurumların stratejik plan ve performans hedeflerinin gerçekleşmemesine yol açmak, usulsüz şikâyetle bulunmak, görevine karşı kayıtsızlık göstermek ilkesine aykırı davranışta bulunmak” vb. kriterler konarak maaş kesim cezasının kapsamı genişletiliyor. Aylıktan kesme cezasını gerektiren hallere; “hizmette gösterdiği yetersizlik sebebiyle kurumların stratejik plan ve performans hedeflerinin gerçekleşmemesine yol açmak, usulsüz şikâyetle bulunmak, görevine karşı kayıtsızlık göstermek ilkesine aykırı davranışta bulunmak” da ekleniyor.

Kademe ilerlemesinin durdurulması cezasının kapsamı genişletiliyor. “Kendini geliştirme, sorun çözme, planlama konularında yeterli gayret ve çaba göstermemek, verilen emirlere itiraz etmek, görevleri tam ve zamanında yapmamak, görevle ilgili resmi belge, araç ve gereçlerin korunması, kullanılması ve bakımında kusurlu davranmak, görev sırasında amirlerine hal ve hareketleri ile saygısız davranmak” maddeleri de kademe durdurma cezasına ekleniyor.

Kamu emekçileri uyarma, kınama ve aylıktan kesme cezalarına karşı disiplin kuruluna itiraz edebilecek. Kademe ilerlemesi durdurulması cezası için ise yüksek disiplin kuruluna başvuru itiraz edebilecek. Kamu emekçileri kaymakamlar tarafından verilen cezalar için valiye itiraz hakkı getiriliyor. Hizmet sınıfları, görev ve unvanları itibarı ile yükselebilecekleri en üst derecenin dördüncü kademesine gelen ve 6 yıllık sürede disiplin cezası almayan tüm memurların bir üst dereceye yükseltilmesi öngörülüyor. Öte yandan değişiklik taslağında, kamu emekçilerinin bağrına saplanmış bir bıçak misali bir yıl içinde toplam iki defa kademe ilerlemesinin durdurulması cezası alanların, devlet memurluğundan çıkarılması da yer alıyor.

Muğlak bırakılmış birçok ibare taslakta bulunuyor. Örneğin mesaiye kalmayı reddeden bir kamu emekçisi “hizmette gösterdiği yetersizlik sebebiyle kurumların stratejik plan ve performans hedeflerinin gerçekleşmemesine yol açmaktan” dolayı cezaya çarptırılabilir. En temel demokratik haklardan biri olan basın açıklamalarına kamu emekçilerinin katılması bile cezanın yolunu açabilecek. 657'de planlanan yasal değişiklik taslağında bu duruma ilişkin olarak şunlar ifade ediliyor: “Yetkili olmadığı halde basına, haber ajanslarına veya radyo ve

televizyon kurumlarına bilgi veya demeç verme durumunda personel kademe ilerleme cezasına çarptırılır.” Bu değişikliklerle kamu emekçileri tam bir cendere içine çekiliyor. Kamu emekçilerinin bu saldırılara karşı yükseltecekleri tepkilerin önü ise tamamen kesilmek isteniyor.

Sermaye hükümeti 657'de planlanan değişiklikler için sunduğu gerekçeyi, Türkiye’de iş güvencesi bulunan kamu emekçilerinin sayısının ülke nüfusuna göre fazla olduğu iddiasına dayandırıyor. Oysa bu iddia hiçbir ciddi veriye dayanmıyor. Türk sermaye devletinin girmek için çabaladığı AB ülkeleri içinde nüfus bakımından Türkiye’ye benzer ülkeler olan Fransa ve Almanya’da nüfusun yüzde 8-10’u kadarı kamu emekçisiyken, Türkiye de ise nüfusun sadece yüzde 3’ü kamu emekçisidir.

Değişikliklerin hedefi...

Kamuda bazı işler taşeronlara yaptırılmaktadır, hatta iş o boyutlara varmıştır ki, devlet hastanelerinde bile taşeron şirketler üzerine kayıtlı asgari ücretle hemşire çalıştırılmaktadır. Bazı işler bölünerek özel sektöre ihale edilmektedir. Mesela, mutfak, temizlik, güvenlik, ulaştırma işleri ihaleyle özel sektöre verilmektedir. Hatta iş o noktaya varırılmıştır ki, kamuya ait işyerlerindeki mutfaklar kaldırılmış, bunun yerine yemek şirketlerinden yemek alınmaya başlanmıştır.

Sermaye hükümeti 657'de yapmayı planladığı değişikliklerle, artan ihtiyaca rağmen, yeni kamu emekçisi almak yerine taşeronlaşmayı tercih ediyor. Boşalan memur kadrolarını doldurmak yerine, sermaye hükümeti, daha şimdiden işleri yandaşı taşeronlara veya ihaleyle müteahhitlere vermeye başladı.

Saldırıları büyüyor, sendika bürokratları mücadeleden kaçıyor!

657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısının özü özet, kamu emekçilerine dayatılan kölelik koşullarıdır. Bu konuda kamu emekçilerinin örgütlerinin ise, taslağın kapsam ve niteliğini yorumlamanın dışında yaptıkları hiçbir mücadele eksenli hazırlık bulunmuyor.

Hem alanda hizmet üreten hem de bu hizmetlerden faydalanan geniş işçi ve emekçi kesimler düşünüldüğünde, 657'de yapılması düşünülen değişikliklerde ifadesini bulan saldırılara karşı ortak mücadelenin zemini fazlasıyla geniş.

Sendika bürokrasisinin barikatını aşmak ve 657'de yapılması düşünülen düzenlemeleri içeren saldırılara karşı tabanda birlikler oluşturma görevine önderlik edebilecek devrimci, sosyalist kamu emekçileri, “Güvenceli çalışma, insanca yaşam” talebiyle iş güvencesinin ortadan kaldırılmasına yönelik saldırılara güçlü bir yanıt vermek için seferber olmalıdır. Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi, esnek çalışma ve istihdama son verilmesi, güvencesiz çalışanların kadroya alınması, örgütlenmenin önündeki tüm engellerin kaldırılması, insanca yaşamaya yeten ücret, grevli-TİS’li sendika hakkı talepleri doğrultusunda mücadeleyi büyütmelidirler.

Eğitim emekçilerinden atamalara karşı eylemler

MEB'e siyah çelenk

KESK'e bağlı Eğitim Sen Ankara Şubeleri başkanları, öğretmen atamalarında yaşanan sıkıntıları protesto etmek için 8 Haziran günü Milli Eğitim Bakanlığı önüne siyah çelenk bıraktılar.

MEB binası önünde toplanan şube başkanları adına açıklama yapan Eğitim Sen Ankara Şubeleri Dönem Sözcüsü Tuğrul Çulfa, öğretmen açığının resmi kurumlarca 140 bin olarak bildirildiğini, ancak kalabalık sınıf mevcutları, ikili eğitim, birleştirilmiş sınıf ve taşınmalı eğitim gerçeklikleri göz önüne alındığında bu rakamın 400 bine yakın olduğunu söyledi.

MEB'in atama politikasını eleştiren Çulfa, her yıl yeterli sayıda atama yapılmamasının yanısıra binlerce öğretmenin emekliye ayrılması sonucu mevcut açığın daha da büyüdüğünü belirtti.

Çulfa, açığı kapatabilecek 327 bin işsiz öğretmen olmasına karşın MEB'in atamalarda bu durumu dikkate almadığını da söyledi.

Açıklamanın ardından eğitim emekçileri MEB girişine siyah çelenk bıraktılar.

Kocaeli'nde yürüyüş

Eğitim Sen Kocaeli Şubesi 4 Haziran günü gerçekleştirdiği yürüyüşle öğretmen atamalarının açığı kapatmadığını söyledi.

Sendika binası önünde toplanarak valiliğe kadar yürüyen eğitim emekçileri hükümetin eğitim politikalarını eleştirdi.

Eğitim Sen Kocaeli Şubesi önünde toplanan öğretmenler, Kocaeli Valiliği önüne sloganlarla yürüdüler.

Valilik önünde basın açıklamasını gerçekleştiren Kocaeli Eğitim Sen Şube Başkanı Veysel Kaplan, AKP'nin iktidarda olduğu 8 yılı aşkın sürede, eğitimde öğretmen açığının arttığını ifade etti.

KESK'ten hükümete çağrı

Kamu emekçilerinin iş güvencesini gaspedecek olan 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı Taslağı'nın bu hafta TBMM'ye sevk edilmesi bekleniyor. KESK Genel Sekreteri Emirali Şimşek, basına farklı biçimleriyle yansıyan tasarıyla ilgili açıklama yaptı.

Hükümetin bir kez daha kapalı kapılar arkasında, taraflardan görüş ve öneri almadan bir çalışma içerisine girdiğini ifade eden Şimşek, emekçilerin kendileri ile ilgili yapılan değişikliklerde önerilerinin alınması bir yana, değişiklikten haberdar dahi edilmemelerinin manidar olduğunu belirtti.

Basında taslak hakkında yansıyan bilgiler üzerinden gerçekleştirdiği açıklamasında Şimşek, hükümetin performans, işbirliği, evde çalışma gibi olgularla güvencesiz esnek istihdamın yolunu açmaya çalıştığını vurguladı. "AKP'nin IMF, Dünya Bankası gibi kurumlara söz verdiği halde yasallaştıramadığı güvencesiz ve esnek istihdama dayalı kamu personel rejiminin aşama aşama, parça parça, alakalı alakasız yasa tasarılarına serpiştirilerek hayata geçirileceği anlaşılmaktadır." denilen açıklamada sağlıkta, eğitimde son yıllarda Bakanlar Kurulu kararları, tebliğ ve yönetmeliklerle çeşitli düzeylerde hayata geçirilen performans dayalı esnek çalışma biçimlerinin kamu hizmetlerinde tümüyle yasallaştırılmak istendiği söylendi.

Taslakta yer alan disiplin cezalarıyla ilgili ibarelere de değinen Şimşek, kamu görevlisinin itiraz hakkını ortadan kaldıran kuralların ve kamu yararı yerine idarecinin tahakkümü altında çalışmayı esas alan değişikliklerin taslakta kendine yer bulduğunu belirtti.

Hükümeti basında yer alan haberlerin doğru olup olmadığı konusunda açıklama yapmaya çağıran Şimşek şunları söyledi: "Konfederasyonumuz, kamu emekçilerinin iş güvencesini ortadan kaldıracak, tartışmaya açacak bir tasarı ya da yasanın karşısında tüm gücüyle duracak, kararlı bir mücadele yürütecektir. Hükümetin bunu aklından bile geçirmemesini diliyoruz. Kaldı ki, tasarıda bu anlama gelebilecek her tür girişim anayasaya aykırı olacaktır."

Eğitim Sen'den atamalarla ilgili açıklama

Eğitim Sen 3 Haziran günü yaptığı yazılı açıklama ile bu yıl gerçekleştirilecek öğretmen atamalarının ihtiyacı karşılayamayacağını ifade etti.

"Bakanlık, eğitim sisteminin ihtiyaçlarını gözetmeden bu ay içinde 10 bin öğretmenin atamasının yapılacağını açıklamıştır." denilen açıklamada, AKP'nin iktidarda olduğu son 8 yılı aşkın sürede, eğitimde oluşan öğretmen açıklarına paralel olarak, güvencesiz istihdam edilen öğretmen sayısında tam bir patlama yaşandığının altı çizildi.

Bununla beraber açıklamada şu ifadelerle yer verildi: "Öğretmen atamaları sorununun acil çözüm beklediği bir dönemde, mevcut öğretmenleri bölen kariyer basamakları ile ilgili düzenleme meclis gündemine getirilmiştir. Öğretmenlik mesleğiyle, eşit işe eşit ücret ilkesiyle, okulun ve eğitimin kamusal özülüyle bağdaşmayan; eğitimin özelleştirilmesi politikalarının bir parçası olan bu yasanın eğitim sistemindeki olumsuzlukları daha da arttırması kaçınılmazdır. Aynı işi yapan öğretmenlerin sadece bir sınav üzerinden 'uzman öğretmen', 'Başöğretmen' gibi sıfatlar üzerinden tanımlanması hem öğretmenlik mesleğine hem de öğrencilere yapılacak büyük bir haksızlıktır."

Türk-İş işsizliğin gerçek nedenini gizliyor!

Türk-İş tarafından hazırlanan “*Türkiye’de İstihdam ve İşsizliğin Önlenmesi*” adlı raporda, işsizlik sorununun çözümü için ülke genelinde nüfus artış hızını düşürecek ciddi bir çalışma başlatılması gerektiği öne sürüldü.

Türk-İş’in raporuna göre, işsizliğe karşı izlenmesi gereken politikalar ve alınması gereken önlemlerden bazıları şöyle sıralandı:

- İnsana öncelik veren ekonomik ve sosyal politikalar benimsenmeli ve uygulanmalıdır. İnsandan yana ekonomik ve sosyal politikaların geliştirilmesi, demokratik planlamayla mümkündür. Özel kesim için özendirici, kamu kesimi için yönlendirici, bölgesel ve sektörel bağlantıları etkin bir şekilde oluşturmuş ve demokratik katılıma açık planlama süreci bir an önce başlatılmalıdır.

- Ekonominin büyüme oranlarında istikrarın sağlanması, ekonomik kararların kısa, orta ve uzun vadeli hedefler ile uyum göstermesi ve kararların süreklilik taşıması gerekmektedir. Son yıllarda Türkiye’de hakim kılınan, ekonomik kaynakların spekülasyon alanları için kullanılması anlayışından vazgeçilmesi, bunları önleyecek bir yapı ve anlayışın geliştirilmesi zorunludur.

- İstihdam yaratmaya özen gösteren bir büyüme politikası zaman geçirilmeden uygulamaya konulmalıdır.

Kuşkusuz ki, yaşanmakta olan kriz de işsizliği çok daha yakıcılaştırdığından, gerek işsizliğin gerçek nedenlerinin gerekse de işsizliğe karşı hangi talepler ve yöntemlerle mücadele edilmesi gerektiğinin doğru kavranılması önem taşıyor.

Bu sömürü sisteminde işçinin hayatta kalabilmek için gerekli geliri elde etmek üzere satabileceği tek bir şey mevcuttur, o da kendi işgücüdür. Ancak bu, işçinin işgücünün, kapitalist emek pazarında mutlaka bir alıcı bulacağı anlamına gelmiyor. Tersine, her geçen gün, iş bulmak daha da zorlaşıyor. Hele kapitalist kriz dönemlerinde bu sorun tam bir kangren haline geliyor. İşsizlik ve daha dar anlamda kronik işsizlik sorunu, en gelişmiş kapitalist ülkelerde bile işçi sınıfının belini büken bir gerçekliktir.

Sermaye düzenini aklamayı meslek edinen düzen ideologları ve sendika bürokrasisi, işsizlik sorununun nedenlerini çarpıtıyorlar. Bunlar sorunu genellikle nüfusun aşırı artmasıyla, yanlış ekonomi politikalarıyla ve hatta sendikaların yüksek ücret talepleriyle açıklamaya çalışıyorlar. Tüm bu sözde açıklamalar, aslında işsizliğin gerçek nedenini işçi ve kitlelerin gözünden saklamak için ileri sürülen yalanlardan ibarettir. İşçi sınıfının yaşadığı tüm sorunlar gibi işsizlik sorununun da gerçek sebebi kapitalist sistemin bizzat kendisinden başka bir şey değildir.

Gerçek şu ki, aktif işçi ordusunun yanısıra bir de yedek işçi ordusu yaratmayan bir kapitalizm düşünülemez bile. Kapitalist sistemde çalışabilir durumda olan tüm insanların istihdamı, yani tam istihdam, hiçbir zaman gerçekleşmemiştir ve sistemin kendi mantığı gereğince hiçbir zaman da gerçekleşmeyecektir.

İşsizliğe karşı sınıfın bütününe ve geniş emekçi kesimleri harekete geçirecek en temel talep, ücretlerde hiçbir kesinti yapılmaksızın işgününün kısaltılması, vardiya sayısının arttırılması ve zorunlu fazla mesailerin yasaklanması olmalıdır. Burada temel

hareket noktası, varolan bütün işlerin, çalışabilir durumda olan tüm işçiler arasında bölüşülmesi olmalıdır. Elbette kapitalistler ve onların Türk-İş bürokrasisi gibi yordakçıları, bu taleplerin karşılanamaz olduğunu, ekonominin yasalarının ihlali

anlamına geldiğini söyleyeceklerdir.

Bu tür söylemlere verilecek en anlamlı yanıt ise ne mülkiyet hakkının ne de herhangi bir yasanın, milyonlarca emekçinin hayatta kalma ve insanca bir yaşam sürme hakkından daha değerli olamayacağıdır.

Küçükçekmece’de sınıf faaliyeti büyüyor...

Küçükçekmece yerelinde yürütülen devrimci sınıf çalışması çeşitli araçlarla devam ediyor. Yereldeki sınıf hareketinin nabzını tutmaya çalışan ve TEKEL Direnişi’yle birlikte işçilerde artan mücadele ve örgütlenme isteğini açığa çıkarma hedefiyle yürütülen devrimci sınıf çalışması, bir dizi araç ve yöntemle sürüyor.

Yerel bülten **Emekçinin Gündemi** bölgedeki kağıt, metal, tekstil sektöründe faaliyet yürüten fabrikalara dağıtıldı. Emekçinin Gündemi, fabrika ve atölyelerde işçiler tarafından ilgiyle karşılanıyor.

UPS işçilerinin Mahmutbey aktarma merkezi önünde yürüttükleri kararlı sendikalaşma mücadelesi de bölgedeki sınıf çalışmasının temel gündemlerinden birini oluşturuyor. En başından beri komünistlerin ilgi ve faaliyet alanı olan UPS direnişi, bir dizi çalışmayla güçlendirilmeye ve sınıf dayanışması büyütülmeye çalışılıyor. 5 Haziran günü Mahmutbey’de gerçekleştirilen eyleme sağlanan katılımın yanısıra direnişi çevre fabrikalarda çalışan işçilere duyurmak ve etkin bir sınıf dayanışması örnek için bölgede işçilerin kullandığı güzergahlara BDSP imzalı yazılımlar yapıldı.

Yazılımlarda, UPS işçilerinin direnerek kazanabileceği belirtilerek sınıf dayanışmasının önemini vurgulandı. Bu çalışmalara ek olarak, direnişe müdahalenin daha sistemli olması için gerekli planlamalar yapıldı. Çevrede fabrikalardaki işçi ilişkileri direniş alanına taşınıyor. Bunun yanısıra, direnişle güçlü bir sınıf dayanışması örnek için ilerici ve devrimci güçlerle ortak çalışma örme girişimleri de devam ediyor.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

İş cinayetleri sürüyor...

Zonguldak, yine “maden kazası”

Zonguldak’ın Ereğli ilçesine bağlı Kandilli beldesindeki Hema Kandilli Kömür İşletmesi’nde, fayton tabir edilen vagonun devrilmesi sonucu 12 işçi yaralandı. Tıpkı 30 madencinin katledildiği grizu patlamasında olduğu gibi “kaza”nın yaşandığı yer yine özel bir maden ocağıydı.

Maden ocağına giren işçileri taşıyan vagonun devrilmesi sonucu 12 maden işçisi yaralandı.

Ereğli Devlet Hastanesi’ne kaldırılan işçilerin durumlarının iyi olduğu ifade edildi. Hema Kandilli Kömür İşletmesi’nde çalışan maden işçileri maaşlarının geciktirilmesi, 8 aylık yemek paralarının ödenmemesi ve ücretlerine zam yapılmaması nedeniyle 2009 yılı içinde iş bırakma eylemleri gerçekleştirmişlerdi.

Kütahya’da iş cinayeti

Kütahya 1. Organize Sanayi Bölgesi’ndeki yapı kimyasalları üretimi yapılan fabrikada silonun üzerine çıkarak çimento dolumu yapan Muharrem Yıldırım (32) isimli işçi, kapağın basınç nedeniyle patlaması sonucu yaklaşık 25 metre yükseklikten düştü.

Olay yerinde hayatını kaybeden Yıldırım’ın cesedi, otopsi için Kütahya Devlet Hastanesi’ne kaldırıldı.

Tekirdağ’da “iş kazası”

Tekirdağ F Tipi Yüksek Güvenlikli Cezaevi’nin yanında yapımı 6 ay önce başlayan T Tipi Cezaevi inşaatında, 3 Haziran günü akşam saatlerinde saatlerinde meydana gelen toprak kayması sonucu 2 işçi toprağın altında kaldı. Cezaevi inşaatını yapan Varyap inşaat şirketinde çalışan Serdar Koçak ve Burak Canpolat, kazılan 3 metrelik çukurda başlarına kadar toprağa gömüldü. İnşaatta çalışan diğer işçilerin haber vermesiyle olay yerine itfaiye, ambulans ve sivil savunma ekipleri, iki saatlik bir çalışma ile işçileri baygın halde kurtardı.

Tekirdağ Devlet Hastanesi’ne kaldırılan işçiler yoğun bakım ünitesinde alınırken, işçilerin sağlık durumunun ciddiyetini koruduğu ifade edildi.

SOKAK Üniversitesi'nde son ders işlendi!

5 Haziran günü SOKAK Üniversitesi'nin yedinci haftasında son ders gerçekleştirildi.

Taksim Tramvay Durağı'nda buluşan Eğitim Hakkı İnisiyatifi, son 2 haftadır olduğu gibi "Sokak Üniversitesi-Soruşturma Karşıtı Alternatif Kampüsü" pankartını açarak ajitasyon konuşmaları ve bildiri dağıtımını eşliğinde Galatasaray Meydanı'na yürüdü.

Etkinlik Galatasaray Lisesi önünde SOKAK Üniversitesi'nin kurulmasının ardından başladı. Etkinlik boyunca SOKAK Üniversitesi'nin kuruluş amacını ve şimdiye kadar yaptıklarını anlatan ajitasyon konuşmaları yapıldı. Konuşmalarda siyonist İsrail'in katliamları da teşhir edildi. Etkinliğe pek çok kişi ilgi gösterirken, söz alarak destek mesajı verenler oldu.

Etkinlik Eğitim Hakkı İnisiyatifi'nden öğrencilerin hazırladığı tiyatro gösterimi ile başladı. Çevreden büyük ilgi toplayan tiyatro oyununda 'Kürtçe ıslık çaldığı' gerekçesiyle soruşturma açılan bir öğrenci üzerinden üniversitelerdeki soruşturma terörü teşhir edildi.

Tiyatro gösteriminin ardından şair Ruhan Mavruk bir şiir dinletisi sundu.

Etkinliğe Ayışığı Sanat Merkezi Devinim Tiyatro Grubu da bir gösterimle katıldı. Vedat Türkali'nin İstanbul şiirini sergileyen Devinim Tiyatro Grubu'nun gösterisi de ilgiyle izlendi.

Ardından Sokak Üniversitesi'ne destek veren iki müzisyen tarafından türküler seslendirildi.

Müzik dinletisinin ardından Eğitim Hakkı İnisiyatifi'nden öğrenciler soruşturma gerekçeleri üzerinden konuşmalar gerçekleştirdiler. Üniversitelerin soruşturmalarla birer kışlaya çevrilmeye çalışıldığını belirten öğrenciler, üniversitelerde yaşananların toplumun genelinde oluşturulmaya çalışılan baskı ve bunun için kullanılan saldırı araçlarından bağımsız olmadığını belirttiler. Bulundukları tüm alanlarda birleşik bir gençlik mücadelesi yaratma çabalarını sürdüreceklerini belirten öğrenciler "Mücadelemizi Engel-le-ye-me-ye-cek-si-niz!" dediler.

Etkinlik Filistin İçin İsrail'e Karşı Boykot Girişimi'nin çağrısı ile bir araya gelen devrimci, ilerici kurumların gerçekleştirdiği eyleme çağrı ile sonlandırıldı.

Eğitim Hakkı İnisiyatifi bileşenleri, "Katil İsrail Filistin'den defol! Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak!" yazılı ozalitle Filistin için düzenlenen eyleme katıldılar.

Ekim Gençliği / İstanbul

Marmara Üniversitesi'nde polis saldırısı protesto edildi

Marmara Üniversitesi'nde 28 Mayıs günü yaşanan polis saldırısı ve gözaltı terörüyle ilgili 7 Haziran günü Kadıköy Adliyesi'ne suç duyurunda bulunularak basın açıklaması gerçekleştirildi.

Adliye önünde bir araya gelen öğrenciler, "Polis-idare-ÖGB işbirliğine son!/Marmara Üniversitesi Öğrencileri" pankartı açarak basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Üniversitelerde faşist saldırıların yoğunlaştığı vurgulanan açıklamada şunlar söylendi:

"Bugün devrimci-demokrat-yurtsever öğrencilere yapılan bu saldırılar esasında üniversite gençliğine ve tüm öğrencilere yapılmaktadır. Biliyoruz ki, şu an YÖK, polis ve medya ablukasında olan üniversitelerimizde eşit, parasız, bilimsel, demokratik ve anadilde eğitim için mücadele verecek ve bu ablukayı dağıtacak olan bizleriz."

Açıklamanın ardından öğrenciler adliyeye girip yaşanan olaya ilişkin suç duyurusunda bulundular.

Ekim Gençliği / Marmara Üniversitesi

Haliç Üniversitesi'nde öğrenci eylemi

Bir vakıf üniversitesi olan İstanbul Haliç Üniversitesi'nde paralı olarak öğrenim gören öğrenciler "biriken borçları" gerekçe gösterilerek 3 Haziran sabahı üniversite rektörlüğünün talimatıyla okula alınmadılar.

Üniversitenin Mecidiyeköy'deki kampüsünde okuyan öğrenciler, sabah saatlerinde sınavlarına ve derslerine girmek üzere kampüse giriş yapmak istediler. Borcu olan öğrencileri okula almayan yönetime tepki gösteren öğrenciler, kampüs girişi önünde bekleyişe geçtiler. Kendilerine rektörlük tarafından herhangi bir açıklama yapılmayan öğrenciler bu tutumu sloganlarla protesto ettiler.

Öğrencilerden Can Bahadır Ceylan, eğitim haklarının gaspedildiğini belirterek rektörlüğe tepki gösterdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kocaeli Üniversitesi'nde soruşturma terörü!

Kocaeli Üniversitesi (KOÜ) yönetimi ilerici devrimci öğrenciler üzerinde estirdiği soruşturma terörüne yenilerini ekliyor.

18 Mayıs günü üniversitenin Umuttepe Kampüsü'nde gerçekleştirilen bahar şenlikleri sırasında dergi satışı yapan Ekim Gençliği okuru 3 öğrenciye "bahar şenliklerinin huzurunu ve sükûnunu bozmak" gerekçesiyle soruşturma açıldı. Öğrencilerin savunmalarının 2 Temmuz günü alınacağı belirtildi.

Kocaeli Üniversitesi / Ekim Gençliği

Kamp-Üs'ten Nazım Hikmet, Ahmed Arif ve Orhan Kemal anması...

“Devrimci sanatçılarımız mücadelemizde yaşatacağız!”

İstanbul Üniversitesi Kamp-Üs dergisi okurları, haziran ayında ölümsüzleşen devrimci sanatçılar Nazım Hikmet, Ahmed Arif ve Orhan Kemal'i gerçekleştirdikleri etkinliklerle andılar.

4 Haziran günü Öğrenci Kültür Merkezi (ÖKM) tiyatro salonunda gerçekleştirilen etkinlik, Kamp-Üs dergisi adına yapılan açılış konuşmasıyla başladı. Konuşmada, Kamp-Üs'ün yayın hayatına nasıl başladığı ve bugüne kadar neler yaptığı aktarıldı. Konuşmanın devamında, sermayenin Orhan Kemal'in öykülerini dizileştirerek, Nazım Hikmet'i ve Ahmed Arif'i birer “kartpostal” şairi olarak tanıtmaya çalışarak onların devrimci özünü yok etmeye çalıştığı da vurgulandı.

Açılış konuşmasının ardından, Kamp-Üs'ün devrimci sanatçılar için hazırladığı sinevizyon gösterimine geçildi. Sinevizyon gösterimini sunumlar takip etti.

Sunumlarda, devrimci sanatçıların yaşam öykülerine değinilerek devrimci mücadelede açısından önemlerine vurgu yapıldı. Orhan Kemal'in 'Grev' öyküsünden pasajların aktarıldığı sunumlarda, Ahmed Arif ve Nazım Hikmet'in şiirleri de okundu.

Sunumların aralarında da, devrimci sanatçıların eserlerinden örnekler katılımcılarla paylaşıldı.

Sunumların ardından, Tanyeri Şiir Topluluğu sahne alarak Nazım Hikmet'in 'Vatan Haini', 'Güneşi İçenlerin Türküsü' ve 'Tanya' şiirlerini coşkulu bir şekilde okudu.

Etkinliğin kapanış konuşmasında, devrimci sanatçıları anmanın ve onların mücadelesine sahip çıkmanın önemine vurgu yapıldı.

ÖKM Müzik Kulübü üyelerinin gerçekleştirdiği müzik dinletisini ardından etkinlik sona erdi.

ÖKM Drama Kulübü'nün de programa katkı sunduğu etkinliğe yaklaşık 60 kişi katıldı.

Kamp-Üs Dergisi

Kürt öğrencilere saldırı...

“Faşizme karşı omuz omuza!”

Muğla'da Şerzan Kurt'un polis destekli faşist saldırıda polis kurşunuyla katledilmesinin ardından da birçok ilde faşist saldırılar yaşanmaya devam etti.

Tokat

Tokat'ta sermaye devletinin yönlendirmesiyle Kürt öğrencilere tehditler savuran faşistler son olarak Gaziosmanpaşa Üniversitesi'nde okuyan 3 Kürt öğrenciyi kent merkezinde bıçakla yaraladı. Yaralanan öğrenciler GÜ Tıp Fakültesi Hastanesi'ne kaldırıldı. Öğrenciler, yaralarına pansuman yapıldıktan sonra evlerine gönderilirken hastane yönetimi “olay çıkmamasını isteme” bahanesiyle tedaviye yönelik ek bir şey yapmadı.

Faşistler hakkında ise herhangi bir işlem yapılmadı.

Giresun

Giresun Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Fizik bölümünde öğrenim gören ve Kredi ve Yurtlar Kurumu'na bağlı yurttan kalan Adıyamanlı Cumali Salik, faşistler tarafından linç edildi. Faşistlerin dağıttığı, Kürtlere hakaret içeren bildiriye almayı reddeden Salik, yurt yönetimi ve yurt “güvenliği”nin gözü önünde demir çubuklarla ve sopalarla darp edildi. Ağır yaralı öğrenciyi arkadaşları hastaneye kaldırırken, yönetim bu duruma müdahale etmedi. Çene kemiğinde iki kırık, kafasında ve vücudunda da kesikler oluşan Salik'in durumunun ciddi olduğu belirtildi.

Isparta

Isparta Süleyman Demirel Üniversitesi'nde okuyan fiziksel engelli Şırnak'lı Abdulhalim Ertan faşistlerin saldırısına uğradı.

5 Haziran gecesi kaldığı yurda dönen Ertan, yanındaki arkadaşıyla birlikte 5-6 kişilik faşist grup tarafından darp edildi. Gülkent Devlet Hastanesi'nde tedavi edilen Ertan, daha sonra ifade için karakola götürüldü. Karakol önüne gelerek Ertan'ı beklemek isteyen Kürt öğrencilere izin verilmemesi üzerine polis ile öğrenciler arasında gerginlik yaşandı.

Halil Akkanat Lisesi'nde İsrail protestosu

Halil Akkanat Lisesi öğrencileri, siyonist İsrail'in insani yardım malzemesi taşıyan gemilere yönelik saldırısı sonucu gerçekleşen katliamı 4 Haziran günü gerçekleştirdikleri eylemle protesto ettiler.

Öğlen çıkış saatinde, okul önünde yapılan konuşmalarda, İsrail'in katliamlarına bir yenisini daha eklediği söylendi. Konuşmalarda, sermaye devletinin bu süreçteki ikiyüzlülüğü de teşhir edildi.

Konuşmaların ardından sloganlarla okulun önünden Esenkent'in girişine yüründü.

Yaklaşık 60 kişinin katıldığı ve çevredeki insanların da büyük ilgi gösterdiği eylem tekrar okul önüne yürünerek son buldu.

DLB / Halil Akkanat Lise

İÜ'de “sürgün”e karşı öğrenci eylemi

7 Haziran günü, İstanbul Üniversitesi Beyazıt ana kapı önünde biraraya gelen Su Ürünleri Fakültesi öğrencileri, bölüm binalarının Laleli'den Silivri'ye taşınması kararını protesto etti.

Fakülte idaresi, Biyoloji bölümünün laboratuvarların bulunduğu ek binanın depreme dayanıksız olduğunu; Biyoloji bölümü öğrencilerinin Su Ürünleri Fakültesi'ne, Su Ürünleri Bölümü öğrencilerinin ise Silivri'ye taşınması gerektiğini savunuyor.

Bu planın açıklanmasının bilerek senenin sonuna, sınav dönemine denk getirildiğini söyleyen öğrenciler, “Böylelikle sınavlardan başlarımızı kaldıramayacağımızı ve farklı günlerde finalleri (bitirme sınavları) olan farklı sınıflardan öğrencilerin bir araya gelemeyeceğini hesap ettiler.” diyerek tepkilerini dile getiriyorlar.

Açıklamada söz alan bir öğrenci, kazanılmış haklarından asla taviz vermeyeceklerini, gereken her türlü mücadeleyi vereceklerini söyledi.

Ekim Gençliği / İstanbul Üniversitesi

BM Güvenlik Konseyi'nden İran'a yaptırım kararı...

Birleşmiş Milletler (BM) Güvenlik Konseyi'nin 9 Haziran günü New York'ta gerçekleştirdiği görüşmeden İran'a ağır yaptırım paketi çıktı. Tasarı, 12 ülkenin oyuyla kabul edilirken, Türkiye ve Brezilya ret oyu kullandı, Lübnan ise çekimser kaldı.

Konseyin 5 daimi üyesi olan ABD, İngiltere, Fransa, Çin, Rusya ve Almanya arasında 5 aydır müzakere edilen karar tasarısı üzerinden geçen ay uzlaşma sağlanmış ve tasarı 18 Mayıs tarihinde Güvenlik Konseyi'nin 10 geçici üyesine sunulmuştu.

Kararda, İran'ın uranyum zenginleştirme, yeniden işleme tabi tutma ve ağır su projelerini askıya almadığı belirtilirken, Uluslararası Atom Enerjisi Kurumu (IAEA) ile işbirliği yapmadığı gerekçesiyle çeşitli önlemler alındığı ifade edildi. İran'ın IAEA'ya bildirmeden uranyumu yüzde 20 oranında zenginleştirdiği, bundan büyük endişe duyulduğu ve İran'ın nükleer programının dünyada nükleer silahların yaygınlaşması kapsamında risk oluşturduğu da bildiriliyor.

Karara göre İran'a halihazırda uygulanan BM silah ambargosu oldukça genişletiliyor, İran'ın nükleer programıyla ilgili olan İran bankalarına yönelik sıkı denetim ve yaptırım getiriliyor. Ayrıca kararda, uluslararası alanda tüm İran bankalarıyla olan alım-satım işlemlerinin sıkı denetimi ve İran'a giden-gelen gemilerin yasaklanan kargo taşımaları yönünde ciddi şüphe duyulması durumunda açık sularda sıkı kontrolü de öngörülüyor.

Buna göre, yaptırım uygulanan İranlı kurum ve kişi sayısı 35'ten 75'e yükselecek. İran'ın nükleer ya da balistik programına katılan İran Atom Enerjisi Kurumuna bağlı İsfahan Nükleer Teknoloji Merkezi Başkanı Cevad Rahiki'ye ve toplam 40 İran kuruluşu için uluslararası alanda mal varlıklarının dondurulması ve seyahat yasağı getirilmesi düşünülüyor. Bu 40 kurum arasında 15'i İran Devrim Muhafızlarına, üçü İran Deniz Hatlarına bağlı kuruluş bulunuyor.

İran'a satışı yasaklanan askeri malzeme ve silahlara 8 yeni kalem eklenecek. İran'ın uranyum madenleri gibi stratejik önem taşıyan alanlarda, yurtdışında yatırım yapması yasaklanacak.

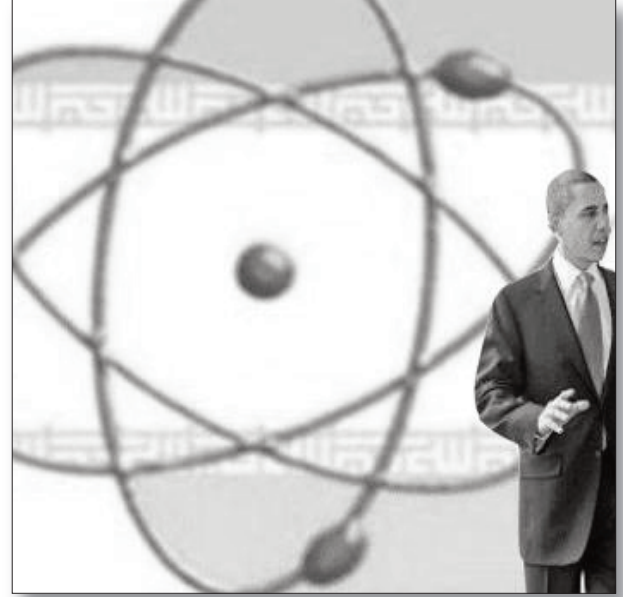
ABD, Rusya ve Fransa'nın IAEA Başkanı'na 9 Haziran günü sunduğu mektuplara sözlü yanıt veren İran daimi temsilcisi Büyükelçi Ali Asker Sultaniye ise, Brezilya, Türkiye ve İran arasında imzalanan "Tahran mutabakatının eşsiz bir fırsat" olduğunu dile getirdi. İran'ın sahip olduğu düşük düzeyde zenginleştirilmiş 1200 kilogram uranyumu ülke dışına göndererek karşılığında tıp ve enerji alanında kullanmak üzere 120 kilogram yakıt (yüzde 20 oranında zenginleştirilmiş uranyum) almasını öngören Tahran mutabakatının diplomasiye işbirliği yönünde şans tanınması bakımından önemli olduğunu belirtti. Tahran mutabakatına yönelik eleştirilerin ise "haksız ve dayanaksız" olduğunu, İran'ın iyi niyetinin istismar edildiğini sözlerine ekledi.

Ayrıca İran ile IAEA'nın şeffaf işbirliği yaptığını ve taraf olduğu NPT ve Güvence Denetimleri antlaşmalarına göre taahhütlerini yerine getirdiğini belirten Sultaniye, "IAEA müfettişlerinin İran'ın nükleer tesislerinde sorunsuz olarak denetim yaptıklarının Başkan Amano'nun son raporunda da somut olarak kaydedildiğini" söyledi.

Endişe duyulması gereken emperyalist ülkelerdir!

Sadece ABD ve İsrail'in Ortadoğu'da estirdiği terör ortadayken, Filistin, Gazze, Irak ve Afganistan'da neredeyse her gün ölümler yaşanırken asıl endişe duyulması gerekenler emperyalist güçlerin ta kendisidir.

Sadece ABD'de 10 bine yakın nükleer silah olduğu çeşitli kesimler tarafından dile getiriliyor. Bununla beraber diğer dört devletin elinde de önemli miktarda nükleer silah olduğu biliniyor. Bugün ise, emperyalist haydutların halihazırda kullanabileceği nükleer silahların varlığı ortadayken, İran'ın ancak önümüzdeki yıllar içerisinde üretebileceği nükleer silah için yaygaralar koparılıyor. İkiyüzlü emperyalistler İsrail'i kollarken aldıkları iğrenç tutumu bir kez daha bu kararla sergilediler.

ABD'den demagojiye devam!

Beyaz Saray Sözcüsü Robert Gibbs'in ABD ve İsrail arasında güvenilir bir ilişki bulunduğunu ve bunun saldırı nedeniyle değişmeyeceğini vurgulayan açıklamasının ardından emperyalist ABD cephesinden benzer açıklamalar gelmeye devam ediyor. ABD Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Philip Crowley de, Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Konseyi'nin İsrail'in Gazze saldırısını kınayan kararını "uygunsuzca ve acele bir karar" olarak değerlendirdi. ABD'nin karşı oy kullandığı kararla ilgili konuşan Crowley, "Olayla ilgili bir soruşturma açılması fırsatına daha erişilmeden, tüm sorumluluk İsrail'e yüklendi" diyerek sitem etmekten geri durmadı.

Bilindiği üzere, BM İnsan Hakları Konseyi'nde İsrail'i kınama kararı, ABD'nin de aralarında olduğu 3 ülkenin olumsuz, 9 ülkenin çekimser oyu karşısında 32 ülkenin evet oyuyla kabul edilmişti.

Gibbs ve Crowley sıradan bürokratlar değil, ABD'nin resmi görüşlerini yansıtan kişilerdir. İfade ettikleri sözler de doğrudan emperyalist ABD'nin çizgisini yansıtmaktadır. Gibbs ve Crowley'in sözleri, bir kez daha tartışmasız bir biçimde gösteriyor ki, siyonist katil İsrail devletinin arkasında emperyalizm vardır. Bu gerçek apaçıktır. ABD emperyalizmi siyonist İsrail'in her bakımdan yanındadır. Ona tam destek vermektedir. Bu politika ABD emperyalizminin değişmez politikasıdır.

Öyle anlaşıyor ki, Ortadoğu halkları yas tutarken, bombalarla parçalanmış küçük çocukların bedenleri ya da gözleri kanlı yaşlarla dolu kadınların feryatları, asalak emperyalistlerin yüreğini bir parça olsun sızlatmıyor. Avının üzerine atılmış bir sırtlan nasıl ki onun yakarışlarına kulak vermezse, onların vicdanları da, ezilen halkların acıları karşısında öylesine sağır ve hissizdir.

Odaklandıkları tek konu, süregiden emperyalist kapışmada avantajı rakibine kaptırmamak ve en büyük parçayı kapabilmektir. Bundan dolayı da, Gazze denilen küçücük sahil şeridine sıkıştırılmış 1,5 milyon insan, ortaçağın vahşetini andıran bir kuşatma altında inliyor; yiyecek ve ilaç sıkıntısı çekiyor. Elektrik, içme suyu olmayan, çocukların okula gidemediği, hastaların tedavi edilemediği Gazze'de bunlar yetmezmiş gibi İsrail ordusunun yolladığı bombalarla, roketlerle, tanklarla insanlar katlediliyor. Modern çağın en zalimlerinden aynı İsrail devleti, Batı Şeria'da da Yahudi yerleşimciler aracılığıyla işgalin sınırlarını sürekli genişletiyor. Filistinli köylülerin topraklarına el koyuyor, onları göçmenliğe ve mülteciliğe zorluyor. Ellerindeki bir avuç topraklarını da kaybeden bu yoksul insanlar, Lübnan'a, Ürdün'e ya da bir başka ülkeye göç etmek zorunda kalıyor ve mülteci kamplarında sefil bir hayat sürmek zorunda bırakılıyorlar.

Filistin halkı böylesine acılarla sefalet içinde kıvrılırken, "şer eksenini"nin asıl başı ABD emperyalizminin Gibbs ve Crowley gibi temsilcileri de, katil İsrail devletine verdiği koşulsuz desteği pervasızca açıklıyorlar. Sıra Tibet veya Myanmar gibi ülkelere geldiğinde büyük bir ikiyüzlülükle timsah gözyaşları döken diğer emperyalist güçler ise, ya açıktan destekleyerek ya da sessiz kalarak ABD emperyalizminin çizgisini onaylıyor, katliamcı İsrail devletinin yaptıklarına göz yumuyorlar. Çünkü onların çıkarları da ABD'ninkiyle örtüşüyor.

Ortadoğu'nun bir kısmı gözümüzün önünde emperyalist savaşın alevleriyle kavrulurken ve yangın geri kalan bölgelere sıçramak üzereyken, çeşitli kesimlerden burjuva ideologları ve politikacıları, kulağımıza, "barış için şunlar yapılmalı" teranesini fısıldıyorlar. Oysa hepsi de çok iyi biliyor ki, ne ABD emperyalizmi ne de onun bölgedeki uzantısı konumunda olan İsrail kapitalizmi barış istiyor. Ortadoğu'daki dengeleri bozmak üzere Afganistan ve Irak'ı işgal etmiş olan bizzat ABD'dir. Filistin meselesi de yıllardır ABD emperyalizminin politikaları yüzünden çözilememektedir.

UPS direnişiyle sınıf dayanışması büyüyor!

UPS Kargo'nun İstanbul ve İzmir'deki aktarma merkezlerinde TÜMTİS üyesi işçilerin kararlı direnişi sürüyor. UPS'nin İstanbul Mahmutbey'deki aktarma merkezi önünde direnişlerini sürdüren işçiler sendikal örgütlenme mücadelesini yeni taşeron firmalar yoluyla kırmak isteyen UPS patronuna 3 Haziran sabahı anlamlı bir yanıt verdiler. Aktarma merkezi önüne gelen direnişçi işçiler, direnişi kırmak amacıyla sokulmak istenen yeni taşeron firmayı kovdular. Saat 09.30 sıralarında arabalarla aktarma merkezine getirilen taşeron firmanın adamlarını işletmeye sokmamak ve taleplerini anlatmak için direnen işçilerle UPS'nin bekçiliğini yapan polisler arasında gergin anlar yaşandı.

Polis koruması altında taşeron firma işçilerinin işletmeye sokulmasına karşı çıkan direnişçi işçiler polisin biber gazlı ve coplu saldırısına maruz kaldılar. Patronun korumalığını yapan kolluk güçlerine direnen işçilerin mücadelesi sonuç verdi ve taşeron firmanın adamları geri püskürtüldü. UPS'nin işletme müdürü ise aracını direnişçi işçilerin üzerine sürerek direnişe yönelik hazımsızlığını gösterdi.

UPS patronu aynı gün, asılsız suçlamalarla TÜMTİS İstanbul Şube Başkanı Çayan Dursun ile 4 işçinin gözaltında alınması talimatını verdi. Akşama kadar gözaltına tutulan TÜMTİS Şube Başkanı Dursun ve direnişçi işçiler serbest bırakıldı.

UPS önünde sınıf dayanışması buluştu

Mahmutbey'deki aktarma merkezi önünde direnişlerini sürdüren işçiler uluslararası sendikaların da desteğiyle 5 Haziran günü kitlesel ve coşkulu bir eylem gerçekleştirdi.

Deri-İş Genel Başkanı Musa Servi ve Tez-Koop-İş Sendikası Genel Başkanı Gürsel Doğru, Tek Gıda-İş, Deri-İş Tuzla Şube yöneticileri ve Basın-İş Sendikası İstanbul Şube yöneticilerinin de katıldığı eylemde yapılan konuşmalarda UPS'ye, sendika hakkını tanıması ve işçiler üzerindeki baskılarını sona erdirmeye çağrısı yapıldı.

Eylemde söz alan Deri-İş Genel Başkanı **Musa Servi** tüm emek güçlerine direnişi büyütme çağrısında bulundu. Güçlerini tabanda birleştirmeleri gerektiğini söyleyen Servi, bunun için herkesin çaba harcaması gerektiğini söyledi.

Eylemde konuşan ver.di Sendikası Köln UPS Temsilcisi **Murat Şahin**, Hollanda FNV Bondgenoten Sendikası'ndan **Jan De Jong**, UPS Avrupa İşçi Temsilciliği Başkanı **Gerhard Eggers** ve NGG Dortmund Gıda İşçileri Sendikası temsilcisi **Selahattin Yıldırım** da Avrupa'daki bütün emek örgütlerinin TÜMTİS'in yanında olduğunu duyurdu. Eyleme BDSP, EMEP, DİK, DHE, Mücadele Birliği ve UİD-DER de destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

UPS işçileriyle uluslararası dayanışma büyüyor!

Amerikalı kargo devi UPS'de sendikal örgütlenme mücadelesi yürüten TÜMTİS üyesi işçilere, BİR-KAR ve ATİK'ten destek geldi.

UPS işçileriyle enternasyonal dayanışmaya!

Dünyanın 200'den fazla ülkesinde faaliyet yürüten Amerika menşei kargo devi UPS'in, İstanbul ve İzmir'deki aktarma merkezlerinde çalışan işçilerin başlattığı direniş devam ediyor. Türk-İş'e bağlı Türkiye Motorlu Taşıt İşçileri Sendikası'nın (TÜMTİS) önderliğinde sürdürülen direniş, hem Türkiye'deki sendikalar, kitle örgütleri, ilerici ve devrimci güçlerin ve hem de başta Avrupa'da olmak üzere, uluslararası ilerici sendika ve güçlerin desteğini alarak gitgide büyümektedir. (...)

Avrupa'nın çeşitli uluslarından işçiler, emekçiler, ilerici ve devrimciler!

Ortaçağı aratmayan kölelik koşullarının değişmesi, iş ve gelecek güvencesi talebini dile getirmek, insanca yaşamaya yeterli bir ücret talebinde bulunmak, sendikalaşmak ya da var olan sendikaya üye olmak UPS işçilerinin en doğal ve meşru hakkıdır. Onların bu istemler için başlattıkları direniş de haklı ve meşru bir direniştir.

Öte yandan, UPS uluslararası dev bir şirkettir ve sözkonusu bu saldırı da, sadece UPS'nin Türkiye'deki işyerlerinde çalışan işçilere yönelik bir saldırı olmayıp, UPS'in faaliyet yürüttüğü diğer ülkelerdeki işçilerin tümüne yöneliktir. Ve dahası, bu saldırı, özünde, UPS işçilerinin şahsında tüm ülkelerdeki işçi ve emekçilere dönük bir saldırdır.

Tüm bu nedenlerle, UPS işçileri ve TÜMTİS yalnız bırakılmamalıdır. Her türlü destek ve dayanışmayı hak eden direnişler, her yerde eylemli ve en etkin bir biçimde desteklenmelidir.

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu olarak, TÜMTİS üyesi UPS işçilerinin haklı ve onurlu mücadelesini en içten sınıf kardeşliği duygularımızla selamlıyor, yerli-göçmen tüm uluslardan işçi, emekçi, ilerici ve devrimci güçleri, tüm imkanlarını seferber ederek UPS işçisi sınıf kardeşlerimizin bu direnişini enternasyonal dayanışma ruhuyla aktif biçimde desteklemeye çağırıyoruz.

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR)

09.06.10

Amerika patentli UPS şirketinin işçi düşmanlığını kınıyoruz

Dünyanın birçok ülkesinde faaliyetlerini sürdüren, Amerika patentli UPS şirketinin işçiler üzerindeki baskısı katmerleşerek devam etmektedir. İşçilerin hak taleplerine, örgütlenme taleplerine karşı yoğun baskı uygulayan UPS, Türkiye'deki çalışanlarının sendikada örgütlenmelerini, işten çıkartarak cevapladı. (...)

Direniş dayanışmayla kazanılır

UPS şirketi çalışanlarının TÜMTİS önderliğinde başlattıkları direniş tüm görkemliliğiyle sürmektedir. İşten çıkartılan tüm işçiler direnişte yerini alarak, tüm emekçilere örnek olmaktadır. Bu direnişin kazanılmaması için UPS şirketi tüm bilinen kirli oyunları kullanmaktadır. Özellikle çıkartılan işçilerin yerine, taşeron şirketlerden işçileri çalıştırarak bu süreci atlatmaya çalışması, işçilerin yoğun çabasıyla boşa çıkartılmaktadır.

(...) Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde faaliyet yürüten sendika ve kitle örgütlerine önemli görevler düşmektedir. Mali ve ekonomik kriz bahanesiyle, başta örgütlenme hakkı olmak üzere, ücretlerin düşürülmesi, çalışma saatlerinin yükseltilmesi, sosyal hakların kısıtlanması... gibi saldırılar yoğunlaşarak sürmektedir. Yeni hazırlanan tasarruf paketleriyle bu saldırılar daha da yükseltilecektir. Krizin faturası, işçi ve emekçilere çıkartılmaya çalışılacaktır. İşçi ve emekçiler olarak buna karşı mücadeleyi uluslar arası alanda bileşerek sürdürmeliyiz.

Bunun en önemli örneği de, Türkiye'de süren UPS işçilerinin direnişini sahiplenilerek, desteklenilerek gösterilmelidir. Bundan dolayı, tüm emek örgütlerini, demokratik kitle örgütlerini, parti ve kuruluşlarını UPS işçileriyle dayanışmaya çağırıyoruz. Avrupa'da UPS şirketinde çalışan işçileri, Türkiye'deki işçi arkadaşlarıyla dayanışma içinde olmaya çağırıyoruz.

(...)

ATİK Genel Konseyi

İsrail katliamı Avrupa'da eylemlerle lanetlendi

Siyonist İsrail devletinin, Gazze'ye insani yardım malzemesi götüren Mavi Marmara gemisine saldırması sonucu gerçekleşen katliam Avrupa'nın çeşitli kentlerinde protesto edildi.

Paris

5 Haziran Cumartesi günü Paris'te binlerin katıldığı eylemle İsrail'in katliamı lanetlendi.

Filistin ve İsrail Halkları Arasında Kalıcı Barış Kolektifi'nin çağrısıyla gerçekleşen yürüyüşe Fransız sol partiler, sendikalar, demokratik kitle örgütleri, yerli ve göçmen kurumlar katıldı.

Yürüyüş boyunca emperyalizme, faşizme ve siyonizme karşı kin, nefret, öfke ve Filistin halkıyla dayanışma sloganları kortejlerden coşkuyla yükselirken yürüyüşe yaklaşık 30 bin kişi katıldı.

Berlin

Die Linke, MLPD, Alman antifaşist gruplar, Filistinli ve Türkiyeli örgütlerin yanısıra Kürdistanlılar da eyleme katılım sağladı. Yürüyüşün başlangıç alanında "İslam Tanıtım Haftası" programının olması nedeniyle küçük çaplı sorunlar yaşandı.

İsrail, ABD, Almanya ve Türk devletlerine karşı sloganlar atıldığı eylem boyunca yapılan konuşmalarda ise İsrail'in insanlık dışı saldırısı kınandı.

Gazze'ye insani yardım malzemesi götüren Mavi Marmara gemisinde bulunan Die Linke milletvekillerinden İnge Höger yaptığı konuşmada geminin tam bir savaş alanı haline geldiği ve bir çok insanın öldürüldüğünü vurguladı. Filistin halkına uygulanan bu ambargonun derhal kaldırılması gerektiğini vurgulayan Höger, Filistin halkıyla dayanışma çağrısında bulundu.

BİR-KAR Berlin, Avrupa merkezli çıkarılan "Emperyalizm ve siyonizm yenilecek, direnen Filistin halkı kazanacak!" başlıklı Almanca bildirinin yaygın dağıtımını yaptı.

Stuttgart

Filistin komitesinin çağrısıyla 4 Haziran Cuma günü Schlossplatz'da gerçekleştirilen miting ve yürüyüşle siyonist İsrail'in vahşi saldırısı protesto edildi. Yürüş, Almanyalı örgütlerden MLPD, KDP, Sol Parti ve Türkiyeli kurumlardan BİR-KAR, AGİF, Yaşanacak Dünya, DİDF katıldı. Fakat eyleme çağrı üzerine gelen dinci-gerici çevrelerin daha yoğun bir katılım sağladıkları görüldü. Eylemde sol güçlerin bayrak ve flamalarıyla birlikte çok sayıda Türk ve Filistin bayrağı da taşındı.

BİR-KAR, 5 Haziran günü yapılan protestoya da katılım sağladı. Emperyalizmi ve siyonizmi teşhir eden Türkçe ve Almanca bildiriler dağıtıldı. "Emperyalist savaş ve işgale karşı enternasyonal dayanışmaya" pankartı ve parti bayrakları ile katılım sağlanan yürüyüş boyunca katliamcı İsrail ile birlikte ona askeri, siyasi ve ekonomik açıdan destek veren tüm emperyalist güç odakları teşhir edildi.

Basel

Devrimci İnşa grubunun çağrısıyla Basel'deki

protesto gösterilerinin dördüncüsü 5 Haziran günü Claraplatz'da gerçekleştirildi. Eylemde, bir araca yerleştirilen büyük ses cihazıyla yerli-yabancı ilerici ve devrimci kurumların bildirileri okundu, siyonist İsrail devletinin saldırganlığına ilişkin açıklamalar yapıldı ve çeşitli dillerde devrimci marşlar çalındı. Miting olarak başlayan eylem, bir saat sonra fiili-meşru yürüyüşe dönüştü.

Yürüyüşte en önde Filistin bayrağı, hemen ardından BİR-KAR'ın Almanca "Emperyalist saldırganlığa ve savaşa karşı dayanışmayı yükseltelim" pankartı yer aldı. Bunu ise "Filistine özgürlük" pankartının arkasında yerli kurumlar izledi. Yürüyüş, kentin en kalabalık caddelerinden geçilerek Filistinli bir tutsağın da bulunduğu cezaevi önüne kadar sürdü. Burada, siyasi tutsaklara özgürlük talebi yükseltildi.

Hamburg

Almanya'nın Hamburg şehrinde Filistinli ve anti-faşist grupların organizasyonu ile 4 Haziran günü İsrail'in kanlı katliamı protesto edildi.

Yürüyüş için Altona Bahnhofu'nun önünde saat 17.00'de toplanmaya başlayan kitle "Filistin'e özgürlük" pankartı arkasında yürüyüşe geçti. Filistin bayraklarının da taşındığı yürüyüşte göçmen

demokratik kurumlar da flamaları ve pankartları ile yer aldı.

300 kişinin katıldığı yürüyüşe katılan BİR-KAR, Siyonist İsrail'in kanlı katliamlarının teşhir edildiği bildirilerini de Türk ve Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı bölgelere dağıttı.

BİR-KAR / Paris - Berlin - Stuttgart - Basel - Hamburg

İsveçli işçilerden İsrail protestosu

İsveç Liman İşçileri Sendikası çatısı altındaki liman işçileri ve Volvo'nun en büyük fabrikasının bulunduğu Tuve'deki IF Metall Sendikası Şubesi, İsrail'in, 9 kişinin ölümüyle sonuçlanan saldırısına karşı İsveç hükümetine çağrı yaptılar.

Liman işçileri, İsrail gemilerine ambargo uygulama kararı alırken gemilere mal yüklemeyeceklerini ve indirmeyeceklerini dile getirdiler. İsveç Liman İşçileri Sendikası sözcüsü Peter Annerback, işçilerin, 15 ile 24 Haziran günleri arasında gemilerden İsrail mallarını boşaltmayacaklarını, bir İsrail gemisinin gelmesi halinde gemiyi kendi haline bırakacaklarını belirtti. 1500 dolayında üyesi bulunan sendikadan yapılan yazılı açıklamada da boykotun sebebinin "Gazze'ye giden barışçı gemiye eşi benzeri görülmemiş saldırıda bulunulması" olduğu ifade edildi.

Sendika, diğer sendika ve örgütlere benzer girişimlerde bulunarak kendilerine katılmaları çağrısını yaparken, İsrail'in, Gazze'ye uyguladığı ablukayı kaldırması, uluslararası hukuka saygı göstermesi ve adaletle teslim edilmesinin sağlanmasını istedi.

Volvo'nun en büyük fabrikasının bulunduğu Tuve'deki IF Metall Sendikası Şubesi İsveç Hükümeti'nden Gazze'ye ambargo kaldırılana kadar İsrail ile tüm ilişkilerin askıya alınmasını istedi. IF Metall'in Olofström Şubesi de İsveç'in İsrail Başkonsolosu'na bir mektup yazarak gemilere yapılan saldırıları katliam olarak niteleyerek protesto etti.

Stuttgart'ta öğrencilerden yürüyüş

Almanya'nın çeşitli kentlerinde liseliler, üniversiteliler ve sendikaların gençlik kolları sokaklara çıktı. Parasız eğitimin talep edildiği eylemlerde, krizin faturasının öğrencilere ödetilmeyeceği ifade edilirken, eyleme katılan gençlik kesimleri kendi özgün taleplerini alanlarda haykırdılar.

Stuttgart'da da yürüyüşe iki binin üzerinde bir katılım sağlandı. Eyleme ilerici, devrimci kurumların gençlik örgütleri Rebell, Revolution, SAV, LinksjugendSolid katılırken, liseli örgütlerinden biri olan SAK eylemde ve çalışmalarda önemli bir yer tuttu. Üniversite öğrencilerinden AK-Bildung ve Uni-Besetzerkollektiv eylemde yer aldı. Ayrıca sendika gençlik gruplarından DGB, IGM, ver.di, SPD gençliği Juso ve Yeşiller Partisi Gençliği de eyleme katıldı.

Eğitimde krizin etkisiyle kısıtlamalara gidilmemesi, üniversitelerde eğitimin ücretsiz olması ve Bologna sürecinden çıkılması gibi taleplerin yanısıra liselerde de haupt, realschule ve gymnasium ayrımının kalkması istendi. Ayrıca sendikalar çırakların yetiştirilme döneminin ardından iş garantisi talep etti.

BİR-KAR Gençliği / Stuttgart

İspanya'da kamu çalışanları grevi

İspanya'da hükümetin bütçe açığını azaltmak amacıyla uygulamaya koyduğu kemer sıkma paketine karşı kamu çalışanları 8 Haziran günü 24 saatliğine greve gitti.

İki yıl içinde kamu harcamalarında 15 milyar Euro tasarruf yapmayı hedefleyen hükümet mayıs ayı sonunda 2,6 milyon kamu çalışanının ücretlerinde yüzde 5 kesinti yapılmasını kararlaştırmıştı.

Ülkenin en büyük sendikaları -PSOE'ye yakınlığı ile bilinen İşçiler Birliği (UGT) ve İşçi Komisyonları (CCOO)- hükümetle işgücü piyasası ile ilgili reform üzerine sürdürülen pazarlıkları tehlikeye sokmamak ve hükümetle karşı karşıya gelmemek için saldırı paketine karşı direnişi örme konusunda bir süre ayak dirediler. CCOO Andalusien bölgesi genel sekreteri yaptığı açıklamada hükümetin anlaşmaya yanaşmaması durumunda genel grev silahının kuşanılması gerektiğini ifade etti. Hükümet ile görüşmelere 9 Haziran günü de devam edildi.

Zapatero AB'nin dayattığı bu reformu 16 Haziran'da, yani İspanya'nın AB başkanlığının bitmesinden önce hayata geçirmek istiyor. PSOE'nin işgücü piyasasında yeniden oluşum konusunda şu ana değin kesin bir planı bulunmuyor. Ama işten çıkarma yasasını yumuşatma ve işten atılmaları kolaylaştırma bu reform kapsamı içinde. Zapatero, sınıf düşmanı bu reformu kabul ederse UGT ve CCOO sendikaları için genel grevi gerçekleştirmekten başka bir seçenek kalmıyor.

Grev tasarruf paketine karşı ülke genelinde gerçekleşen ilk grev oldu. Kamu çalışanları İspanya'da en son 2002 yılında greve gitmişti.

UGT ve CCOO sendikaları ülke genelinde greve katılımın yüzde 75 civarında olduğunu açıkladı. Greve katılım her eyalette farklı düzeyde gerçekleşti. En az katılım bağımsız BASK bölgesinde yaşanırken, en fazla katılım ise yüzde 80 ile Katalonien bölgesinde gerçekleşti. Burada grev nedeniyle demiryolları trafiği tümünden durdu. Posta hizmetlerinde çalışanlardan yüzde 95'i iş bıraktı. Devlet dairelerinin ve mahkemelerin yüzde 80'i kapalı kaldı. Kantabrien bölgesinde ise kamu ulaşım araçları tümünden durdu. Madrid'te temizlik işçilerinin yüzde 80'i işi bıraktı. Birçok yerel televizyon çalışmadı.

Madrid'te greve giden binlerce kamu emekçisi bakanlık binalarının bulunduğu bulvarda toplanarak hükümetin maaşlarındaki kesinti kararını protesto ettiler, ana yolu trafiğe kapattılar. Tüm gün boyunca Madrid'in değişik semtlerinde protesto gösterileri yapıldı.

İspanya yüzde 20 ile AB'de işsizlik oranının en yüksek olduğu ülkelerin başında geliyor. Kredi notu düşürülen İspanya'nın, Yunanistan'ın içine düştüğü borç krizinin bir benzerine sürüklenmesinden endişe ediliyor. AB, İspanya'daki bu durumu Euro para birimi için ciddi bir tehdit görüyor.

Yunanistan'da protestolar

Yunanistan burjuvazisinin kapsamlı sosyal yıkım ve kölelik saldırılarına karşı Yunanistanlı işçi ve emekçiler 5 Haziran günü kitlesel protesto gösterileri yaptılar.

Yunanistan Kamu Çalışanları Konfederasyonu (ADEDY), İşçi Sendikaları Federasyonu (GSEE) ve Tüm İşçilerin Militan Cephesi (PAME) tarafından düzenlenen iki ayrı gösteride gruplar, Yunanistan parlamentosunun bulunduğu Sindagma Meydanı'nda önlemlerin geri çekilmesini talep ettiler. Gösterilere, kamu ve özel sektör çalışanlarının yanı sıra emekliler ve işsizler de katıldı.

Protestolarda, "**Krizi zenginler ödesin!**" sloganı öne çıkarken "ekonomik reformlar ve sosyal güvenlik yasa tasarısının öngördüğü düzenlemelerin, işçiler, gençler ve emeklilerin geleceği için tehdit teşkil ettiği" söylendi.

Sosyal güvenlik yasa tasarısının, ülkede, 2018 yılından itibaren emekli maaşlarında yüzde 7 oranında kesintiye gidilmesini öngördüğü açıklanmıştı.

Emeklilik için 40 yıl çalışmak gerektiği, 60 yaşından önce kimsenin emekli olamayacağı belirtilirken, 65 yaşın üstünde, sosyal güvenlik yoksun tüm vatandaşlara 360 euro aylık maaşı verileceği de kaydedilmişti.

Avrupa'da kriz derinleşiyor!

İngiltere'de de saldırı paketi kapıda

Avrupa'da en fazla bütçe açığına sahip ülkelerden biri olan İngiltere, bütçe açığını kapatmak için ikinci paylaşım savaşından bu yana görülmemiş boyutlarda kesintilere gitmeye hazırlanıyor. 22 Haziran'da Maliye Bakanı George Osborne, koalisyon hükümetinin acil bütçesini açıklayacak.

Kamu harcamalarında ülkeyi bekleyen kesintilerin etkilerinin on yıllarca hissedileceğini söyleyen İngiltere Başbakanı Cameron, 2015 yılına kadar yılda 70 milyar faiz ödenerek borçların kapatılacağını kaydetti.

Avrupa Birliği'nde kemer sıkma politikalarını uygulamaya başlayan borçlu ülkeler listesine İngiltere'nin de yakında katılması bekleniyor. Bunun ise özellikle işçi ve emekçiler cephesinde büyük bir direniş ile karşılanacağı düşünülüyor.

156 milyar sterlin bütçe açığı bulunan İngiltere, geçen ay açıkladığı kesinti planı ve acil bütçesiyle 5 yıl içinde bu açığı kapatmayı hedefliyor.

Almanya'da "tasarruf" paketine tepki büyüyor

Yunanistan'ın yaşadığı ağır ekonomik kriz bir çok Avrupa ülkesini endişelendirdi. Euro Bölgesi'ndeki üye ülkelerin büyük bir çoğunluğu, ortak para değeri Euro'ya istikrar kazandırmak için kemer sıkma politikalarına yöneldiler. Bu ülkelerden biri de Avrupa'nın en büyük ekonomisine sahip olan Almanya.

Almanya'da hükümet 2014 yılına kadar, kademeli olarak 80 milyar euroluk tasarruf öngörüyor. Kamuda istihdamın azaltılması, sosyal ödeneklerde kesintiye gidilmesi ve enerji tekellerine ek vergi gibi önlemlerle hükümet kemer sıkma politikalarını uygulamaya sokuyor.

Burjuvaziden beklenileceği gibi kısıtlamaların aslan payı toplumun en yoksulları, yaşlı, çocuk, kadın ve işsizlerin omuzlarına yıkılacak.

Federal hükümet, tasarruf önlemleri kapsamında ebeveyn parası miktarını ayda bin 240 euroluk kazançtan itibaren yüzde 67'den yüzde 65'e düşürmeyi planladı. İşsizlik parası alanlar, ilk 14 ay için aldıkları 300 euroluk ebeveyn parasından yararlanamayacak.

Ayrıca gelecek 4 yıl içerisinde kamuda istihdam azaltılacak pakette devlet görevlilerinin sayısında en az 10 binlik azaltma yapılması planlanıyor.

Hükümetin bu saldırı paketi ile özellikle toplumun en yoksulları hedef alınıyor ve krizin bedeli işsizlere ve düşük gelirliye ödetilmek isteniyor. Bu durum Almanya'da yoksulluğu daha da tırmandıracak.

Filistin, İsrail, Türkiye, Kürdistan ve ikiyeüzlülüğün sınırsızlığı...

M. Can Yüce

Günlerdir İsrail'in Gazze'ye yardım malzemeleri götüren gemilere yaptığı baskın konuşulmakta, tartışılmakta; iç ve dış politikanın ana gündem konusu yapılmaktadır. TC hükümetinin ön ayak olduğu bu gündemin ana konusu "insan hakları", "yaşam hakkı" gibi temel evrensel konular...

Bu noktada sorulması gereken temel sorular var: **Bir:** TC ve onun hükümetinin, medyası ve ilgili tüm kuruluşlarının, Gazze'ye yardım ve İsrail'in saldırısına karşı gösterdikleri tepkilerinin altında yatan temel kaygılar, insan hakları konusundaki ilkeli duruşları, insani duyarlılıkları mıdır? Eğer öyleyse bugüne dek Kürdistan'da gerçekleştirdikleri, baskı, abluka, gıda ambargoları, çocuk tutuklamaları, failli meçhul cinayetler, kayıplar ve kitlesel tutuklamalar hakkında sergiledikleri pratikleri hakkında tek bir sözlü var mı?

İki: Filistinliler'in yaşadığı trajedilere duyarlı yaklaşmaya çalışan İslami çevreler, aynı duyarlılığı, hatta en sıradan bir duyarlılığı neden Kürdistan'da yaşanan trajedilere göstermiyorlar? Buradaki çifte standartlı yaklaşım, sıradan bir duyarsızlık, hafif bir ikiyeüzlülük mü, yoksa politik bir duruşun doğrudan bir yansıması mı? Soruları uzatmak mümkün, ama bu kadarı bile var olan ikiyeüzlülüğü göstermeye yeterlidir.

Kuşkusuz İsrail'in kendisinin uyguladığı bir ablukayı delme girişiminde bulunan yardım filosuna askeri bir saldırıda bulunması, 10'a yakın insanı katletmesi ve onlarcasını yaralaması, yardım girişimini şiddetle engellemesi genel geçer uluslararası hukuk kuralları açısından, insani ilkeler ve vicdan açısından kabul edilemez. Bu korsanca ve haydutça saldırıya karşı tavır almak, bunu teşhir etmek ve buna karşı gerekli eylemsel duruşu sergilemek en sıradan insani bir görev ve sorumluluktur, vicdani bir tutumun gereğidir. Bu ne kadar gerekli ve doğru ise, aynı şekilde TC'nin bu olayda sergilediği tutumun insani kaygılardan değil, tamamen politik kaygı ve hesaplardan kaynaklandığını göstermek, İsrail'den geri durmayan özel savaş uygulamalarını teşhir ederek ortaya çıkan ikiyeüzlülüğü ve bundaki pişkinliği ortaya koymak bir o kadar gerekli ve kaçınılmaz bir görev ve sorumluluktur.

Çok açık ki, TC ve onun hükümeti, Filistin, Gazze ve bu ekseninde gelişen olaylar konusunda insani kaygı ve duyarlılıklardan hareket etmiyor. Bu, tamamen son yıllarda Ortadoğu'da geliştirmeye çalıştığı politikaların bir gereğidir. İran ile geliştirilen ilişki, Irak'ta üstlenmeye çalıştığı rol, Suriye ile kurduğu "sıcak" ilişkiler, Arap halkları arasında "gelişen" sempati, kaçınılmaz olarak İsrail ile mesafenin açılmasına ve var olan çelişkilerin büyümesine neden oluyordu. İsrail hükümetinin bölge ve İsrail politikaları da bunda önemli bir etkide bulunuyordu. ABD'nin bölgede gerileyen etkisini ve ortaya çıkan boşlukları TC doldurmaya ve özellikle bunu Kürdistan politikasında önemli bir avantaja dönüştürmeye çalışıyordu. Suriye, Irak ve İran ilişkilerinde dört parçasıyla Kürdistan çok merkezi bir rol oynamaktadır. Diğer unsurlar bunu tamamlayan ve bütünleyen etkenler olmaktadır. Ancak bu noktada büyük açmazları, handikapları var; bu da ayrı bir tartışma konusudur. Özetle vurgulamak gerekirse, Kuzey Kürdistan'da uyguladığı katı inkarcı politikayı en sert ve özel savaş yöntemleriyle

sürdürmesi ve bunun neden olduğu çelişki ve açmazlar, aynı zamanda TC'nin Ortadoğu politikasının sınırlarını ve açmazlarını önemli ölçüde koşullamaktadır. O nedenle bu konudaki "atılım" ve "başarıları" sınırlı ve geçici kalmaya mahkûmdur!

İnsan hakları karnesi İsrail'den daha iyi olmayan TC'nin, insan hakları konusunda "öğretmen" pozlarına bürünmesi, aslında, bir açmazı, bir paradoksu da anlatmaktadır. Dolayısıyla bu konu ciddiyetle ve etkin bir politik güçle açığa çıkarılır ve sürekli gündemleştirilirse, TC'nin ayağına dolanan ciddi bir zincire dönüşebilir...

Ulusal ve uluslararası zeminlerde TC'nin ikiyeüzlülüğünü teşhir etmek önemlidir. Bunu yaparken elbette İsrail'in saldırganlığını da mahkûm etmek, güncel korsanlıklarını da teşhir etmek gerekiyor. Daha da önemlisi bugüne dek TC ile İsrail arasında gerçekleşen stratejik işbirliği anlaşmalarını, bunlara dayanan politikaları ve bunların somut örneklerini somut örnekleriyle deşifre etmek de büyük bir önem kazanmaktadır. Filistin ve Kürdistan halklarının, bölge halklarının bu stratejik anlaşmalar sonucu maruz kaldıkları kayıpları, haksızlıkları ve yaşadıkları acıları yeniden gündemleştirmek ve bir de bu açıdan sergilenen ikiyeüzlülükleri teşhir etmek, sahte gözyaşları altında sırttan vahşi kan emici dişleri görmek ve göstermek önemlidir. Bunları görmeden ve göstermeden devrimci, yurtsever ve en sıradan "muhalif" bir duruş sergilemek mümkün değildir!

TC ve onun hükümeti, medyası günlerdir İsrail'in haksızlıklarını, baskı ve zulümlerini işliyor, gündemde

canlı tutmaya çalışıyor. Peki, kendisi Kürdistan'da ne yapıyor? Harekete geçirilen orduları, havalanan uçakları, yürüyen tankları, ateşlenen topları ne yapıyor? Uygulanan gıda ambargoları, işlenen faili belli cinayetler, tutuklanan binlerce politikacı, coplanan, yaralanan, öldürülen ve tutuklanan Kürt çocukları hakkında devrimcilerin dışında herhangi bir çevreden, İslami gruplardan herhangi bir tepki geldi mi? İsrail'i eleştiren hükümet ve başı, Kürdistan'daki bütün bu özel savaş uygulamalarının, resmi olarak, birinci dereceden sorumlusu değil mi? İsrail'den aşağı kalmayan Kürdistan'daki özel savaş uygulamalarına bütün hızı ve şiddetiyle devam et, ama aynı konularda İsrail'i de yerden yere vur; bu tamı tamamına ikiyeüzlülük değilse nedir? İkiyeüzlülükte pişkince davranmak değilse nedir?

Hiç kuşku yok ki, ezilen halkların ezenlere karşı, kendi ortak düşmanlarına karşı dayanışma içinde olmaları gerekiyor: Bu, teorik ve ilke olarak doğrudur! Ama ne yazık ki pratik yaşam, hiç de bu ilke doğrultusunda yol almıyor. Politik yön ve yönelimlere başka etkenler, kaygılar, hesaplar yön verebiliyor. Yani ilkeler ve temel amaçlar, politikanın gününbirlik cazibesine kurban ediliyor; ilkeler ise kâğıt üstünde kalıyor, ya da rahatlıkla bir sakız gibi çiğnenip atılıyor... "Zayıf" veya güçsüz halkların temel sorunlarından biri bu; yani güç ilişkileri ve çatışmalarının konusu, nesnesi yapılmaları ve kendilerinin de bundan kurtulamamalarıdır. Filistinliler'in, Kürtler'in ve daha birçok halkın güncel "kaderi" bu olmaktadır...

8 Haziran 2010

Cumartesi Anneleri: Ya bizim canlarımız!..

Cumartesi Anneleri, Galatasaray Lisesi önündeki oturma eylemlerinin 271. haftasında, Bahri Budak ve torunu Murat Budak'ın hikayesine değindi.

Eylemde ilk konuşmayı, Mardin'in Dargeçit ilçesinde gözaltına alınarak kaybedilen Abdurrahman Coşkun'un yengesi Mukaddes Coşkun gerçekleştirdi. İsrail'e karşı ikiyeüzlü politikaların terk edilmesini isteyen Coşkun şunları söyledi:

"Bizim canlarımız ne olacak! Sen bizi neden görmüyorsun? 5 yaşındaki, 10 yaşındaki çocukları öldürdün, kadınları ezdin. Sen İsrail'den daha betersin. Neden İsrail'le her türlü işbirliğini kesmiyorsun?"

Basın açıklamasını Düriye Sezgin

gerçekleştirdi. Sezgin, 28 Mayıs 1994'te Bahri Budak'ın 14 yaşındaki torunu Metin Budak ile evlerinden ayrıldıklarını ve kendilerinden haber alınamadığını söyledi. Ailenin, yaptıkları hiçbir başvurudan sonuç alamayınca 2001 yılında konuyu AİHM'ne taşıdığını söyleyen Sezgin, 1 Mayıs 2005 tarihinde köyün etrafında koyunlarını otlatan Abdülbaki Budak'ın eski bir dere yatağında bazı kemik parçalarına, eşya ve giysilere rastladığını, kalıntıları gören ailenin bunların Bahri ve Metin Budak'a ait olduğunu teşhis ettiğini ifade etti.

Sezgin, 2006 Nisanı'nda Adli Tıp Kurumu Morg İhtisas Dairesi'nce hazırlanan raporda, bulunan kemiklerin Bahri ve Metin Budak'a ait olduğunun belirtildiğini söyledi. Sezgin, rapora göre dede ve torunun TSK'ya ait G-1 ve G-3 piyade tüfeğinden açılan ateş sonucu öldürüldüklerini de ifade etti. Davanın AİHM'de sonuçlanmasını beklediklerini belirterek şunları söyledi: *"Kendi ülkelerine hukuksuzluğu, adaletsizliği reva görenler; başka ülkeler için adalet istiyorlar. Biz biliyoruz ki, kendi topraklarında adaleti sağlayamayanlar; başka topraklara adalet taşıyamazlar"*

Kızıl Bayrak / İstanbul

Yağmur değil bu düzen bir felakettir!

Sermaye tarafından “2010 Avrupa Kültür Başkenti” ilan edilen marka kent İstanbul 7 ve 8 Haziran günleri yağın yoğun sağanak yağmurun etkisiyle bir kez daha felç oldu. İstanbul ve çevresi iki boyunca yine kelimenin gerçek anlamıyla bir felâketle karşı karşıya kaldı. Kentsel dönüşüm projeleri, 3. köprü projesi gibi rant projeleriyle sermayenin yağmasına açılan İstanbul’da sağanak yağmur sele dönüştü. Geçtiğimiz yıl yaşanan ve İstanbul’da tekstil işçisi 7 kadının katledildiği sel felaketinde ortaya çıkan manzaranın bir benzeri yine yaşandı.

İstanbul’da sağanak yağmur nedeniyle ilk ve orta dereceli okullar tatil ettirilirken 8 Haziran etkisini daha da arttıran sağanak yağmur İstanbul’u felç etti. Birçok ev ve işyerini su basarken, bazı yollarda trafik felç oldu.

Belediye işçisi suya kapıldı

Kadıköy ilçesindeki Kurbağalı Dere aşırı yağış nedeniyle taşı. Taşma sonucu sular, Fikirtepe Köprüsü ile Mandra Caddesi’ni etkisi altına aldı. Köprü ve Mandra Caddesi’ndeki onlarca araç mahsur kaldı. Mahsur kalan araçlar ile içindekilerin kurtarılması için olay yerine çok sayıda iş makinesi, itfaiye aracı, ekip ve ambulans sevk edildi. Kurtarma çalışmaları sırasında bir belediye işçisi dereye düştü. Sulara kapılan işçi, hayatını kaybetti.

Görülüyor ki, bu sömürü düzeni yüzünden ne bugünü ne de yarını güvence altında olan milyonlarca işçi ve emekçi, en izbe, en sakat, en sağlıksız alanlarda yaşamaya mahkûm edilirken, seller, depremler, tsunamiler, dünyanın neresinde olursa olsun her daim işçi ve emekçileri vuruyor. Bunun adına “doğal felâket” ve “kader” diyor burjuva sömürücüler sınıfı.

Oysa açıktır ki, bu “doğa” tam da, emeği, toprağı, suyu, havayı sınırsızca sömürerek varlığını sürdürebilen kapitalizmin doğasıdır! Tüm kenti asfalt ve beton yığınına çevirip yağmuru çekecek toprak bırakmayan, altyapıyı ölü bir yatırım alanı olarak görüp mümkün olduğunca el atmayan, zenginleri saray yavrusu konaklarda yaşatırken, yoksulları izbelere tıkan bu sistemin “doğa”sıdır.

Bugün gecekonduarda yaşamakta olan yoksul emekçilere sağlıklı, kalıcı ve güvenli bir barınma olanağı sağlamayan asalak kapitalistler sınıfı ve onlar adına ülkeyi yönetenler, milyarlarca lirayı bu ülkenin ve diğer ülkelerin emekçilerini, yoksullarını katletmekte kullanılmak üzere silahlara yatırmaktadır. İşte bu düzenin gerçek öncelikleri ve gerçek yüzü budur!

Evet yağmur atmosferik bir olay olarak yeryüzü doğasının eseridir, ama onun kentlerde sele dönüşüp emekçileri yutması bizzat sermaye düzeninin yarattığı bir felâkettir.

Bugün “doğal afet” veya “kader” olarak görmemiz istenen seller ve diğer doğa olaylarıyla ve “kentsel dönüşüm” gibi yıkım projeleriyle, sorunun hiç de çözülmemiş olduğu açığa çıkmaktadır. Aksine, yanlış üstüne yanlışın inşa edildiği sorun daha da içinden çıkılmaz bir hal almıştır.

Yine diğer düzen partileri gerekli önlemleri almayan AKP’yi tek suçlu ilan ederek siyasi rant peşinde koşuyor. Burjuva medya ise, olaya “ihmal” penceresinden bakarak suçlu arama peşinde: İhmalkâr halk, ihmalkâr belediye, ihmalkâr yöneticiler! Ama asla, sermaye, onun dizginsiz kâr hırsı ve bu temele oturan sömürü düzeni yok suçlu listelerinde. Medyasıyla, siyasetçisiyle, bürokratyyla düzen

sözcülerinin ve kurumlarının gerçek suçluyu ağızlarına almaları elbette beklenemezdi. Oysa gerçek suçlu olan sermaye düzeni bir kez daha çırılçıplak karşımızda duruyor.

Bu düzenin yarattığı her bir felâket, insanlığın kurtuluşunun bu kanlı sömürü sisteminin yıkılmasına bağlı olduğunu bir kez daha gösteriyor.

Açıktır ki, yoksul işçi ve emekçi kitleler için düzen içinde bireysel kurtuluş yolları aramak çare değildir. Bu düzenden insanların en temel sorunlarına bile genel ve kalıcı çözümler beklenemeyeceği bir kez daha bir yağmur vesilesiyle bile açığa çıktığına göre, çare bunu kendi ellerimizle gerçekleştirmektir. Bunun yolu da bu düzene karşı örgütlü mücadeleden geçiyor!

9 Haziran 2010 | İstanbul

Belediye Kanunu için ‘villa kardeşliği’

TMMOB bünyesindeki Şehir Plancıları Odası, yaptığı açıklama ile Belediye Kanunu üzerinden taşıdığı kaygıları ifade etti. Bu kanun ile kamusal alanların “kentsel dönüşüm” makyajıyla ranta açılacağı söylenirken, tek söz sahibinin belediyeler olacağı belirtiliyor.

AKP İstanbul Milletvekili Nusret Bayraktar ve 14 milletvekilin imzasıyla verilen 5393 sayılı Belediye Kanunu’nun “Kentsel Dönüşüm” konulu 73’ncü maddesinde değişiklik yapılmasına ilişkin kanun teklifinin TBMM Genel Kurulu’na iletilecek duruma getirildiğinin söylendiği açıklamada, aslen iktidar partisinin önerisi gibi görünen kanun teklifinin, CHP’li ve MHP’li milletvekilleri tarafından da ardı sıra verilmiş olmasının dikkat çekici olduğu belirtildi.

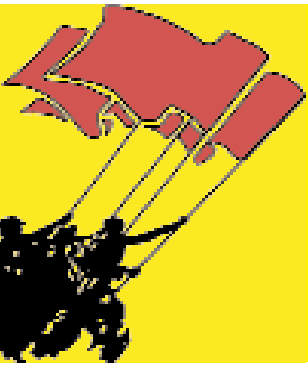
Açıklamada, yasa değişikliğinin yargıyı devre dışı bırakma girişimi olduğu ifade edilirken Ankara Büyükşehir Belediyesi tarafından yapılmaya çalışılan, Şehir Plancıları Odası tarafından yargı kararıyla durdurulan “kentsel dönüşüm” etiketli talan projelerinin yargıdan kaçırılmak istendiği vurgulandı.

İçişleri Komisyonu tarafından teklife eklenen ‘**Bu kanunun yürürlüğe girmesinden önce yargı mercilerinde alınmış ve henüz kesin hükme bağlanmamış davalarda bu Kanun hükümleri uygulanır**’ şeklindeki geçici maddenin tek amacının, Ankara Büyükşehir Belediyesi’ne karşı başta ŞPO tarafından açılanlar olmak üzere, ‘yürütmenin durdurulması’ kararı alınmış çok sayıda davada yargının devre dışı bırakılması olduğuna dikkat çekildi.

Açıklamada, yasa değişikliği ile bir yandan büyükşehir belediye başkanlarının kent içinde istedikleri her alanda tek söz sahibi haline getirileceği, kentsel dönüşüm alanı ilan edilen yerlerde yaşayanların ise yasa eliyle mağdur edileceği belirtildi. Kentsel dönüşüm mağdurlarının yargıya başvurma haklarının ise Anayasa’ya aykırı biçimde kısıtlandığı ya da ortadan kaldırıldığı söylendi.

“Yasanın yürürlüğe girmesi sonrasında, büyükşehir belediyeleri dilediği tüm kamu kurumlarının ve bu kapsamda ilçe belediyelerinin gayrimenkullerine el koyma yetkisine de sahip olacaktır.” denildi.

Mücadele Postası

Bretagne’da etkinlik

Fransa’nın **Bretagne** bölgesinin Plouay kentinde Lorient Alevi Kültür Merkezi ve Nantes AKM 5 Haziran günü ortak bir tiyatro gösterimi düzenledi. Canlar Tiyatrosu’nun Sivas Katliamı’nı işlediği “Simurg” oyununun sergilendiği etkinliğe Bretagne’den TKİP taraftarları da katıldı.

6 Haziran günü ise Fransa’nın Bretagne bölgesinin Lanester kentinde Fransa Komünist Partisi’nin düzenlediği 58. “Fête du Bol d’Air” etkinliği yapıldı.

Fransız Komünist Partisi’nin Bretagne bölgesinin sorumlusu etkinlikte yaptığı konuşmada Filistin halkına yönelik ambargoyu ve İsrail’in saldırılarını anlattı. Lanester kentindeki postane işçilerinin grevde olduklarını söyleyen temsilci, dayanışma çağrısı yaptı.

Etkinliğe katılım sağlayan TKİP taraftarları da partinin tanıtımını yaptılar.

Diğer yandan, 31 Mart 2010 tarihinde BDSP’ye yönelik 5 ilde gerçekleştirilen eşzamanlı operasyonların ardından tutuklanan 4 sınıf devrimcisiyle dayanışma amacıyla toplanan 350 Euro da cezaevine yollandı.

Kızıl Bayrak / Fransa-Bretagne

EGEBAM’da sağlık hakkı ihlali

SES İzmir Şubesi, Çocuk ve Ergenlerde Alkol, Madde Bağımlılığı Araştırma ve Uygulama Merkezi’nde (EGEBAM) yataklı tedavi hizmetinin verilmediğini, sağlık hakkının ihlal edildiğini ifade ediyor.

SES, taşeron şirkette görev yapan güvenlik ve temizlik personeli sorunundan dolayı EGEBAAM’ın, 1 Ocak 2010 tarihinden itibaren alkol ve madde kullanım sorunu olan çocuk ve ergenlere, yataklı tedavi hizmeti veremediğini belirtiyor.

EGEBAM’ın kuruluşunda yer alan kurumlar olan İzmir Valiliği, Ege Üniversitesi Rektörlüğü, İzmir Büyükşehir Belediyesi, İzmir İl Sağlık Müdürlüğü ve İzmir SHÇEK İl Müdürlüğü’nün ise kamuoyuna açıklama yapmadığı, bununla beraber bu kurumların sorunun giderilmesi için de çözüm üretmediği de açıklamada dile getiriliyor.

“Alkol, madde kullanım sorunu olan çocuk ve ergenlerin tedavi edilerek topluma kazandırılmasının devletin sosyal sorumluluğu ve görevi olduğu kadar; sağlık hakkının gerçekleştirilmesi içinde bir zorunluluktur.” denilen açıklamada EGEBAAM’ın Yataklı Tedavi bölümünün kapalı tutulmasının kurumların sağlığa, çocuk ve ergenlere bakış açısını gösterdiği ifade edilerek başta İzmir Valisi ve Ege Üniversitesi Rektörü olmak üzere protokole imza atan tüm yetkililere sağlık hakkını ihlal etmeme çağrısı yapılıyor.

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Belediye İşhanı Kat: 5 No:4 İzmit / KOCAELİ

Hasta tutsaklara özgürlük!

“Tecrit ve katliam politikasına son!”

Hasta tutsaklara özgürlük talebi ile Taksim’de bir araya gelen devrimci ilerici kurumlar, 4 Haziran günü gerçekleştirdikleri eylemde, “Tecrit ve katliam; siyonist İsrail’in ve işbirlikçi AKP’nin diğer adıdır!” dedi.

Taksim Tramvay Durağı’nda bir araya gelen kurumlar sloganlarla İstiklal Caddesi boyunca yürüdüler. Kitle, Mephisto Kitapevi önünde de oturma eylemi gerçekleştirdi. Oturma eylemi sırasında Çav Bella marşı hep bir ağızdan söylendi. Galatasaray Lisesi önüne gelindiğinde, kurumlar adına basın açıklaması metnini Şair Ruhan Mavruk okudu. Mavruk yaptığı açıklamada, dünyanın gözleri önünde yaşanan siyonizm vahşetinin bir kez daha tecrit altında yaşamaya çalışan ve direnen Filistin halkına gözlerin çevrilmesini sağladığını söyledi. Tecrit ve katliam politikasının; emperyalizme, siyonizme ve işbirlikçi iktidarlara ait olduğunu söyleyen Mavruk, tecrit altında tutulanların ise direnen halkların kurutulamayan damarları olduğunu ifade etti.

Mavruk, açıklamanın sonunda şunları söyledi:

“Emperyalizme sırtını dayamaksızın, AKP gibi işbirlikçi hükümetler olmaksızın İsrail siyonizmi bir hiçtir. Onu bu denli pervasız yapan aynı zamanda bu ülkeyle her türlü işbirliğini geliştiren; perde önünde “one minute” gösterileri yaparken, perde arkasında Filistin halkının kanının dökülmesine ortak olan AKP hükümetidir. Ve AKP tecrit ve katliam politikasını benimseyen ve kendi topraklarımızda yıllardır uygulayandır.”

Kızıl Bayrak / İstanbul

Adana’da hasta tutsaklar eylemi

Adana’da her hafta hasta tutsakların serbest bırakılması talebiyle gerçekleştirilen eylemlerin sonuncusu 5 Haziran günü İnönü Parkı’nda yapıldı. Bu haftaki eylem, Adana Kürkcüler F Tipi Cezaevi’nde yatan Wernice Korsakof hastası Kemal Özelmali için yapıldı. Basın metninde Kemal Özelmali’nin 28 Mayıs tarihinde İHD’ye yazdığı mektup okundu.

Özelmali’nin hastalığından kaynaklı, arkadaşlarının yönlendirmesiyle yazdığı mektupta Kemal Özelmali’nin 2000’li yılların başlarında hastalığından dolayı salıverildiği bir süre sonra ise tekrardan tutuklandığı ifade edildi. Özelmali’nin 10’un üzerinde “cezaevi yatamaz, ceza ehliyeti yoktur” raporuna rağmen cezasının ertelenmediği belirtildi.

Mektupta yazılanlar şu şekilde ifade edildi:

“Yattığım sürenin cezanın infazını tamamladığını düşünerek infaz hakimine tahliye talebini ilettim. Aynı gün cezaevi müdürlüğüne çıkarılıp ‘senin infazın yakılmış dışarıda tedaviye kısa bir süre 2 ya da 3 gün gecikmeli gittiğin için tekrar tutuklanıp infazın yakılmış ve normal müebbet cezanı ağırlaştırılmış müebbet çevrilmiş cevabını’ aldım. Bu şekilde neden tutuklandığımı ve ne kadar cezam olduğunu anladım. Hukuksuzluk ve insani değerlerden uzaklaşma kendisini bu kadar açık bir biçimde belli etmektedir. temel sorunu hafıza kaybı olan bir insanın ceza ertelemesi tedaviye 2 ile 3 gün geç gelmesinden dolayı kaldırmakta ve bununla yetinmeyip normal müebbet hapis cezasını ağırlaştırılmış müebbette çevirmektedir.”

Ardından Özelmali’nin sağlık sorunları aktarıldı. Tedavisinin cezaevi koşullarında yapılamayacağı belirtilerek kamuoyuna duyarlılık çağrısı yapıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

Ümraniye’de teşhir faaliyeti

Siyonist İsrail devletinin Gazze’ye insani yardım taşıyan gemi filosuna yaptığı saldırının ardından timsah gözyaşları döken ve İsrail’e saldıran şov yapan AKP hükümeti ve Türk devleti Ümraniye’de teşhir ediliyor.

Ümraniye BDSP, İsrail ve Türk sermaye devleti arasında süren işbirliğini teşhir etmek amacıyla işçi ve emekçilere sesleniyor. İki devlet arasındaki çok boyutlu ilişkileri açıklayan bir duvar gazetesi hazırlanarak, Dudullu, İMES bölgesinde işçilerin yoğun olarak bulunduğu bölgelere asıldı. “Türk sermaye devleti İsrail katliamlarına ortak oluyor!” üst başlığını taşıyan duvar gazetesinde ayrıca, “Siyonist İsrail ile işbirliğine son!” şiarı yer alıyor.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

**Alaattin Karadağ
cinayeti aydınlatılsın!**

**16 Haziran Çarşamba
saat 10.00'da
Bakırköy Adliyesi'ne!**